

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΜΟΤΣΑ ΟΤ
ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ
Μ V S A E I
G R A M M A T I C I
D E H E R O N E E T L A N D R O
C A R M E N
A B A N T. M A R. S L V N I O .

ITALICIS VERSIBVS, NVNC PRIMVM EDITIS, REDDITVM.

A C C E D V N T

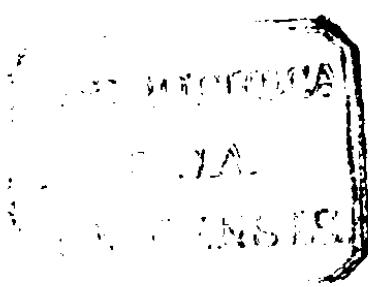
Praeter Latinam Interpretationem, Variantes Codicum
Lectiones, Selectae Adnotationes, & Index Graecus
Verborum.

RECENSVIT ET ILLVSTRAVIT
ANG. MAR. BANDINIVS V. D.
LAURENT. BIBLIOTH. REG. PRAEF.

FONTIAE TYPIS CAES REIS

CLO. 15. CC. LXV.

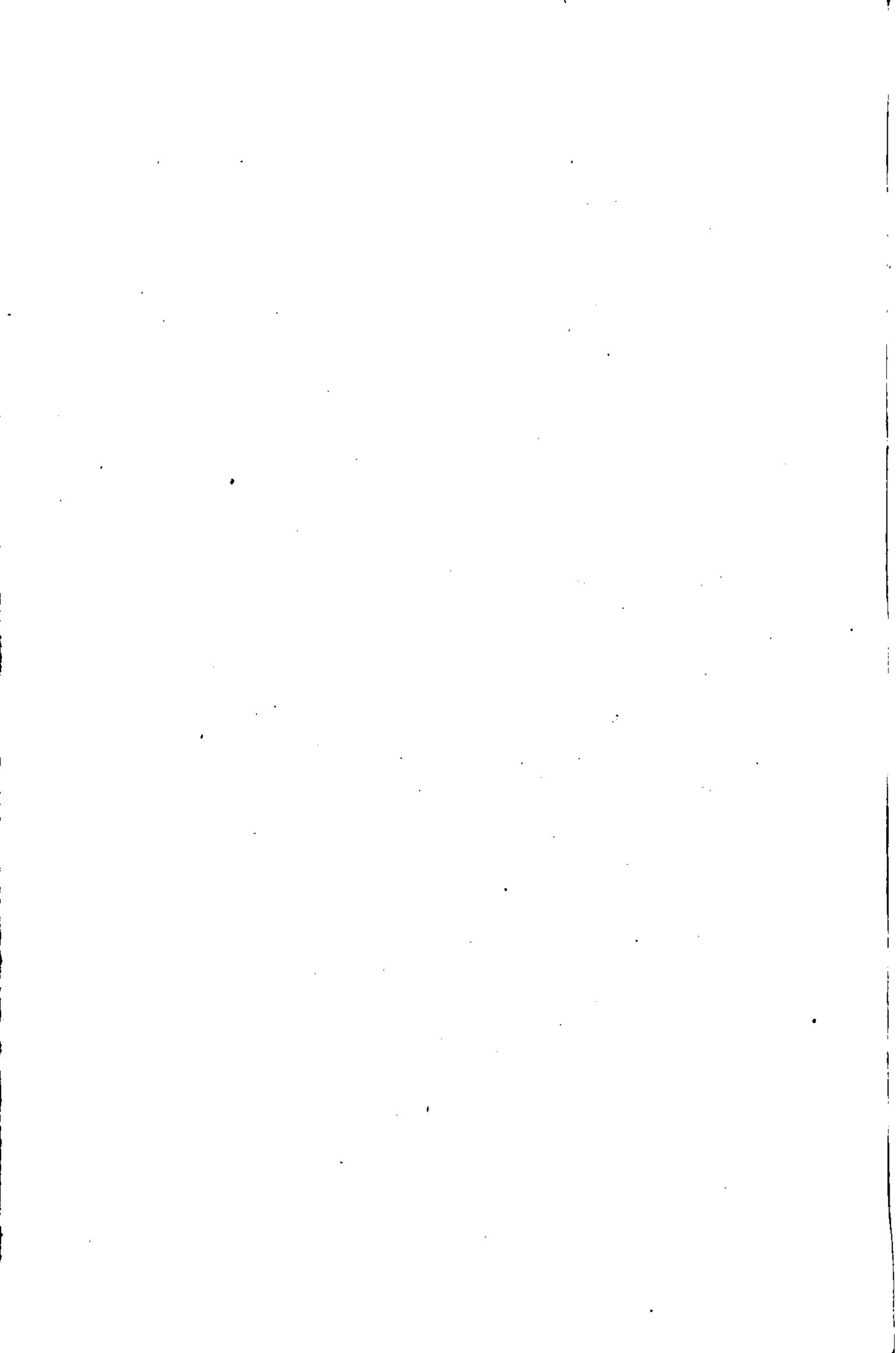

Bayerische
Staatsbibliothek
München

FRANCISCO . VICTORIO

M A R C H I O N I

INTER . OPTIMATES . ROMANOS . ET . FLORENTINOS
S P L E N D I D I S S I M O
I N C L V T I . O R D I N I S . S . S T E P H A N I . P A P A E . E T . M A R T Y R I S
E Q V I T I . C O M M E N D A T O R I
S A C R I . P O N T I F I C V M . R O M A N O R V M . M V S E I
P R A E F E C T O . E T . C V R A T O R I . P E R P E T V O
G E N E R I S . N O B I L I T A T E . P R V D E N T I A . D O C T R I N A
M O R V M . I N T E G R I T A T E . M O D E S T I A
I N E X H A V S T O . L E G E N D I . S T V D I O
E D I T I S . E D E N D I S Q . O P E R I B V S
A D . M E M O R I A M . P O S T E R I T A T I S
I N S I G N I
Q V O D . D I S C I P L I N A R V M . O M N I V M
S A C R A E Q . P O T I S S I M V M . A N T I Q V I T A T I S
A V G E A T . S P L E N D O R E M
A T Q . I N . D I E S . M A G I S . M A G I S Q . D O C T O R V M . L A B O R E S
A V I T A . L O C V P L E T A T A . B I B L I O T H E C A
M V S E O . P R O P R I I S . I N . A E D I B V S . C O N D I T O
D A T O . Q V O Q . N O M I N E
P L V R I B V S . I N . I T A L I A . E T . T R A N S . A L P E S
C E L E B R I O R I B V S . A C A D E M I S
F O V E A T . E X C I T E T . A M P L I F I C E T
A N G . M A R . B A N D I N I V S
P A T R O N O . O P T V M O . E T . B E N E F I C E N T I S S E
L E P I D I S S I M V M . H O C . P O E M A T I O N
D A T . D I C A T . D E D I C A T .

AL DISCRETO LETTORE
ANGELO MARIA BANDINI.

L' *Elegantissimo Poemetto di Museo sopra gli Amori di Ero, e di Leandro*, che il dottissimo Scaligero ⁽¹⁾ non isdegno di preferire a' versi Omerici, e che quivi, Amico Lettore, con varie emendazioni, ed illustrazioni ti presentiamo, fino ad ora in simigliante guisa arricbito non era dalle stampe Italiane comparso alla pubblica luce.

Intorno alla patria, ed alla condizion di Museo, nulla di certo può stabilirsi: sembra però vissuto sulla decadenza del Romano Impero; la quale opinione vie più si conferma dal confronto del di lui Poemetto con quelli di Coluto, di Trifiodoro, di Q. Calabro, di Nonno Panopolita, che al pubblico si daranno in appresso. Per la qual cosa alcuni sapienti uomini sostengono, che Museo sia posteriore a' tempi di Nonno, e dell' Imperator Teodosio; pochiachè si osservano de' versi interi, estratti da' Dionisiaci, e quivi inseriti. Ma dall' osservarsi nelle scambievoli lettere sotto il nome

A 3 di

(1) Cap. II. della Poetica.

di Ero, e di Leandro scritte da Ovidio più luoghi di questo Poemetto imitati, altri una più remota antichità ricercando, sono di sentimento, che abbia Museo ad Ovidio la materia somministrata, tra' quali mi giova di rammentare l'incomparabile Aldo Manuzio nella Epistola premessa alla sua edizione di Museo, fatta in Venezia intorno all' anno MCCCCXCVI.⁽¹⁾

L' insigne letterato Anton Maria Salvini sospettava, che l' autore del Poemetto fosse Marco Musuro; alle di cui Poesie, pur anco esistenti, trovava assomigliarsi lo stile, e che per errore de' copisti, i quali forse trovarono il nome di Musuro abbreviato, sia stato letto Museo, come il celebratissimo Sig. Abate Giovanni Lami ci assicura di aver più volte inteso dalla sua bocca. Questa opinione per altro merita una più seria disamina, e d'uopo sarebbe l'incominciarsela da Codici manoscritti, alcuni de' quali sembrano anteriori a' tempi di Musuro, che fiorì intorno all' anno MD. Comunque però sia, questo poetico componimento spira per ogni dove le grazie dell' Attica venustà; e perciò da tre secoli in qua fu riputato degno, che molti valentuomini impiegassero.

(1) Καὶ μάλιστα ὡς ἀν εἰδῆτε τὰ παρὰ τέττα τῷ Οὐΐδίῳ διανοθεταὶ δαιμονίων τῷ ὅρῃ καὶ εὐθυῖς, καὶ ὄπως αὐτὸς ἐμημύστητο ἐν ταῖς Ήρᾶς, καὶ Διάνδρῳ πρὸς ἀλλήλους ἐπισολαῖς.

gassero i loro talenti per illustrarlo. Ma poichè la più sicura maniera di restituire all' antico splendore i classici Autori , dipende dal consultare le antiche membrane , e le migliori edizioni ; quindi è che in più di pagina abbiamo procurato di riportare tanto dell' une , che dell' altre , le varietà .

Non può essere del secolo XI. il Codice Vaticano , di cui pur si danno le varie lezioni , siccome afferma il Sig. Mattia Röver nella sua bella edizione di Museo , della quale parleremo a suo luogo . Imperciocchè ci assicura il celebre Sig. Ab. Pier Francesco Foggini , uno de' Custodi di quella insigne Biblioteca , che nella medesima tre diversi manoscritti si conservano , uno nella Vaticana vecchia , in carta bambagina , segnato N. 915. che secondo il parere de' più esperti Maestri dell' antica Greca scrittura , sembra essere del secolo XIV. al più ; e due nella Vaticana Palatina similmente in carta bambagina , sotto i numeri 43. e 179. del secolo XV. Ne viene in secondo luogo il Codice Veneto scritto in membrana in 4. e già posseduto dal Cardinal Bessarione , che è pur del secolo XV. ⁽¹⁾ .

A 4

Si

(1) Vedi il Catalogo della Veneta Biblioteca pubblicato colle stampe di Simone Occhi in Venezia nel MDCCXL. in fol. sotto il Num. cccccxxii.

Si danno in terzo luogo le varianti lezioni ricavate dal Codice della Regia Biblioteca di Parigi, scritto intorno al secolo XV. in bianchissima membrana, ed ornato di bellissime miniature¹. Nell' istessa Biblioteca, due altri esemplari si conservano, uno scritto da Michele Sculiardo² nel secolo XVI. l' altro del secolo XV.³ posseduto già dal Sig. Colbert; ma tanto dell' uno che dell' altro si omettono diverse altre lezioni, perciocchè sono per lo più uniformi a quelle dei Codici sopra enunciati.

Il Codice Palatino, essendo scorrettissimo fu esaminato da Gaspero Bartio, come egli attesta,⁴ solamente fino al verso LXX. E per dir vero si osservano dagli ignoranti Scrittori state introdotte nel testo di Museo alcune glosse, specialmente nel Codice Veneto, e nel Vaticano, le quali sono semplici spiegazioni di qualche parola, come si avverte a' rispettivi luoghi della nostra ristampa.

I Codici d' Inghilterra della Biblioteca Bodleiana sotto i numeri XLVI. L. LXIV. sono distinti, l' uno dall' altro colle lettere A. B. C. de-

(1) Vedi il Catalogo della Regia Biblioteca, pubblicato in Parigi nel MDCCXL. fol. Tom. II. p. 559.

(2) I. c. p. 527.

(3) I. c. p. 559.

(4) Lib. VII. Adversarior. C. XXI.

denotanti il Codice primo, secondo, e terzo.

A' Codici ne succede il confronto dell' edizioni. Il chiarissimo Gio. Alberto Fabricio vuole, che la prima edizione di Museo comparisse al pubblico nell' anno MCCCCLXXXVI. In fatti nel Catalogo della Biblioteca di Pietro France, si trova così indicata: Homeri Batrachomyomachia Graece Venetiis MCCCCLXXXVI. item variorum excerptae sententiae & Musaei Poëmation Graece litteris quadratis. Ma qui fa d'uopo avvertire, che l'anno sudetto solamente la prima operetta riguarda, giacchè il Florilegio, e il Poemetto di Museo, che si dice impresso in caratteri quadrati, e che sarà stato legato assieme nell' istesso Volume, ad altro tempo appartiene.

Due antiche edizioni si trovano di Museo, senza l'indicazione dell' anno, delle quali non è agevole cosa a decidersi qual sia la prima. L'una è stampata senza anno in Greco, ed in Latino, dal vecchio Aldo a Venezia in 4. L'altra nella stessa guisa comparve in lettere maiuscole senza l' indicazione del luogo, e l' nome dello stampatore, che vi premesse le sentenze di un sol verso composte, ed estratte dagli antichi Poeti. Ma questa seconda

(1) Biblioth. Graec. Lib. I. Cap. XVI.

da esser non può , che una delle cinque edizioni con lettere maiuscole imprese in Firenze da Lorenzo di Francesco di Alopa Veneziano per opera del celebre Giano Lascari , le quali furono I. L' Antologia del MCCCCXCIV. II. L' Apollonio Rodio col Greco Scoliaste del MCCCCXCVI.

III. Le Sentenze di un sol verso , disposte per alfabeto² , e Museo sopra gli Amori di Ero , e di Leandro . IV. Quattro tragedie di Euripi-
de . V. Gl' Inni di Callimaco .

Avvegnacbè questi tre ultimi Autori non abbiano indicato nè 'l luogo , nè 'l nome dello stampatore ; pure , e dalla qualità della carta , e dalla somiglianza de' caratteri , ben si comprende , effer tutti usciti dall' istessa officina . Quod Aldus , soggiunge l' eruditissimo Michel Mattaire³ , primum emisit suorum in typographia laborum specimen , fuit Poëmatum Musaei de Herone & Leandro Graece & Latine in 4. Huic quidem annus non adiicitur , sed dubitare , quin Aristoteli , cuius Vo-
lumen I. anno MCCCCXCV.⁴ excusum est , praei-
ve-

(1) In fine dell' Esemplare , che in carta pergamena si conserva nella Biblioteca Laurenziana 'l xxxi. Cod vii. si legge ΕΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ· ΕΤΕΙ ΧΙΛΙΟΣΤΩ· ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΟΣΤΩ· ΕΝΕΝΗΚΟΣΤΩ· ΕΚΤΩ·

(2) Il titolo è questo ΓΝΩΜΑΙ ΜΟΝΟΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΑΙ .

(3) Annal. Typogr Tom. I. p. 105.

(4) Kal. Novembris .

verit, non patitur Aldi Epistola. Questa Epistola si trova ripetuta nella ristampa fatta nelle case dell' istesso Aldo, e di Andrea Suocero nell' anno MDXVII. in 8., una particella della quale, che fa al nostro proposito è la seguente:

ΑΛΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΤΔΑΙΟΙΣ
ΕΤΠΡΑΤΤΕΙΝ

Μουσαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἡγέλησα προσιμιάζειν τῷτε Αριστέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἑτέροις αὐτίκα δι' ἐμὲ συτικησομένοις, τῷτε εἶναι αὐτὸν ἥδισον ἄμα ἐ λογιώτατον, κ. τ. λ.

Dalle cose dette fin qui, e dalla lettera di Giano Lascari premezza all' *Antologia* pubblicata nel mese di Agosto l' anno MCCCCXCIV. sembra che il Poemetto di Museo in lettere maiuscole, uscisse in luce, dopo l' edizione Aldina, cioè intorno all' anno MCCCCXCVII. tanto più, che si osserva ricavato da un Codice assai più corretto di quel del Manuzio: per la qual cosa non è da credersi, che egli tralasciato avesse di consultare questa ottima, e magnifica edizione, se prima della sua pubblicata si fosse. Gli eredi di Filippo Giunta sì valsero dell' esemplare Aldino, per ristampar Museo in Firenze nel MDXIX. Molto più corretto fu pubblicato da Gio. Soter in Colonia l' anno MDXXVI. it

qua-

quale molto si allontanò dalla lezione d'Aldo, e de' Giunti, poichè si vede, che ebbe ricorso all'ottima menzovata edizione Fiorentina in lettere maiuscole. Ond'esso in fronte del Greco testo vi pose la rozza parafrasi di Guglielmo de Mara, la quale pare, che ignota fosse a Gaspero Bartio¹. Comparve nuovamente in luce nel MDXXXVIII. per opera di Cristiano Wesselio, il quale vi aggiunse la suddetta parafrasi di Guglielmo de Mara, comentata da Gio. Vattellio, ma che nulla di buono in se contiene. Fu questa seguitata nella seconda edizione de' Giunti, che unitamente ad Esiodo, Teognide, Orfeo, e Focilide, comparve in Firenze nel MDXL. 8. Nè rigettare si deve la ristampa dell'Ervagio di Basilea del MDXLIV. alla quale vanno unite le Favole di Esopo, con altre operette. Non mi è stato possibile di veder quella fatta in Parigi nel MDLXIX. indicata dal diligente Fabricio², e neppure l'altra di Cantabrigia del MDCLXI. tra' Poeti Minori del Winterton. Ma nel MDLXVI. si trovò Museo inserito nella famosa raccolta de' Poeti Eroici dello Stefano, il quale si prevalse della menzovata celebre edizione Fiorentina;

men-

(1) Lib. LII. Cap. VII. Adversarior.

(2) Bibl. Grec. Lib. I. C. XVI.

mentre tutte le altre, per lo avanti pubblicate, seguitato avevano l' Aldina. Fu la lezione dello Stefano adottata da Iacopo Lezio nella sua gran Collezione de' Poeti Greci, che uscì in Ginevera l' anno MDCVI. in due Tomi in fol.¹

Fu veduto similmente Museo colle note di Gaspero Bartio nel MDCVIII. anzi ricavasi dal libro LII. Cap. VII. de' suoi Avversari, che determinato aveva di ristamparlo con una sua nuova traduzione. Ma poi esso vide nuovamente la luce in Francofort l' anno MDCXXVII. con un prolioso Comento di Daniello Pareo², in Parigi poco correttamente nel MDCXXVIII. in Virechc colle note di Paolo Voët, in Londra nel MDCLIX. per opera dell' egregio David Witford, che lo tradusse con molta eleganza in verbi latini, e in Parigi nel MDCLXXVIII., colle note di Iacopo Rondello; a cui dobbiamo il confronto del Codice Regio, ma che fu in molte osservazioni dal Bartio, e dal Pareo prevenuto. Dopo quel tempo non sappiamo esservi stata alcuna edizione degna di effer commemora-
sa, fino all' anno MDCCXXI. mentre dal chia-
rissi.

(1) Seguìò in molti luoghi la lezione dello Stefano Andrea Pa-
pio, che nell' anno MDLXXV. pubblicò Museo in Anversa.

(2) Per quante diligenze noi abbiamo usate, non ci è stato possibile di rintracciare le note sopra Museo pubblicate in Ambergia nel MDCXIII. da Gio. Weitzio, e rammentate dal Cromaiero nella Dis-
cordanza sopra Museo pag. 13.

rissimo Giovanni Errigo Cromaiero colle note degli Vomini dotti fu pubblicato in Ala di Magdeburgo. Si rese benemerito di Museo anche l'editore de' Poeti Greci minori in Londra nel MDCCXXVIII. Ma la più splendida, e corretta edizione di Museo, è quella, di cui ci siamo serviti per testo della nostra ristampa, fatta a Leyda da Teodoro Haak nel MDCCXXXVII. in 8. coll' assistenza del giovanetto Mattia Röver, che ci diede per la prima volta il Greco Scolastico estratto da un Codice della Libreria Bodleiana, e le varie lezioni de' Codici esistenti in varie Biblioteche dell'Europa, ed unitamente tre diverse traduzioni in versi latini; cioè di Andrea Papio Gandense, di Q. Settimio Florente Cristiano, e di David Witford. Poteva aggiungerci eziandio la bella traduzione in versi latini di Gaspero Bartio, il quale un poema ancor pubblicò col titolo di Leandridos diviso in tre libri in Francofort l' A. MDCXXIV. colle stampe del Wechelio in 8. Ci fa fede l' istesso Bartio² esservi di Museo la traduzione in versi latini di Fabio Pao-

(1) Per rendere questa nostra edizione viepiù interessante avevamo pensato di dare in fine tutte le suddette traduzioni in versi latini, ma poi scuorati dalla lentezza degli stampatori, e dall' troppo eccedente spesa superiore alle nostre deboli forze, e che feco portano simili stampe, ne abbiamo deposto il pensiero.

(2) Lib. II. Advers. Cap. VII.

Paolini d' Udine, e come si ricava dal Cro-maiero¹, anco di Gio. Federigo Stapelio; ma nè l' una, nè l' altra ci è capitata alle mani. Andò finalmente alle stampe in Firenze per opera del P. Gio. Batista Caracciolo Teatino, allora Professore nell' Università di Pisa, e poi Vescovo di Aversa nel Regno di Napoli, nella Stamperia Imperiale l' anno MDCCCL. in 4. con una sua poco felice traduzione in versi toscani a fronte del testo Greco. Vi à premesso l' argomento di questo avvenimento amoroso, abbastanza noto nell' antica mitologia. Quello che merita particolare considerazione si è il punto topografico di Sesto, ed Abido, dilucidato assai dal P. Caracciolo, sebbene sia molto confuso nelle carte, affermando molti eruditi viaggiatori, che non sieno più in piedi, nè Abido, nè Sesto, ma che nell' Elleponto, distante sia Abido una lega dal moderno Castello di Natolia, e da quello di Romania Sesto, più in la verso il Nord. Pertanto dopo aver egli stabilito, che gli antichi vestigi di queste due terre si veggono bensì, ma non si devono confondere coll' antico castello di Romania, e con quello di Natolia, nè co' moderni castelli eretti da Maometto nel MDCLVIII. e che

por-

(1) Dissert. p. 140.

portano l'istesso nome, conchiude, che,, nel capo dello stretto si anno a collocare i nuovi Castelli di Natolia, e Romania, più dentro gli altri due vecchi, e poi una lega più in là i luoghi del vecchio Sesto, ed Abido,.

Dopo tanti valentuomini noi pure osiamo di dare una corretta edizione di questo Poemetto di Museo, al quale si premettono due Epigrammi estratti da' libri dell' Antologia, e ne' quali si fa menzione di Ero, e di Leandro, due altri di Marco Musuro Cretense, esistenti nel Codice della Biblioteca Bodleiana notato colla lettera C diversi dalli stampati. Nell' istesso Codice si legge un Epigramma di un certo Demetrio Ducato similmente di Creta, che pur qui si riporta, con altri di anonimo autore. Avevamo altresì procurato di ottenere dalla Regia Biblioteca di Parigi li Scoli di Marco Musuro sopra questo Poemetto, mentovati, come pare per isbaglio dal Fabricio¹, ma per quante diligenze abbiano fatte quei diligenti Custodi, per favorirci, non è stato possibile di rintracciarli, e que' che vi sono, si osservano affatto simili, a que' già sotto nome anonimo pubblicati per la prima volta dal mentovato Mattia Röver.

Fi-

(1) Bibl. Graec. Lib. I. Cap. 26.

Finalmente ti dobbiamo avvertire, Amico Lettore, che i legnetti rappresentanti quest' amoro so avvenimento, che qui si danno, sono stati ricavati da alcune gemme antiche¹, e cortesemente favorisici dall'eruditissimo Sig. Marchese Commendatore Francesco Vettori, a cui in segno di riconoscenza questa nisida edizione di Museo, da noi umilmente si offre, e consacra. Vivi felice.

(1) In una di esse si vede la lucerna riposta nel Museo di Amore, egregiamente descritta nel leggiadissimo Componimento Anacreontico dello Zuppi stampato nel Tomo I. delle Rime degli Arcadi, intitolato *il Museo di Amore*, nel qual Museo tingendo essere introdotto Amore, gli descrive fra l' altre il fatto di Leandro con i seguenti versi.

Volgo la sguardo, e appesa
 Di verde bronzo antico
 Veggo lucerna: io dico,
 Oh, chi la vide accesa!
 Allora il Nume infido,
 Che il tutto prende a gioco:
 La vide, ma per poco
 Il notator d'Abido.
 Ah! sventurato notator d'Abido!
 Dissi, ah misera lei, chi la conforta,
 Ch' estinto il vide comparir sul lido.
 Qui m' interruppe Amore: A te che importa?
 Mira quest' arco &c.

S Y L L A B V S

COEICVM MANV EXARATORVM , ET EDITORVM ,
QVORVM VARIANTES LeCTIONES IN HAC EDITIONE
HABENTVR .

V. Vatic.
Ven. Venet.
Reg.
Cod. Barth.
Cod. Angl.

S.
Ald. 1. & 2.
Iunt. 1. & 2.
So.
W.
H.
St.
P.
L.
Barth.
Vo.
Whit.
Rondell.
Kromaj.
Lond.

Vaticanus .
Venetus ,
Regius .
Codex Barthianus .
Codices Anglicani Bibliothecae Bodleianae ; li-
teræ vero A. B. & C.
notant codicem pri-
mum , secundum , &
tertium .
Secunda editio .
Aldina prima & secunda .
Iuntina prima & secunda ,
Soteriana .
Wecheliana .
Hervagiana .
Stephani .
Papii ,
Lectii ,
Barthii ,
Voetii
Whitfordi .
Rondelli .
Kromaijeri .
Londinensis ,

EPIGRAMMATA

QV A E D A M

I N H E R O N E M

E T

L E A N D R V M

VEL IN QVIBVS EORVM MENTIQ FIT.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

LIB. I. ANTHOL. CAP. 55.

ΑΙ'ει δηλυτέρησι γένος παχὺν Ελλήσποντος,
Ξεῖνε, Κλεωνίκης πεύθεο Δυρραχίδος.
Πλῶε γάρ εἰς Σητὸν μετὰ νυμφίου· ἐν δὲ μελαίνῃ
Φερτίδι τὴν Ελλῆς μοῖραν ἀπεπλάσατο.
Ηρώ δειλαίη, σὺ μὲν ἀνέρα, Δηϊμαχος δὲ
Νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σαδίοις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

LIB. III. CAP. 7.

Οὗτος δὲ Λειάνδροιο διάπλοος, ἔτος δὲ πόγυτος
Πορφύρος, δὲ μὴ μένω τῷ φιλέοντι βαρύς.
Ταῦθ' Ηρᾶς τὰ πάροιφεν ἐπαύλια, τῷτο τὸ πύργον
Λείψανον· δέ προδότης ὥδ' ἐπέκειται λύχνος.
Κοινὸς δὲ ἀμφοτέρως ὅδ' ἔχει τάφος, εἰσέτει καὶ νῦν
Κείνω τῷ φεύγερῷ μεμφορέντας ἀνέμῳ.

MAP-

(1) Απεπλάσατο. In quodam Codice legitur ἀπεπλάσατο, sed finis illa; sic lib. VII. p. 589. Epigr. 3. verf. 4.

Αὐτῆς Μιλτομόνης βόμβων ἀπεπλάσατο.

Et pag. 619. Epigr. 5. v. 4.

Ορμοντει καὶ διρῆς φίγυος ἀπεπλάσατο;

ANTIPATRI-MACEDONIS.

INTERPRETE EILHARDO LVBINO.

Semper mulieribus aqua malum Helleponus,
Hospes: Cleonicam interroga Dyrrbachidem.
Navigabat enim Sestum ad sponsum. In nigra
vero

Oneraria navi Helle fatum effinxit.
Hero infelix, tu quidem virum, Deinachus vero
Sponsam, in paucis perdidisti fadiis.

A N T I P A T R I.

EODEM INTERPRETE.

Hic Leandri cranatus, hic ponit
Transitus, qui non soli huic amatori gravis.
Haec Herus prius habitatio. Hae surris
Reliquiae, proditor hic iacet Lychnus.
Communis utrumque hic habet tumulus, nunc
etiam adbuc
Illum invidum accusantes ventum.

B 3

MAR-

Haec loca indicavit Cl. DOKVILLIVS.

(2) H̄c̄. lege H̄pol, ex optimo Codice Vaticano; ut apud Theocritum Eidyll. 15. vs. 1. Γεργεῖ in optimis. hoc quoque docuit Vir laudatus.

(3) Ωλίσται radix. Quidam vitiose ολίσται de radice.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ

ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

NΗδε ἔην ἀνὰ Σητὸν, ἀγίνεον ἦχις θυηλᾶς
 Κυπρογενεῖ στεύδοντες ἐτῆσιον. αὐτὰρ διτόξον
 Οὐλος Ε"ρως βάσαζε, διοιτεῦσαι δὲ μεμηνῶς,
 Ο' ξέα δευδίλλεσκε, πικρὸν δ' ἴδυνεν δισδυ
 Μητρὸς ἐπ' ἀρήτειραν, ἐπισπέρχων δ' ἐπελάσθη
 Ήπατι Λειάνδρῳ, κόρης Φρένας αἴψα περῆσας.
 Α' μφότεροι δὲ πόδου αὐτῷ πεφορημένοι οἵτρῳ,
 Α' λλήλων ἀπόναντο, γάμων δὲ συνίσορα λύχνου
 Λαθριδίων θύκαντο· σιδύρειον δὲ λελογχώς
 Αἶμα, πολυπλάγκτης πράδωκε ποθεῦντας ἀέλαιος,
 Καὶ σφε φάντα μὲν ἀμερσεν, ἀμερσε δὲ καὶ² φιλοτήτων.

ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ ΕΙΣ ΜΟΤΣΑΙΟΝ.

Καὶ Φρένας ἀδρῆσεια θεῶν ἔλε. δὴ γὰρ ἀοιδαῖς
 ΣΤΕῦτο λαχεῖν Α"ρης μενος ἅπεινα πόνων.
 Τοῦτο κλύων νεμέσησ', ³ ὅτ' ἔστις ἐπενήνοθεν ἔργοις
 Λ' χλὺς ἄδην, Α"ρευς τ' οὐ χάθεν ὑβριν Ε"ρως,
 Μου-

*EPIGRAMMA DI MUSVRO CANDIOTTO
SOPRA MVSEO.*

Prese Adrastea le menti anco dei Dei;
 Marte affermò d' aver sortita ei solo
 Ne' versi la mercè delle fatiche.

Cid

(1) Πολυπλάγκτης, πολυπλάγκται. MS.

(2) Φιλοτήτων, φιλοτήτες. MS.

MARCI MVSVRI CRETENSIS.

TEmplum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta

Veneri festinantes quotannis: at arcum

Vafer Amor gestabat, iacularique gestiens

Acute circumspectabat, amaramque contorsit sagittam

Matri in Sacerdotem, properansque inhaesit

Hepati Leandri, quum puellae praecordia statim
transfodisset.

Vtrique autem Cupidinis eodem perculsi furore
Sui potiti sunt, nuptiarumque consiam lucernam
Clandestinarum posuere; ferreum autem illa fortita
Sanguinem, multivagis prodidit amantes procellis,
Et eos luce privavit, privavit etiam lusibus Venereis.

E I V S D E M I N M V S A E V M.

Etiam praecordia invidia Deorum tetigit: nam
carminibus

adavit se consecutum Mars praemia laborum.

Id audiens indignatus est, quod sua obumbraverunt opera

Nebrae satis, Martisque non tulit iniuriani
Amor,

B 4

Mu-

C' udendo sfegnossi, perch' i suoi

Fiti ingombrava folta nebbia, Amore;

E' insolenza non soffri di Marte.

A Mu-

(3) r̄ iōī. Eruditiss. Maitairius legendum coniiciebat ēS' iōī
vel ēr̄iōī, vel ēr̄i iōī.

Μουσαῖω δ' ἐπέτελλεν. ὁ δ' ἀκλῆιζε ποθεύντων
 Οἰςρον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
 Αἶνεισθω δὲ ¹ μικρῆσιν ἐπιτιξίας σελίδεσσιν,
 Οὓς ὄλιγας παιῶν χερσὶν ἔοργεν. Εὕρως.

A Museo comandò. Egli il furore
 Canto di que' che coglier desiaro
 Della virginitade il chiuso fiore .
 Lodisi chi stillò in poche carte
 Ciò ch' Amor fe con sue picciole mani.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

Kαὶ μέγα μικρὸν, Εἰ σμικρὸν μέγα ό τόδε, ὡς δεῖ
 Πράξαι, ὑμνοπόλοις Φοῖβος ἔδωκε μόνοις.
² Παρθένος Ήρώ Λείανδρός τε, βροτοί περ ἔβντες,
 Εἰσὶ δὲ ἀφάνατοι τερψινόις ἐπεσιν .
 Εἴ δὴ Μουσαῖος τις ἔμ' ὑμνήσαιτο φανύντα,
 Αὐθίκα τεγναίην, ὅφρα βίσιο τυχῶ.

Eis

(1) Μικρῆσιν. μικραισιν. MS.

(2) Παρθένος Ήρώ. Ήρώ παρθένος MS.

Musaeoque mandavit. Ille vero canebat aman-
tium

Furorem decerpendi virginitatis florem.
Laudetur ergo, parvis paxisse paginis,
Quae parvis ludens manibus patravit Cupido.

D E M E T R I D V C A T I C R E T E N S I S.

*E*t magnum aliquid, quod tamen parvum est,
& parvum, quod tamen magnum, non ita,
ut deceat

Facere, poëtis Pboebus dedit solis.
Virgo Hero & Leander, mortales ambo exissen-
tes,

*Sunt immortales animum oblectantibus ver-
 bus.*

Si vero Musaeus aliquis me caneret morientem,
Statim morerer, ut vitam sortirer.

I N M V S A E V M .

³ *Clamabat sumidis audax Leander in undis,*
Parcite dum proprio, mergite dum redeo.

In

(3) I seguenti Epigrammi si leggono nell'edizione di Museo fat-
 ta da' Giunti in Firenze MDXIX. 8.

Eis Μουσαιον Επιτάφιον.

Ἐύμόλπυ Φίλον γέδυ ἔχει τὸ Φαληρικὸν ὄδαν
Μυσαιον φθίμενον σῶμα' ὅπδε τῷδε τάφῳ.

In Musaeum Epitaphium.

*Eumolpi carum filium tenet Phalericum solum
Musaeum corruptum corpore sub hoc tumulo.*

ΜΟΥ-

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΟΓ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΤΑ

ΚΑΘΗΡΩ

ΚΑΙ

ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΜΥΣΑΕΙ

ГРАММАТИКИ

ДЕ

ХЕРОНЕ

ЕТ

ЛЕАНДРО

КАРМЕН.

ΜΟΤΣΑΙΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΤΑ
ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΔΕΑΝΔΡΟΝ.

EΓ'πε, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων,
Καὶ νύχιον πλωτῆρα Θαλασσοπόρων ὑμεναιῶν,
Καὶ γάμου ἀχλυόεντα, τὸν ὃκι ʔδεν ἄΦθιτος Ή'ώς
Καὶ Σηϊόν κὲ Α"βυδον, ὅπη γάμος ἔννυχος Ή'ρᾶς.
Νηχόμενδο τε Λέανδρον ὁμῆς κὲ λύχνον ἀκούω,
Λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Α'Φροδίτης,
Η'ρᾶς μητιγάμοιο γαμοσόλον ἀγγελιώτην.
Λύχνον ; ἔρωτος ἄγαλμα. τὸν ὕφελεν αἰγάριος Ζεὺς
Ἐννύχιον μετ' ἀεθλον ἄγειν ἐς ὄμήγυριν ἄερων,
Καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοσόλον ἄερον ἐρώτων,
Ο"ττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὁδυνάων.
Α'γγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναιῶν,

Πρὸν

DI MUSEO LE COSE D' ERO , E DI LEANDRO.

NArra, Dea, la lucerna di furtivi
Amori testimonia, e 'l navigante
Notturno d' Imenei il mar paſſanī,
E il buio maritaggio, cui non vide
L' Alba immortale; e Sesto, e Abido, dove
D' Ero il notturno maritaggio fue.
Notante in un, Leandro odo, e Lucerna,
Interpetre di Venere lucerna,
Ambasciatrice, e paraninfa d' Ero
Notturna sposa; immagine d'amore.

Lu-

M V S A E I G R A M M A T I C I
DE HERONE ET LEANDRO
C A R M E N.

Dic, Dea, occulorum testem lycnum amorum,
Et nocturnum nataorem, nupiarum caus-
sa per mare rectum,
Et coitum tenebrosum, quem non vidit immortalis
Aurora,
Et Sestum & Abydum, ubi nupiae nocturnae
Herus. (erant)
Natantemque Leandrum simul & lycnum audio, 5
Lycnum adnuntiantem nuntium Veneris,
Herus nocte nubentis nuptias ornantem nuntium;
Lycnum, laetabile amoris signum: quem debuit
aetherius Iuppiter
Nocturnum post officium addere astrorum consortio,
Ac ipsum adpellare pronuba stellam amoris, 10
Quoniam erat administer amatoriarum solicitudi-
num:
Nuntiumque servavit insomnium nupiarum,

An-

Lucerna; cui dovea l' etereo Giove
Appresso la notturna impresa, addurre
All' assemblea universal degli astri;
E lei chiamar d' amor pronuba stella;
Perocchè fu servente a' guai d' amore,
E fida messaggiera di vegghianti
Nozze, finchè crudel vento inimico

Co'

Πρὸς χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀγέρεται ἐχθρὸν ἀγέρη.

Α'λλ' ἄγε, μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτὴν
Λύχνιον σβεννυμένοιο, Εἰ δὲ λυμένοιο Λεάνδρῳ.

15

Σητὸς ἦν καὶ Αἴβιδος ἀνατίον· ἐγγύδι πόντῳ
Γείτονές εἰσι πόλιμες· Εἴρως δὲ ἀνὰ τόξα τιταίνων,

Αἴμφοτέρυς πόλιεσσιν ἔναξ ξυνήκεν δῖτὸν,

Ηΐζεον Φλέξας καὶ παρθένον· ὥνομα δὲ αὐτῶν

Ιμερόεις τε Λεάνδρος ἦν, Εἰ παρθένος Ηρώ.

20

Η μὲν Σητὸν ἔνασιν, ὁ δὲ πτολίεθρον Αἴβιδου,

Αἴμφοτέρων πολίων περικαλλέες ὀδέρεις ἀμφω·

Ικελοις ἀλλήλοισι. Σὺ δέ, εἴποτε κεῖθι περήσεις,

Δίζεδ μοι τινὰ πύργου, ὅπῃ ποτὲ Σητιάς Ηρώ

Ιδατο λύχνου ἔχοντα, καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ.

25

Δίζεο δὲ ἀρχαῖς ἀλιηχέα περθύμὸν Αἴβιδου,

Εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρῳ.

Α'λλὰ πόθεν Λεάνδρος, Αἴβιδος δώματα ναίων,

Ηρῷς τοι πόθον ἥλθε, πόθῳ δὲ ἀνέδησε καὶ αὐτὴν;

Ηρώ

Co' suoi fiati spirasse. Or via mentr' io
Canto, tu canta ancora in compagnia,
Vna sol fine, di lucerna estinta,
Di Leandro perito. Sesto sono,
Ed Abido a rimpetto; presso al mare
Cittadi son vicine. Amor tendendo
L' arco, una sola ad ambe le cittadi
Saetta trasse, ardendone un garzone,
E una donzella. Il nome lor, Leandro
Amabil era, e la donzella, Erone.
Questa Sesto abitava, Abido quegli,
D' ambi i castelli, ambo vezzose stelle,
Somiglianti tra lor. Tu se mai quivi

Paf-

Antequam molestum flatibus flaret inimicus venus.

Sed eia, mibi canenti unum concine finem

Lychni extindi, & pereuntis Leandri.

15

*Sestus erat & Abydus e regione; prope mare
Vicinæ sunt urbes: Cupido autem, arcum ten-
dens,*

Ambabus urbibus unam immisit sagittam,

Iuvenem urens & virginem: nomen vero eorum

Suavisque Leander erat, & virgo Hero.

20

*Haec quidem Sestum habitarat, ille vero oppidum
Abydi,*

Ambarum urbium perpulcrae stellae ambo;

Similes inter se. Tu vero, si quando illac transferis,

*Quaere mihi quamdam turrim, ubi quondam Se-
stias Hero*

Stabat lychnum tenens, & dux erat Leandro:

25

Quaere & antiquae marisonum fretum Abydi,

Adbuc flens mortem & amorem Leandri.

Verum unde Leander, Abydi domos habitans,

*Heras in amorem venit, amore vero devinxit &
ipsam?*

HE-

Passerai, cerca a me una tal torre,

V' già la Sestia Eron stava tenendo

La lucerna, e facea scorsa a Leandro.

Cerca d' Abido vecchia il marin stretto

Strepitoso, che ancor piange la morte,

E l'amor di Leandro. Ma in qual guisa

In Abido Leandro dimerante,

D'Ero venne in amore, e d'amor lei

An-

Ηρώ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αῖμα λαχῶσα, 30
 Κύπριδος ἦν ἴέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἔησα,
 Πύργου ἀπό προγόνων παρὰ γείτονι ναῖς θαλάσσῃ,
 Αλλὴ Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ.
 Οὐδέποτ' ἀγρομένης μεθωμίλησε γυναιξὶν,
 Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης, 35
 Μῶμον ἀλευομένη ζηλῆμονα θηλυτεράων.
 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαῖη ζηλῆμονές εἰσι γυναικες.
 Αλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἰλασκομένη Αὐροδίτην
 Πελλάκει καὶ τὸν Ερωτα παρηγορέεσκε Θηλαῖς,
 Μητρὶ σὺν θρανίῃ Φλογερὴν τρομέυσα Φαρέτρην. 40
 Αλλ' οὐδὲ ὡς ἀλέεινε πυριπνείοντας δίστης.

Δὴ γὰρ Κυπριδίη πανδῆμιος ἥλθεν ἑορτὴ,
 Τὴν ἀνὰ Σητὸν ἀγουσιν Αὐδῶνιδις καὶ Κυθερείη.
 Πανσιδίη δ' ἐσπειδον ἐς ιερὸν ἵμαρ ἱκέσθαι,
 Οἵσσοι ναιετάεσκον ἀλιζεφέων σφυρὰ γῆσων, 45

Οἱ

Ancor medeſma preſe? Ero leggiadra,
 Che regal ſangue generoſo avea
 Sortito, era di Venere, ſacrata
 Ministra, ed era delle nozze ignara.
 Vna torte abitava a lei venuta
 Da' ſuoi maggiori, lungo al mar vicino,
 Altra Vener reina; ma pel ſenno,
 E per la verecondia, non mai
 Uſava colle femmine asſembrate,
 Nè d'egual gioventù giva a leggiadre
 Ballo, l'invidioso delle donne
 Livor ſchifando; che ſulla beltade
 Invide ſon le femmine, e gelofe.
 Ma ognor propiziando Citerea,

Pla-

*HERO gratiofa, generofum sanguinem fortia, 30
Veneris erat sacerdos: nuptiarum vero expers exſi-
ſtens,*

*Turrim a parentibus (ſemota) ad vicinum ba-
bitabat mare,*

*Altera Venus regina; castitate & pudore
Numquam congregatarum commercio eſt uſa mu-
lierum,*

*Neque tripudium gratioſum adivit iuvenilis ae- 35.
tatis,*

Livorem evitans invidum mulierum:

Nam ob pulcritudinem invidae ſunt feminae:

Sed ſemper Cybereum placans Venerem,

Saepe etiam Cupidinem conciliabat libamentis,

Matre cum caeleſti flammam tremens pbaretram. 40

Sed neque ſic evitavit ignitas (eius) sagittas.

Iamque Venereum populare venit festum,

Quod Sefi celebrant Adonidi & Veneri:

Catervatimque festinabant ad ſacrum diem ire

*Quoiquot habitabant mari circumdatarum extre- 45
ma insularum:*

Hi

*Placava anco l' Amor co' ſacrifici,
Colla madre celeste in un temendo
Della fiammea faretra. Ma per queſto
Non iſcampò gli ſtrai fuocoſpiranti.*

*Venne la popolar festa a Ciprigna,
Che fan per Sesto a Adone, e a Citerea.*

*In truppa ſi ſtudiavano al ſacrato
Giorno venir, quanti abitavan mai
Dell' iſole i veſtigi, cui il mar bagua;*

C

Que-

Οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰγαλίης ἀπὸ Κύπρου,
Οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυζίρων.
Οὐ Λιβάνου θυόευτος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων,
Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἑορτῆς,
Οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀδὸς Αἴβύδου, 50
Οὐδέ τις ἡΐθέων Φιλοπάρθενος· ἢ γὰρ ἔκεινοι
Λιέν διαρτήσαντες, ὅπῃ Φάτης ἐσὶν ἑορτῆς,
Οὐ τόσον ἀδανάτων ἀγέμεν σπεύδουσι· θυηλᾶς,
Οὐσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.

Η' δὲ θεῖς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένος Η'ρῷ,
Μαρμαρυγὴν χαρίευτος ἀπαστράπτυσα προσώπου,
Οἴα τε λευκοπάρηος ἐπαντέλλουσα σελήνη.
Α"κρα δὲ χιονέων Φοινίσσετο κύκλα παρειῶν,
Ως ρόδου ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἢ τάχα
Φαίης,

Η'ρες ἐν μελέεσσι ρόδων λειμῶνα Φανῆναι.

Χροιὴν γὰρ μελέων ἐψυχαίγετο· γισσομένης δὲ

Kα)

Questi d'Emonia, e que'dalla marina
Cipro; nè donna alcuna di Citera
Nelle città rimase; non colui,
Che nell'ale del Libano odorato,
Carole intreccia, o abitator di Frigia;
Non cittadin della vicina Abido;
Nè alcun garzone di fanciulle vago;
Che questi sempre in quella parte andando,
Ov'è di festa, antica fama, e grido,
S'affrettano non tanto a celebrare
Degl'immortali i sacrifici, quanto
Per le beltà delle adunate vergini.
Pel tempio della Dea la virgin Ero.

Se'n

*Hi quidem ab Haemonia, bi vera marina e Cy-
pro.*

*Neque mulier ulla remansit in oppidis Cythero-
rum,*

Non Libani odoriferi in summitatibus saltans.

Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,

Non Phrygiae incola, non vicinæ civis Abydi, 50

*Neque ullus iuvenum amator virginum: certe
enim illi*

Semper secuti, ubi fama est festi,

*Non tantum immortalium (deorum) adferre fe-
stinant sacrificia,*

*Quantum congregatarum ob pulcritudinem vir-
ginum.*

Verum Deae per aedem incessit virgo Hero, 55

Splendorem gratioſa emittens facie,

Qualis alba genas exoriens luna.

Summi vero nivearum rubebant circuli generum,

Vt rosa ex thecis bicolor: certe diceres,

Heras in membris rosarum pratum adparere. 60

Colore enim membrorum rubebat: cunis vero

Etiam

Se'n già, dal viso uno splendor leggiadro
Sfolgorando, qual luna che con bianca
Guancia ne spundi; e delle nivee gote
Gli estremi giri rosseggian, quale
Di color doppio, spicciolata rosa.
Certo averesti detto, nelle membra
D'Ero un giardino comparir di rose;
Che il color delle membra era incarnato.

Καὶ ρόδα λευκοχίτωνος ὥπὸ σφυρὰ λάμπετο κύρις,
Πολλαὶ δὲ ἐκ μελέων χάριτες ρέουν. Οἱ δὲ παλαιοὶ
Τρεῖς Χάριτας φεύγαντο πεφυκέναι· εἶς δέ τις Ήρӯς
Οὐφθαλμὸς γελόων ἐκατὸν χαρίτεσσι τεθύλει.
Αὐτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εύρατο Κύπρις.

65

Ως δὲ μὲν, περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν,
Κύπριδος ἀρύτειρα, νέη διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δὲ ἡγιεῖων ἀπαλὰς Φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν
ΗṄεν, ὃς οὐ μεγέσαινεν ἔχειν ὄμοδέμνιον ΗṄρώ.
ΗṄ δὲ ἄρα καλλιγέμεθλον ὅπῃ κατὰ νηὸν ἀλλάτο,
Ἐσπόμενον νέον εἶχε, τέ ὄμματα, καὶ Φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡγιεῖσιν ἐθαύμασε, καὶ Φάγο μῆνον.

70

Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμονος ἐδρακον ἄσυ,
ΗṄχι μέδον καὶ ἀεθλον ἀκούομεν ἀγλαῖάν.
Τοίην δὲ οὕπω ὅπωπα γέγη, κεδυῆν δέ, ἀπαλήν τε.
Καὶ

75

E mentr' ella n' andava in bianca vesta,
Della giovine sotto a i piè le rose
Splendeano, e dalle membra ivan scorrendo
Molte le grazie. Tre esser gli antichi
Le Grazie mentiro. Vn solo d' Ero
Occhio ridente cento Grazie avea.
Sacerdotessa in ver degna di lei
Trovò Ciprigna. Così questa, assai
Superando le femmine in valore,
Sacrificante di Ciprigna, nuova
Traluceva Ciprigna. Dei garzoni
Le tenerelle menti investì a pieno;
Nè alcun degli uomin era, il qual non brama
D'aver tenesse per conforte Erone.
Or la 'ye per lo nobil vago tempio

Va-

*Etiam rosae candidam induitae tunicam sub talis
splendebant puellae,*

*Multae vero ex membris Gratiae fluebant. Anti-
qui autem*

*Tres Gratias mensici sunt esse: alteruter vero
Heras*

Oculus ridens centum Gratiis pullulabat. 69

Profecto sacerdotem dignam nocta erat Venus.

*Sic ea quidem, plurimum antecellens feminas,
Veneris sacerdos, nova adparebat Venus.*

*Subiit autem iuvenum seneras mentes; neque ul-
lus vir*

Erat, qui non cuperet habere coniugem Heros. 70

*Illa autem bene fundatam quacumque per ae-
dem vagabatur,*

*Sequentem mentem habebat, & oculos, & cor-
da virorum.*

*Atque aliquis inter iuvenes admiratus est,
(eam) & dixit verbum:*

*Et Spartam accessi, Lacedaemonis vidi urbem,
Vbi laborem & certamen audimus pulcritudinum: 75
Talem autem nondum vidi puellam, tam prae-
stanti corpore, tamque seneram;*

For-

Vagando giva, avea la mente dietro,
E degli uomini gli occhi, e gl' intelletti;
E tra i garzoni alcun lodolla, e disse:
Pur stetti a Sparta, e Lacedemon vidi,
Ove udiam di bellezze esser battaglia;
Tal mai non scorsi, e maestosa, e tenera;

C 3

E per

Καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν διπλοτερῶν.

Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' ὡχεῖ εὔρον ἐπωπῆς.

Αὐτίκα τεφναίην λεχέων ἐπιβήρενος Ήρᾶς.

Οὐκ ἂν ἔγω κατ' Οὐλυμπον ἐΦιμείρω θεὸς εἴναι, 80

Ημετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ήρώ.

Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέσκεψε τεὴν ιέρσιαν ἀφάσσειν,

Τοίνυν μοι, Κυθέρεισσα, νέην παράκοιτιν διπάσσαις.

Τοῖα μὲν ἥιδέων τις ἐφώνεεν· ὅλλος δέ τοις

Εὐλος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κέρης. 85

Αἶνοπαθὲς Λείανδρε, σὺ δ', ἃς ἴδες εὐκλέα κάρην,

Οὐκ ἔθελες κρυφίοιστι κατατρύχειν Φρένα κέντροις,

Α'λλὰ πυριπνεύσοισι δαμεὶς ἀδόκητον δισσοῖς,

Οὐκ ἔθελες ζώειν περικαλλέος ἄμμορος Ήρᾶς.

Σὺν Βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο τυρσὸς ἐρώτων, 90

Καὶ κραδίῃ πάφλαζεν ἀνικήτῳ πυρὸς δρυῆ.

Κάλλος γὰρ περίπυξον ἀμωμήτοιο γυναικὸς

ΟΞΥ-

E per ventura Venere la tiene
Per una delle sue Grazie minori.
Mirando, stanco, ma non sazio venni.
Tosto io mora, salito il letto d'Ero.
Non nell'Olimpo io bramo effer poi Dio,
Nostra moglie tenendo in casa Erone.
Che se non lice a me la tua ministra
Toccare; tale a me, o Citeraea,
Giovane moglie dona. Tali cose
Quinci un garzon dicea; un altro quindi
La ferita celando, venia folle
Per la beltà della fanciulla. Povero
Leandro, tosto che tu rimirasti
La giovin, non volesti con occulti

*Forte Venus babet Gratiarum unam iuvenum.
Intuendo defessus sum, satisdatem autem non in-
veni adspiciendi.*

Illiō moriar, cubile ubi concenderim Herus.

Nos ego in caelo cupio Deus esse, 80
Nostram uxorem babens domi Hero.

*Si autem mibi non licet tuam sacerdotem conre-
ctare,*

Talem mihi, Cytherea; puellam uxorem praebeas.

*Talia quidem iuvenum quis locutus est: aliunde
(vero) aliis*

Vulnus celans insanivit pulcritudine puellae. 85

*Gravia passē Leander, tu autem, ut vidisti
inclytam puellam.*

Nolebas occultis consumere mentem stimulis;

Sed ardensibus domitus inopinato sagittis

Nolebas vivere per pulchrae expers Herus.

Cum oculorum vero radiis crescebat fax amorum, 90

Es cor (ei) fermebat invicti ignis impetu.

Pulcritudo enim celebris emendatae formae mulieris

Acu-

Stimoli consumare l' intelletto;

Ma fuori d' ogni credere, domato

Dalle saette, che respiran fuoco,

Vivere non volesti senza avere

Parte in goder della bellissim' Ero.

Delle palpebre in un co' rai cresceva

Il fuoco degli amori, e'l cuor bolliva

Dell' invincibil fuoco per la vaga.

Che bellezza famosa d' una donna,

Che taccia in sen non à, ella a i mortali

Ο' ξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὄϊςθ·
 Οφραλμὸς δ' ὁδός ἐσιν· ἀπ' ὁφραλμοῖο βολάνων
 Ελκος ὅλιθαινει, οὐ περ φρένας ἀνδρὸς ὀθεύει. 95
 Εἶλε δέ μιν τότε Θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς.
 Ετρεμε μὲν κραδίη, αἰδὼς δέ μιν εἶχεν ἀλῶναι.
 Θάμβεε δ' εἶδος ἄρισον· ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδώς.
 Θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων,
 Ηρέμεια ποσσὸν ἔβαινε, καὶ ἀντίου ἵσατο κύρης. 100
 Λοξὰ δ' ὀπικτεύων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
 Νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κύρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς ξυνέκκε πόθον δολέεντι λεάνδρῳ,
 Χαῖρεν ἐπ' ἀγλαίησιν· τὸν ἡσυχίην δὲ καὶ χύτην
 Πολλάκις ἴμερόεσσαν ἔην ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν, 105
 Νεύρασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέυσα λεάνδρῳ,
 Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Οὐ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνδη,
 Οὐτὶ πόθον ξυνέκκε, καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.

Οὐφρα

Presta ed acuta è più d' alato strale.
 L' occhio è la via, e dall' occhiate piaga
 Sdrucciola, e al cuor dell' uomo ne viaggia;
 Stupore, ardore, tremito, rossore
 Il prese allor: tremava il cuor: rossore
 D' esser colto, e convinto ne 'l tenea;
 Stupivasi dell' ottimo sembiante;
 E l' amore apportavane il rossore.
 E francamente dall' amor l' ardore
 Approvando, co' piè dolce ne gio,
 E si fermò dinanzi alla donzella;
 E a traverso guardando rigirava
 Le dolose pupille, in muti cenni
 La mente disviando alla fanciulla.
 Ma essa, come intese di Leandro

*Acutior hominibus est veloci sagitta;
Oculus vero via est; ab oculi ictibus
Vulnus delabitur, & in corda viri descendit.* 95
*Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, ire-
mor, pudor;*

*Tremuit quidem (ipsum) cor, pudor vero ipsum
tenebat captum esse.*

*Obstupuit vero pulcritudine optima; amor vero
ademit (ipsum) pudorem.*

*Audacter autem ob amorem impudentiam adfessans
Tacite pedibus incedebat, & e regione consibebat.
virginis.* 100

*Oblique vero intuens dolosos torquebat oculos,
Nutibus mutis in errorem inducens mentem puellae.
Ipso vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
Gavisa est suam ob pulcritudinem; tacite vero &
ipsa.*

*Saepe gratam suam oculuit faciem, 105
Nutibus occultis signa amoris praenuntia dans
Leandro,*

*Et rursus ex adverso ipse innuit, ille vero intus
animo gaudebat,*

Quod amorem senserit, & non renuerit puella.

Dum

Il dolofo desio, delle bellezze.

Godè; e sovente in pace auch' essa asconde

L'amorosa sua vista con furtivi

Cenni sabavvisandolo a Leandro,

E di nuovo a rimpetto l' inchinava;

E quegli ne godea deproto nell'anima,

Che la giovin l'amor compreso avesse,

Nè

Οὐφρα μὲν ὃν Λείαυδρος ἐδίζετο λάγριον ὥρην,

Φέγγος ἀνασείλασσα κατήιεν ἐς δύσιν Ή'ως,

110

Εἴκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος Εὐσπερος ἀεῖηρ.

Αὐτὰρ δὲ θαρσαλέως μετεκίαζεν ἐγχύδι κούρης,

Ως ἵδε κιανόπεπλον ἐπιθρώσκουσσαν δμίχλην,

Ηρέμα μὲν θλίβων ρυθμοειδέα δάκτυλα κούρης,

Βυσσοφεν ἐξονάχιζεν ἀθέσφατον· ή δὲ σιωπῆ,

115

Οἴκ τε χωμάτην, ροδέην ἐξέσπασε χεῖρα.

Ως δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,

Θαρσαλέως ταλάμῳ πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα,

Εὐχατα τιμίευτος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηῦ.

Οκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ήρώ,

120

Οἴά περ ὡκ ἐφέλυσσα, τοίην δ' ἀγενείκατο Φωνὴν,

Θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείνσα λεάνδρῳ.

Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον
ἔλκεις;

Λλην δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.

Μῆνιν ἐμῶν ἀπόλειπε πολυκτείνων γενετήρων.

125

Κύ-

Nè 'l ributtasse. Or mentre che Leandro

Cercava una furtiva ora, discese

La luce, ritirando a occaso il die,

Ed oltre l'astro d'ombra fonda forse

Espero; ed egli con ardir portossi

Alla donzella, allor che saltar vide

Suso la notte con ceruleo manto,

Dolce premendo le rosate dita

Della giovin, dal fondo sospirava

Senza misura. Ella in silenzio, come

Crucciata, ritenea la man rosata.

Quando scorse ei gl' innamorati cenni,

Che

Dum igitur Leander quaerebat occultam horam,
 Lucem contrabens descendit ad occasum sol, 110
 E regione autem adparuit umbrosa Hesperus Bella.
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 Ut vidi atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos puerilae,
 Ex imo suspirabat vehementer: illa vero silentio, 115
 Tamquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ve vero amatae sensis remissos mutus puerilae,
 Audacter manu artificiosa traxit vestem,
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero, 120
 Tamquam nolens, calemque emisit vocem,
 Feminis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem trabis?
 Alia ito via, meamque dimitte vestem.
 Iram meorum evita (time) locupletum parentum. 125
 Ve-

Che 'l senno tolgon, della vaga giovine,
 Arditamente colla mano trasse
 La ricamata vesta, conducendola
 Del tempio negli estremi nascondigli.
 Peritosa co' piè seguia la vergine
 Ero, qual non volente; e in questi accentu
 Proruppe, con femminee parole
 Riprendendo Leandro: Forestiero,
 Che vaneggi? perchè me, sciagurato,
 Fanciulla traggi? segui altro cammino,
 E la mia veste lascia: de' miei ricchi
 Genitori allo sfegno tu rinunzia.

Della

Κύπριδος όσ τοι ζοικε θεῖς ιέρειαν ἀφάσσειν·
 Παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἔσιν ἱκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἡπείλησεν, ζοικότα παρθενικῆσιν.
 Θηλείης δὲ Λέανδρος ἐπεὶ κλύεν οἴσρον ἀπειλῆς,
 Εγνω πειζομένων σημῆια παρθενικάων.

130

Καὶ γὰρ ὅτ' ἡγέοισιν ἀπειλεῖσι γυναικες,
 Κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὔοδμον ἐύχροον αὐχένα κύσας
 Τοῖον μῆδον ἔβιπε, πόδις βεβολημένος οἴσρῳ·

Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν, Α' θηναίη μετ' Α' θήνην, 135
 Οὐ γὰρ ἐπιχθονίησιν ἵσην καλέω σε γυναιξὶν,
 Α' άλλε σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος ἐΐσκω.
 Οὐλβίος, ὃς σ' ἐφύτευσε, καὶ ὄλβιη, ή τέκε, μήτηρ.
 Γασῆρ, ἣ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. ἀλλὰ λιτάων
 Ημετέρων ἐπάκηε, τόθι δ' οἴκτειρος ἀνάγκην. 140
 Κύπριδος ὡς ιέρεια, μετέρχεο Κύπριδος ἔργα.

Δεῦρ

Della Ciprigna Dea a te non lice
 Toccar la sacerdote; non v' à modo
 Di virginella d' arrivare al letto.
 Tai fea minacce, quai confansi a vergini.
 Della bravata femminile or quando
 Vdì il furor Leandro, i fegni scorse
 Di persuase giovani, che quando
 I garzoni minacciano le donne,
 Di pratiche Cipridie son messaggi
 Spontanei le minacce, e le bravate.
 Ed il ben colorito, ed odorato
 Collo baciando della giovinetta,
 Disse colpito dal furor d'amore:
 Venere cara appresso Venere, Pallade

Do-

*Veneris non te decet deae sacerdotem sollicitare ;
 Virginis ad lectum difficile est pervenire .
 Talia minata est , convenientia virginibus .
 Feminarum autem Leander ubi audivit furorem
 minarum ,*

Sensit persuasorum signa virginum . 130

*Etenim quum iuvenibus minantur feminae ,
 Venerearum consuetudinum nuntiae sunt minae .
 Virginis aurem bene oleniem bonique coloris cer-
 vicem osculatus*

Tale verbum ait , amoris ictus furore :

*Venus cara post Venerem , Minerva post Miner- 135
 vam ,*

*Non enim terrestribus aequalem voco te mulieribus ,
 Sed te filiabus Iovis Saturnii ad similo .*

*Beatus , qui te genuit , & beata , quae peperit ,
 mater ,*

*Venter , qui te enixus est , beatissimus . Sed preces
 Nostras exaudi , amorisque miserere necessitatis . 140
 Veneris ut sacerdos , exerce Veneris opera .*

Huc

Dopo Pallade ; ch' io te non eguale
 Appello più alle femmine mortali ,
 Ma di Giove alle figlie io t' assimiglio ;
 Beato quei , che ti piantò : beata
 La madre , che ti partorìo : il ventre
 Il qual ti concepette , beatissimo .
 Ora le preci nostre esaudisci ,
 Compatisci la forza del desio .
 Come sacra di Venere ministra ,
 Esercita di Venere gli affari .

Vien

Δεῦρ' οὐδε , μυσιπόλευς γαμήλια θεσμὰ θεάσινς .

Παρθένοις όκη ἐπέοικεν ὑποδρύσσειν Α' Φροδίτη ,

Παρθενικῆς όπε Κύπρις ιαίνεται . Ήν δ' ἐθελήσυς

θεσμὰ θεῖς ἐρβεντα , καὶ ὄργια τιστὰ δαίναι ,

145

Εἳς γάμος καὶ λέκτρα . Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν ,

θελξινών ἀγάπαζε μελίφροντα θεσμὸν ἐρώτων ,

Σὸν δ' ίκέτην με κόμιζε , καὶ , ήν ἐθέλης , παρακοίτην ,

Τόν σοι Εἴρως ἔγρευσεν ἑοῖς βελέεσσι κιχήσας .

Ως φραστὸν Ηρακλῆα θοὸς χρυσόρρωπος Ερμῆς

150

θητεύειν ἐκβιζεν Ιαρδανίην ποτὶ νύμφην .

Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπεμπε , καὶ οὐ σοφὸς ἔγαγεν Ερμῆς .

Παρθένος όπε λέληθεν ἀπ' Αρκαδίης Αταλάντη .

Η ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου Φύγεν εύνην ,

Παρθενίης ἀλέγουσα . χολωσαμένης δ' Α' Φροδίτης ,

155

Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν , ἀντὶ κραδίης θέτο πάση .

Πείθεο καὶ σὺ , φίλη , μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρυς .

Ως

Vien quà , e della Dea le maritali

Mistiche leggi , per suo culto , osserva .

Vergin non lice a Venere servire ;

Di virginelle Venere non gode .

Che se vorrai le leggi della Dea

Amorose , e le fide ceremonie

Imparare , e i segreti suoi misteri ;

Evvì lo sposalizio , ed evvi il letto .

Che se tu ami Citera , la dolce

Ama d'amore carezzevol legge ,

Tiemmi per servo , e se tu vnoi , per sposo ,

Cui predò a te Cupido co'suoi strali .

Come Ercole l'ardito , il vergadore

Dio Mercurio mend ad esser servo

All' Iardania Ninfa ; così Venere

Man-

*Huc ades, initiare nupcialibus legibus Deae.
Virginem non decet ministrare Veneri,
Virginibus Venus non gaudes. Si vero volueris
Instituta Deae amabilia, & caerimonias fidas 145
(veras) scire,*

*Sunt nupiae & lecti. Tu autem, si amas Venerem,
Mulcentium mentem anima suavem legem amorum,
Tuumque servum (tibi supplicem) me accipe,
&, si velis, coniugem,*

*Quem tibi Cupido venatus est, suisque sagittis
adsecutus;*

*Sicut audacem Herculem celer auream gestans 150
virgam Mercurius*

Servitum duxit Iardaniam ad pueram.

Tibi vero me Venus misit, & non sapiens adduxit Mercurius.

*Virgo non te later ab Arcadia Atalanta;
Quae olim Milanionis amantis fugit lectum,
Virginitatem curans; irasa autem Venere, 155
Quem prius non amavit, (eum) in corde posuit
toto.*

Persuadere & tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic

Mandommi a te, e non Mercurio il savio.

Atalanta la vergine d' Arcadia

Non t'è ascosa, che già fugginno il letto

Dell'amante di lei Milanione,

Virginità guardando; ma sdegnata

Venere, quel che pria non avea amato,

Ella nel cuore suo tutto lo pose.

Cedi, cara, anco tu, nè sdegnar Venere.

Si

Ως εἰπὼν, παρέπεισεν ἀναινομένης Φρένω κύρης,
Θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μῆθαις.
Παρθενικὴ δ' ἀφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὄπωπὴν, 160
Αἰδοῖ ἐρυθιόωσαν ἔποκλέπτουσα παρειήν.
Καὶ χθοὺς ἔξεεν ἄκρου ὑπ' ἵχνεσιν, αἰδομένη δὲ
Πολλάκις ἀμφ' ὕμοισιν ἐὸν ξυνέεργε χιτῶνα.
Πειθὺς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα. Παρθενικῆς δὲ
Πειθομένης ποτὶ λέκτρου ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπή. 165
Ηδη καὶ γλυκύπικρου ἐδέξατο κέντρου ἐρώτων,
Θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ήρῷ,
Κάλλει δ' ἴμερόντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρῳ.
Οὐφρα μὲν ὅν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύσαν ὄπωπὴν,
Τόφρα δὲ οὐ Λείανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις 170
Οὐ κάμεν εἰσορῶν ἀπαλόχρεον αὐχένα κύρης.
Οψὲ δὲ Λεάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο Φωνὴν,

Ai-

Sì dicendo, piegò della negante
Fanciulla l'intelletto, disviando
L'alma con voci partorenti amore.
La Virgin muta ficcò il viso in terra,
Guancia ascondendo per rossor vermicchia:
E del suolo radeva colle piante
L'estremità, e vergognando, spesso
Ritirava su gli omeri la veste.
Che tutte queste cose son messaggi
Della persuasione; e della giovine
Ch'è persuasa al letto, è il silenzio
Promessi; e già accogliea il dolce amaro
Stimolo dell'amore, ed iscaldavaasi
Di dolce foco il cor la virgin Ero,
E stupida cadea alla belcade

Del

*Sic fatus, persuadendo flexit recusantis montem
puellae,*

*Animum (eius) amorem parientibus errare fa-
ciens verbis.*

Virgoque tacita in terram defixit oculos, 160

Pudore rubefactam abscondens genam;

*Et terrae radebat summum subter vestigia, pu-
dibunda autem*

Saepe circa humeros suam contraxit vescem:

*Persuasionis enim haec omnia praenuntia. Virgi-
nis enim (certe)*

Persuasae ad lectum promissio est silentium. 165.

Iam & suavamarum suscepserat stimulum aurorum,

Vrebatur autem cor dulci igne virgo Hero,

Pulcritudineque suavis stupescerat Leandri.

*Quando igitur (illa) in terram babebat inclina-
tos oculos,*

Tum & Leander amore furente vultu 170

*Non defatigabatur spectando teneram cervicem
virginis.*

*Tandem autem Leandro suavem (hanc) emisit
vocem, (Hero)*

Vere-

Del piacevole amabile Leandro.

Finchè dunque alla terra ella tenèa

L'oscurità chinata; in quel, Leandro

Con smaniente dall'amore aspetto,

Non si stancaya contemplando il collo

Della giovin, di morbido colore.

Dolce motto alla fin disse a Leandro,

D

Vn

Διδύς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποδάζεται προσώπῳ :

Ζεῖνε, τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἀν καὶ πέτρον ὄρίναις.

Τίς τε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε καλεύθυς;

175

Οἴ μοι. τίς σ' ἐκόμιστεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;

Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφερέγξαο. Πῶς γὰρ ἀλῆτης

Ζεῖνος ἐὼν, καὶ ἀπυστος, ἐμῇ Φιλότητι μιγείης;

Δάμφαδον ω̄ δυνάμεωδα γάμοις δσίοισι πελάσσαι.

Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν. ἐν δὲ ἐφελήσης

180

Ως ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,

Οὐ δύνασαι σκοτεινεσσαν ὑποκλέπτειν Αὐτοδίτην.

Γλωδσσα γὰρ ἀντρώπων Φιλοκέρτομος. ἐν δὲ σιωπῇ

Εἶργον, ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριβδοισιν ἀκένει.

Εἰπὲ δὲ, μὴ πρύψης, τεδν ὕνομα, καὶ σέο πάτρην.

185

Οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν. ἐμοὶ δὲ ὕνομα κλυτὸν Ηρώ.

Πύργος δὲ ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος θραυσμήκης,

ΩI

Vn liquido rossor di verecondia

Dalla faccia stillando: Forestiero,

Colle tue voci forse anco una pietra

Moveresti; chi mai di varie voci

Insegnotti i rigiri, ed i sentieri?

Ohimè! chi ti portò nella mia patria?

Or tutte queste cose ai dette indarno.

Perocchè, come mai tu vagabondo

Forestiero, ed infido, nella mia

Amistà mischieraiti? in palese

Vsar noi non possiam le sante nozze;

Che non piace a' miei padri; e se volessi

Qual forestier che in molte parti vanno,

Starti nella mia patria, non puoi

Asconder la furtiva oscura Venere,

Che

*Verecundiae madidum ruborem stillans a facie ;
Hospes , tuis verbis forsan & caucem moveas .*

Quis te fallentium verborum docuit vias ? 175
*Heu mibi ! quis te duxit meam in patriam ter-
ram ?*

*Haec tamen omnia frustra locutus es ; quomodo
enim , vagus*

*Hospes quum sis , & ignotus , meo amori miscea-
ris ?*

Palam non possumus nuptiis legitimis iungi ;

*Non enim meis parentibus (id) placuis . Si ou-
tem voles* 180

Ut hospes vagabundus mea in patria manere .

Non potes tenebrosam celare Venerem .

*Lingua enim hominum amans conviorum : & in
silentio (clam)*

Opus , quod perficit aliquis , in trivii audit .

*Dic vero , ne celas , tuum nomen , & tuam pa- 185
triam .*

*Non enim meum te latet : mibi nomen inclytum
Hero .*

*Turris autem circumsona mea domus praeculta ,
In*

Che mordace è degli uomini la lingua ,

E vaga di dir mal : ciò che in silenzio

Vno oprò , per le strade poi l' ascolta .

Dì , non celare , il nome tuo , la tua

Patria , che 'l mio non t' è celato ; il nome

Con cui mi chiamo ; è Ero ; la solenne

Torre è la mia magion , che tocca il cielo ;

ΩΤ̄ ἔνι γαιετάνσα σὸν ἀμφιπόλω τινὶ μένη
 Σητιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὅχθας
 Γείτονα πόντον ἔχω, συγερᾶς βυλῆσι τοκών. 190
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, ὃδὲ χορεῖαι
 Ήγέθεν παρέασιν· ἀεὶ δὲ, ἀνὰ νύκτα καὶ Ηὔ,
 Εὖξ ἀλλος ἡνεμόφωνος ἐπιβρέμει θασιν ἥχη.
 Ως Φαμένη ροδέην ὑπὸ Φάρει χρύπτε παρειὴν,
 Εμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δὲ ἐπεμέμφετο μύθοις. 195
 Λείανδρος δὲ, πόθου βεβολημένος ὀξεῖα κίντρῳ,
 Φράζετο, πῶς κεν Ερωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Αὐδρα γὰρ αἰολόμητις Ερως βελέεσσι δαμάζει,
 Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσεται· οἵσι δὲ ἀνάσσει
 Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ, βυληφόρος ἐξι, βροτοῖσιν. 200
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμιγε Λεάνδρῳ.
 Οψὲ δὲ ἀλαζήσας πολυμήχανον ἔνυπε μῆδον.
 Παρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἀγριον οἶδμα περήσω.

Ε?

Ove con un'ancella dimorando
 Sola, davanti alla città di Sesto
 Sopra le rive da profondi fiotti
 Battute, 'd il mar vicino, per volere
 Odioso de' padri; nè a me presso
 Son genti della stessa età, nè danze
 Son di garzoni; e sempre notte, e giorno
 Freme agli orecchi suon di mar ventoso.
 Così dicendo, la rosata guancia
 Sotto 'l vel nascondea, rivergognandosi;
 E si doleva colle sue parole.
 Ma Leandro ferito dall'acuto
 Stimolo del desio, fece pensava
 Come d'amor l'impresa egli fornisse.

Che

*In qua habitans cum ancilla quadam sold
Sestensem ante urbem super (ad) profundas
undas babentia litora*

*Vicinum pontum babeo , invisis consiliis parentum . 190
Neque me prope sunt coetaneae , neque choreae
Iuvenum adsunt ; sed semper , noctu & interdiu ,
Ex mari ventoso insonat auribus sonitus .*

*Sic fata , roseam sub veste celabat genam ,
Rursus pudefacta , suaque increpabat dicta . 195*

*Leander autem , amoris percussus acuto stimulo ,
Cogitabat , quomodo Amoris certaret certamen .
Virum enim varius consiliis Amor sagittis domat ,
EIAM rursus viri vulneri medetur ; quibusque
dominatur*

*Ipse omnium demitor , iis etiam consulit , homi- 200
nibus .*

*Ipse etiam amanti tunc auxiliatus est Leandro .
Tandemque ingemens solers dixit verbum :
Virgo , tuum propter amorem etiam asperam un-
dam transibo ,*

Etsi

Che l'uom , Cupido ch' à scaltrito senno ,
Doma colle saette , e poi di nuovo
Ei medica dell'uomo la ferita ;
Ed ei medesmo , domator di tutti ,
Configlier è a'mortali , a' quali impera .
Ei medesmo anco allor giovò a Leandro
Amante ; e tapinandosi alla fine
Di sottil maestria parola disse :
Fanciulla , per tuo amore , anco il crudele
Mar passerò , s'anco bollisse a fuoco ,

D 3

E 1'

Εἰς πιρὶ παφλάζοιτο, καὶ ἀπλοον ἔσπεται ὑδωρ.

Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα, τεὴν μετανεύμενος εὔγηγρον, 205

Οὐ βρόμον ἡχήεντα βαρυγδύποιο θαλάσσης.

Α'λλ' αἰεὶ κατὰ γύκτα Φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

Νίξομαι Ε'λλήσποντον ἀγάρροον· ἡχὲ καθεν γὰρ

Αὐτία σεῖο πόληος ἔχω πτολίεθρον Α'βύδου.

Μῆνον ἐροὶ ἔνα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργῳ

210

Ε'κ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κυέφας· ὅφρα νοήσας

Ε"στομαχι δλκὰς Ε"ρώτος, ἔχων σέθεν ἀσέρα λύχνον·

Καὶ μιν ὀπικτεύων ἐκ ὅφομαι θύγτα Βοώτην,

Οὐ θρασὺν Ω'ρίωνα, καὶ ἀβροχον δλκὸν Λ'μάξης·

Πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν δρμον ἴκοιμην.

215

Α'λλα, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνείοντας ἀγίτας,

Μή μιν ἀποσβέσσωτι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὄλέσσω,

Λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο Φαεσφόρον ἡγεμονῆα.

Εἰ

E l'onda dura, e innavigabil fusse.

Della grossa corrente io non pavento,

Andandone a giacer nel letto tuo,

Non il sonoro fremito del mare;

Ma sempre per lo tempo della notte

Portato noterò, bagnato sposo

Per l' Ellesponto, che gagliardo corre;

Che non lungi di tua cittade a fronte

Il castello io m' abito d' Abido.

Vna lucerna solo a me rincontrò,

Dall' eccelsa tua torre ne dimostri

Per lo scuro, affinch' io quella scorgendo

D' amor fia nave, per istella avendo

La tua lucerna; ed osservando quella,

Tramontar già non mirerò Boote,

Non

*E si igni ferveat, & innavigabilis fuerit aqua.
 Non timeo gravem undam, tuum adiens cubile, 203
 Non fremitum sonentem gravissimi maris;
 Sed semper per noctem vectus (per aquas) ma-
 didus maritus.
 Nescabo (per) Hellespontum valde fluens; non
 longe enim
 Cincta tuam urbem habeo oppidum. Abydi.
 Tuncsum mibi quendam lycnum ab excelsa sua 211
 turri
 E regione ostende per tenebras; ut (illum) in-
 tuens
 Sin navis Amoris, habens tuam stellam [stellae
 loco] lycnum;
 E ipsum adspiciens non speciem occidentem Boo-
 ten,
 Non asperum Orionem, & siccum stratum Plau-
 stri,
 Istriae (tuae) oppositae ad dulcem portum oc- 215
 niam.
 Sed, cara, cave graviter flantes ventos,
 Ne ipsum extinguant, & statim animam perdam;
 Lycnum, meae vitae luciferum ducem.*

Si

*Non l'ardito Orione, e non il tratto
 Non bagnato del Carro; io della patria
 Posta allo 'ncontro andronne al dolce porto.
 Ma guarda, cara, i troppo fieri venti
 Che non spengan, io costò perda l'alma,
 La lucerna, di mia vita lucifera*

Εἰ ἐτεῖς δὲ ἔθέλεις ἐμὸν οὖνομα καὶ σὺ δαῦναι,
Οὔνομά μοι Λειανδρος, ἐϋπεφάνη πόσις Ήρᾶς.

220.

Ως οἱ μὲν κρυφόοισι γάμοις συνέζευτο μιγῆναι,
Καὶ νυχίην Φιλότητα, οὐκ ἀγγελίην ὑμεναίων,
Λύχνια μαρτυρίησιν, ἐπισώσαντο Φυλάξειν,
Η μὲν φῶς ταυτεῖν, δὲ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
Πανυχίδας δὲ ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
Αλλήλων ἀέκοντες ἐνσφιδησαν ἀνάγκη,
Ηι μὲν ἔδν ποτε πύρχοι, οὐδὲ ὄρφναιην ἀνὰ γύκτα,
Μή τι παραπλάζοιτο, βαλὼν συριγία πύργυ,
Πλῶε βαδυκρήπιδος ἐπει εύρεσα δῆμον Αἴβυδο.
Πανυχίων δὲ ὁάρων κρυφίας ποθέοντες ἀεθλας
Πολλάκις ἡρήσαντο μόλειν θαλαμηπόλον ὄρφνην.

225.

Ηδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς δριχλη,
Ανδράσιν ὕπνου ἀγουστα, καὶ τὸ τρέοντι Λειανδρῳ
Αλλὰ πολυφλοίσθοι παρ' ἥϊόνεσσι θαλάσσης

Αγ-

Guida. Che se tu vuoi sapere ancora
Veracemente il nome mio, è il nome
A me Leandro, sposo d'Ero bella.
Così costoro cen furtive nozze

Concertavan d'unirsi, e la notturna
Amistanza, e l'avviso d'imenei.
Col testimonio di lucerna, fede
Si diero, quella di trar fuora il lume,
Questi di traghettare i lunghi fiotti.
E compiendo vigile d'imenei
Da loro si partian malgrado a forza,
L'una a sua torre, e l'altro in scura notte
Per non smarrirsi al segno della torre
Notava all'ampio popolo d'Abido.
Della pratica lor di tutta notte

Le

*Si veram autem vis meum nomen & tu scire,
Nomen mibi Leander, formosae (eleganti redi- 220
mitae corona) coniux Herus.*

*Sic bi quidem clandestinis nuptiis constituebant
miseri,
Et nocturnum amorem, & nuntium nuptiarum,
Lychni testimonis, paci sunt servare;
Illa quidem, lycnum extendere, hic autem, un-
das latas transfere.*

*Pernociones autem exsecuti vigilum nuptiarum, 225
A se inviti separati sunt necessitate,
Ea quidem suam ad turrim, hic autem, obscu-
ram per noctem,*

*Ne quid errares, iaciens signa turris,
Navigabat (natabat) profundi fundamenti ad
magnum populum Abydi.*

*Nocturnarumque consuetudinum clandestina desi- 230
derantes certamina,*

*Saepe optarunt, ut venirent cubiculum ornantes
tenebrae.*

*Iam atrata cucurrit noctis caligo,
Viris somnum adferens, sed non amanti Leandro;
Sed (is) multiformi apud littora maris*

Nun-

*Le furtive battaglie desiando,
Spesso adoravan che venisse il buio
Del talamo ministro. Omai sorgea
Caligine di notte in negra vesta,
Agli uomini recando, e agli animali
Sonno, non già a Leandro innamorato.
Ma lungo il lido del sonoro mare*

At.

Ἄγγελίην ἀνέμιμνε Φασινομένων ὑμετέρων,

235

Μαρτυρίην λύχνοι πολυκλαύσοι δοκεύων,

Εὐηῆς τε κριφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.

Ως δὲ ἔδει κυανέης λιπόφεγγέα νυκτὸς διμίχλην

Ηρῷ, λύχνον ἐφαινεν· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνια

Θεριὸν Ερώς ἐφλεξεν ἐπειργομένοιο Λεανδρα.

240

Λύχνῳ καιομένῳ συνεκάβετο. πὰρ δὲ Θελάσσην

Μαινομένων ροθίων πολυηχέα βόμβον ἀκέων

Ἐγρεμε μὲν τοπρῶτον, ἐπειτα δὲ θάρσος ἀείρας,

Τοίσισι προσέλεκτο παρηγορέων Φρένα μύθοις.

Δέινὸς Ερώς, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ θαλάσσης

Εσὶν ὅδωρ, τὸ δὲ Ερωτος ἐμὲ φλέγει ἀνδρυχον πῦρ.

Λάζεο πῦρ, κραδίη, μὴ δειδίθι γήχυτον ὅδωρ.

Δεῦρό μοι εἰς Φιλότητα· τί δὴ ροθίων ἀλεγίζεις;

Ἄγνωστεις, δτι Κύπρος ἀπόσπορος ἐστι θαλάσσης,

Καὶ κρατέει τόντοιο, καὶ ἡμετέρων ὁδυνάων;

Ως εἰπὼν μελέων ἐρατῶς ἀπεδύσατο πέπλον

250

Αγα.

Attendea 'l cenno di lucenti nozze,

Mirando della funeral lucerna

Il testimonio, e del furtivo letto

La messaggiera, che da lungi è vista.

Come scorgea della cerulea notte

L'ombra dal lume abbandonata, allora

Ero scopriva la lucerna, e accesa

La lucerna, Cupido il cor bruciava

Di Leandro, cui fretta stimolava.

Colla lucerna ardente, ardeva anch'egli,

E delle furiose onde del mare

Ascoltando il rimombo strepitofo,

Tremava in pia, e poi facendo cuore,

L'an-

Nuntium opperiebatur lucensium nuptiarum, 235
Testimonium (signum) lycbni lugubris observans,
Letsique clandestini procul speculantem nuntium.
Ut vero vidit nigrae obscuram noctis caliginem
Hero lycbnum ostendit: accenso vero lycbno
Animum Amor usus festinantis Leandri: 240
Lycbno ardente ipse etiam ardebat, ad mare
autem
Insanarum undarum mulcum sonantem fremitum
audiens
Tremebat quidem primo, postea vero audaciam
assollens,
Talibus adloquebatur consolans mentem verbis:
Gravis Amor, & mare implacabile: sed maris 245
Est aqua, verum Amoris me urit intestinus ignis.
Adsume ignem, cor, ne time effusam aquam.
Ades mibi ad amorem; cur fluctus curas?
Ignoras, quod Venus nata sit e mari,
Et dominatur ponto, & nostris doloribus? 250
Sic fatus membra amabilia exuit vestem

Am.

L'anima confortava con tali detti:
 Implacabile è il mar, crudel l'amore:
 Del mare è l'acqua, ma me brucia interno
 Fuoco d'amore; il fnoce prendi, o cuore,
 Nè temer l'acqua, che così si spande.
 Vanne all'amor; perchè dell'onde curi?
 Non sai che prole è di quest'onda Vendere?
 Ch'ella domina il mare, e i nostri affanni?
 E così detto, dalle vaghe membra
 Con ambedue le man coglieva il velo,

Strin-

Α' μφοτέρης παλάμησιν, ἐώ δ' ἔσφιγξε παρῆνω,
 Ή' ιόνος δ' ἐξώρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσση.
 Λαμπτομένης δ' ἔσπειδεν ἀεὶ κατευατία λύχνω,
 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόβιολος, αὐτόματος γῆς. 255
 Ή' ρῶ δ' ἥλιβράτοι· Φαεσφόρος ὑψόθει πύργω,
 Λευγαλέης αὔρησιν ὅφεν πνεύσειεν ἀγέτης,
 Φάρει πολλάκι λύχνους ἐπέσκεπτεν, εἰσόκε Σιγῇ
 Πολλὰ καμῶν Λείανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχου ἀκτήν.
 Καὶ μήτι ἐδν ποτὶ πύργου ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων 260
 Νυμφίου ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,
 Α' Θροκόμυς ῥαφάμπιγγας ἔτι σάζοντα θαλάσσης,
 Ή' γαγε ιυμΦοκόμοιο μυχὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 Καὶ χρόα πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
 Εύόδμῳ, ρόδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὄδμήν. 265
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα θαθυράτοις ἐμὲ λέκτραις
 Νυμφίου ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἵαχε μύθους.
Νυμ-

Stringevo al suo capo; e ne balzava
 Dal lido, e 'l corpo dentro al mar scagliava,
 E sempre s'affrettava a dirimpetto
 Della lucerna fiammeggiante, ei stesso
 Il vogatore, il carico, la nave,
 Nave, che da se stessa il moto avea.
 Lucifera Ero sovra l'alta torre,
 Donde spirava aure funeste il vento,
 La lucerna con vel spesso copria:
 Finchè di Sesto, travagliando molto,
 Leandro giunse alla naval riviera,
 E lui alla sua torre ne raddusse;
 E in silenzio abbracciando fuor dell'ufficio
 L'ansante sposo, che grondanti ancora

Della

*Ambabus manibus , suoque adfrinxit capiti ;
Litoreque exsiliuit , corpusque deiecit in mare ,
Splendentemque festinabat semper adversus lycb-
num ,*

Ipse remex , ipse classis , ipse sibi navis . 255

*Hero autem alia lucifera in turri ,
Perniciosis auris undecumque spiraret ventus ,
Veste saepe lucernam tegebat , donec Sesti
Multum fatigatus Leander venit ad portuofsum
litus ;*

*Et ipsum suam ad turrim deduxit ; ad fores vero 260
Sponsum anbelantem complexa sientio ,
Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris ,
Duxit sponsam ornantis ad penetralia virginalis
cubiculi ,*

*Et cutem totam abtersit , corpusque unxit oleo
Bene olenti , roseo , & mare spirantem extinxit 265
odorem :*

*Adbuc autem anbelantem alte stratis in ledis
Sponsum circumfusa blanda (haec) emisit verba ;
Spon-*

Della spuma del mare avea le chiome ,
Menollo al gabinetto del quartiere
Suo virginal , apprestator di nozze ,
E tutto il corpo rasciugonne , ed unse
Con olio odorifero rosato ,
E l' odore del mar tutto n'estinse .
Ancora ansante in spiumacciati letti ,
Sullo sposo gettatasì , sì disse
Con molti carezzevoli dell'uomo :

Spo-

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ τάθε νυμφίος ἄλλος·

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἔλις οὐ τοι ἀλμυρὸν ὕδωρ,

Οὐδική τ' ἵχθυδεσσα βαρυγδέποιο θαλάσσης·

Δεῦρο, τεὺς ἴδρωτας ἐμοῖς ἐνικάτθεο κόλποις.

Ως δὲ μὲν ταῦτ' εἶτεν· δ' ἀυτίκα λύσατο μῆτρην,

Καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόδου Κυθερέης..

Ηγέρ γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἦν λέχος, ἀλλ' ἀτερ
ὕμνων.

Οὐ δυγίην Ηρῷ τις ἐπευφῆμησεν ἀοιδός·

Οὐ δαιδῶν ἔεραπτε σέλας θαλαμητόλον εὔνην·

Οὐδὲ πολυσκάρθιμω τις ἐπεσκίρτησε χερείη,

Οὐχ ὑμέναιον ἀεισε πατήρ, καὶ πότνια μήτηρ·

Αλλὰ λέχος σορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις

Σιγῇ πατὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὅμιχλη·

Καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναίων·

Νῦν μὲν ἦν καίνοισι γαμοσόλος· ἀδέ ποτ' Ηώς

Νυμ-

275

280

Spofo, che molte pene ai sopportate,

Quai non sofferse mai un altro sposo;

Spofo, che molte pene ai sopportate,

Bastati la falsa acqua, ed il pescioso

Odor del mar, che torbido rimomba;

Quà tuoi sudori nel mio seno ponì.

Ella sì disse; ei tosto sciolse il cinto,

E dell'amica benvogliente Venere

Entrato nelle leggi. Erano nozze

Senza ballo; era letto, ma senz'anni;

Il sacro maritaggio non alcuno

Benedisse poeta; non di faci

Splendore, qual baleno, procedeo

Al letto sposalizio, illuminandolo;

Niuno

Sponse, multa tulisti, quae non possum est sponsus alius;

*Sponse, multa tulisti; satis tibi est salsa aquae,
Odorisque piscois graviter frementis maris: 270
Huc ades, tuos sudores meis depone in complexibus.*

Sic illa baec locuta est; ille vero statim solvit zonam,

Et leges inierunt benivolae Veneris.

Erant nuptiae, sed sine choreis; erat lectus, sed sine bymnis;

*Non Zygiam (iugalem) Iunonem quisquam in- 275
vocavit poëta;*

Non taedarum illuminabat splendor nuptialeum lectum;

Neque per agili quisquam saltavis chorea;

Non bymenacum cantavit pater, & veneranda mater.

*Sed lectum sternens perficiensibus nuptias in horis
Silentium thalamum fixit, novam nuptiam vero 280
ornavit caligo;*

Et nuptiae erant longe a canendis bymenaeis.

*Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrix, ne-
que umquam aurora*

Spon-

Niuno saltò con agile carola;

L'Imeneo non cantonne padre, e madre.

Ma taciturnità facendo il letto

Nell'ore adempitrici delle nozze

Il talamo piantò; l'ombra fu pronuba.

E'l maritaggio fu lungi da' canti

Degl'imenei; la notte fè le nozze.

Nd

Νυμφίον εἶδε Λέανδρου ἀριγνώτοις, ἐν τοῖς λέκτροις.
 Νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Αἴβύδον
 Εὐνυχίων ἀκόρητος· ἔτι πικέιων ὑμεναίων. 285
 Ήρώ δ' ἐλκεσίπεπλος, δὲς λιθύσα τοκῆας,
 Παρθένος ἡματίη, νυχίη γυνή. ἀμφότεροι δὲ
 Πολλάκις ἥρησαντο κατελθέμεν ἐς δύτην Ήώ.

Ως οἱ μὲν Φιλότυπος ὥστολέπτοντες ἀνάγκην
 Κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἄλληλων Κυθερέη. 290
 Α'λλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον· οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
 Α'λλήλων ἀπόνυαντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων.
 Α'λλ' δὲ ταχυψέντος ἐπήλυδε χείματος ὥρη,
 Φρικαλέας δονέσα τολυτροφάλιγγας ἀέλλας,
 Βένθεας δ' ἀειρίκτα καὶ ὑγρὰ δέμεζλα θαλάσσης 295
 Χειμέριοι πικέοντες ἀεὶ συφέλιζον ἀῆται,
 Δικίλαπι μασίζοντες ὄλην ἄλας· τυπτομένης δὲ

Ηδη

Nè lo sposo Leandro fu veduto
 Palesemente mai dall'alba in letto.
 Al popolo d' Abido all'altra parte
 Notando ritornava, non mai sazio,
 Sentendo ancora di notturne nozze.
 Ero con lunga veste i genitori
 Suoi ingannando, vergine di giorno,
 Di notte donna; ed ambeduo sovente
 Pregavano, che 'l giorno tramontasse.
 Così questi celando l'amistade,
 Godean tra loro di furtiva Venere.
 Ma vissero per poco tempo, e troppo
 Non gioiron tra lor delle giranti,
 E rigiranti nozze innanzi, e indietro,
 Ma quando sopravvenne la stagione

Dell'

*Sponsum vidit Leandrum valde (ipsi) notis in
lectis.*

*Natabant autem e regione positi rursus ad popu-
lum Abydi*

Nocturnos insatiabilis adbuc spirans bymenaeos. 285

*Ast Hero, longa induita veste, suos latens paren-
tes, (clam parentibus)*

*Virgo diurna (erat,) nocturna mulier: utrique
autem*

*Saepe optarunt descendere ad occasum auroram.
(solem)*

*Sic bi quidem amoris abscondentes necessitatem
Occulta delectabantur inter se Venere. 290*

*Sed exiguo vixerunt tempore; nec diu
In vicem fruebantur multivagis nuptiis.*

*Sed quando pruinosa venit bieuia hora,
Horrendas commovens multarum vorziginum pro-
cellas.*

*Profunditatesque infirmas & madida fundamenta 295
maris*

*Hiemales spirantes semper verberabant venti,
Turbine percutientes totum mare: vapulanse au-
tem (eo)*

Iam

Dell'inverno brinato che tempeste
Rigide move con ventosi nodi,
E che le cavità non ferme, e i fluidi
Fondamenti del mare, là d'inverno
Venti soffiando fan crollar, sferzando
Colla burrasca tutto quanto il mare;

E

II

Ηδη γάρ μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ

Χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἀλλα γαύτης.

Αλλ' οὐ χειμερίνις σε φόβος πατέρικε θαλάσσης, 309

Καρτερόθυμε λέανδρε· διακτορίη δέ σε πύργον,

Ηγάδα σημαίνεσσα φαεσφορίην ώμεναιών,

Μαινομένης ὥτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,

Νηλεῖης καὶ ἄπιστος. ὅφελε δὲ δύσμορος Ήρώ

Χείματος ιδιαμένοιο μένειν ἀπάνευθε λεάνδρος,

Μηκέτ' ἀναπτομένη μιτινάριον ἀσέρχ λέκτρων.

Αλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιῆσατο· θελγομένη δὲ

Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων.

Νῦν δέ, εὖτε μάλιστα βερυπνεύοντες ἀῆται,

Χειμερίης πνοιῆσιν ἀκοντίζοντες ἀῆται,

Αθρόον ἐμπίπτεσιν ἐπὶ ρήγμανι θαλάσσης.

Δὴ τότε λείανδρος περ, ἐφύμονος ἐλπίδι νύμφης,

Δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ γώτων.

Ηδη κύματα κῦμα κυλίνδετο, σύνθετο δ' ὕδωρ.

Ai-

Il qual battuto essendo, omai la nave
Rompe del porto nella doppia terra,
Schiavando il mare tempestoso, e infido
Il nocchiero. Te non di tempestoso
Mare ritenne lo spavento, ardito
Di cuor Leandro; ma te della torre
Il messaggio la solita avvisante
Lucifera degl' imenei, ti mosse
A l' furioso mar non inspermiare;
Spietato ceppo, e infido. Ben dovea
Nel tempo dell'inverno Ero infelice
Lontana dimorar dal suo Leandro,
Col non accender più quella di corta
Vita, stella del letto. Ma l'amore,

E la

Iam navem nigram fregerat bifida (in) terra
Hiemalē & infidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni se timor coērcebat maris, 300
Magnanime Leander ; nuntius sed se turris,
Consuetam significans lucem nuptiarum,
Furentis impulit securum maris,
Crudelis & perfidus : debebat autem infelix Hero
Hieme instante manere sine Leandro, 305
Non amplius accendens brevis temporis stellam le-
ctorum.

Sed amor & fatum cogebat (eam .) affecta (cu-
pidia) autem

Parcarum ostendebat , non amplius facem amorum .

Nox erat , quum maxime spirantes venti ,
Hiemalibus flaibis iaculantes venti , 310
Collecti irruunt in litus maris .
Tunc Leander , consuetae spe sponsae ,
Valde sonanti ferebatur maris in dorso .
Iam ab unda unda volvebatur , accumulabatur
vero aqua ;

Aetbe-

E la Parca forzolla ; e lusingata ,
Non più face d'amor , ma delle Parche
Mostrava . Era la notte , allor che i venti
Massimamente infuriano , ed uniti
Precipitan del mare in sulla spiaggia .
Leandro allora dell' usata sposa
Oltre dalla speranza era portato
De' marini imenei di tristo suono .
Già coll' onda volgevasi l' altr' onda ,
E colmavasi l' acqua , e si mischiava

E 2

Col

Αἰγέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγυρετο πάντοφεν ἥχη
 Μαρναρένων ἀνέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὖρος,
 Καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς·
 Καὶ κτύπος ἦν ἀλίασος ἐρισμαράγου θαλάσσης·
 Αἴνοπαθής δὲ Λέανδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίγαιοις
 Πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίην Αὐροδίτην,
 Πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα Ποσειδάνωνα θαλάσσης·
 Αὐτίδος δὲ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης.
 Αλλάξ οἱ γάτις ἄρηγεν, Ερώς δ' ὡκὺ ἥρκεσε μοίρας.
 Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέῃ κύματος δρμῆ
 Τυπτόμενος πεφόρητο· ποδῶν δέ οἱ ὥκλασεν δρμῆ,
 Καὶ σθένος ἦν ἀδόνυτον ἀκοιμήτων παλαμάων.
 Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαίμῳ,
 Καὶ ποτὸν ἀχρήϊσον ἀμαιμακέτω πίεν ἄλμης·
 Καὶ δὴ λύχνον ἀπίστου ἀπέσβεσε πικρὸς ἄγτης,

315

320

325

Καὶ

Col cielo il mare, e si scotea la terra,
 Desta da i venti tra di lor pugnanti.
 Soffiava contra Zeffiro Euro, e Noto
 Crude lanciaava a Borea minacce;
 E vasto era del mar fiero rimbombo.
 Il povero Leandro dentro a quelle
 Correnti inesorabili, sovente
 Facea preghiere alla marina Venere,
 E sovente allo stesso Rè del mare
 Nettunno; nè lasciò a Borea l'Attica
 Sposa di rammentar. Ma lui niuno
 Soecorse: non ritenne Amor le Parche.
 E dalla voga di cattivo incontro
 Di qua di là, dell'adunato flutto,

Pe-

*Aetberi miscebatur pontus; concitabatur undique 315
fremitus*

*Pugnantium ventorum: Zepbyro autem contra spi-
rabat Eurus,*

Et Notus in Boream magnas immisit minas;

Atque fragor fuit vebemens valde frementis maris.

*Gravia autem passus Leander implacabilibus in
gurgitibus*

Saepe quidem precabatur aequoream Venerem, 320

Saepe autem ipsum Regem Neptunum maris:

*Atthidis non Boream immemorem reliquit nym-
phae.*

*Sed ipsi nullus auxiliatus est; Amor autem non
coercuit fata.*

*Vndique autem accumulati male obvio flatus
impetu*

Impulsus ferebatur; pedum autem ei defecit vigor, 325

Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.

*Multa autem spontanea effusio aquae fluebat in
guttur,*

*Et potum inutilem imperuosi potavit salsuginis
maris;*

*Et iam lycnum infidum extinxerat amarus ven-
tus,* Et

Pesto venia portato; e de' piè il corso

Allend, e la forza restò ferma

Delle veglianti, ed agitate braccia.

Molti in gola scorrean rovesci d'acqua;

E 'l vasto sale con mal prò bevea.

L'infido lume spense amaro vento,

Καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρῳ.

330

Η δέ ἐτι δηγύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὁπωκατε
Ιτατο κυμαίνεσσα πολυκλαύσοισι μερίμναις.

Η λυθε δέ ηριγένεια, καὶ ὡς ἵδε νυμφίον Ηρῷ,
Πάντοθι δέ ὄφα μα τίτκινεν ἐπ' εὐρέχ νῶτα γαλάσσις,
Εἴ πν έσχθρήτειεν ἀλώμενον δὲ παρακοίτην

335

Λύχνου σβενυμέναιο. παρὰ κρηπῖδα δὲ πύργου
Θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
Δαιδαλέον ρήξασσα περὶ σύζεσσι χιτῶνα,

Ροιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἥλιβάτῃ πέσε πύργον.

Καθδέ Ηρῷ τέθυηκεν ἐπ' ὄλλυμένῳ παρακοίτῃ.

340

Αλλήλων δέ ἀπόνυντο καὶ ἐν πυράτῳ περ ὄλεθρῳ.

E la vita, e l'amor dell' infelice
Degno di molte lagrime Leandro,
Che dirizzav' ancor. Con vigil occhio
Ella si stava in lagrimose cure
Ondeggiando. L'aurora se ne venne,
E non vedea Ero lo sposo; l'occhio
Sporgea per tutto al dosso ampio di mare,
Se per sorta smarrito rimirasse
Il suo consorte, la lucerna spenta.
Or quando al piede della torre scorse
Pesto da scigli il morto suo consorte,
Squarciando in petto la leggiadra veste,
Ronzando colla testa innanzi cadde
Dall' alta torre; ed Ero si morio
Sull'estinto consorte; e l' uno, e l' altro
Si goderono ancor nel fato estremo.

*Finita la notte seguente al dì 13. di Gennaio 1701.
L. D. da me Anton Maria Salvini a ore 9. e co-
minciata la medesima notte.*

Et animam & amorem mulium passi Leandri. 338

Illa autem, morante adhuc, (Leandro) vigilibus oculis

Siabat fluguans luctuosis curis.

Venit autem aurora, & non vidit sponsum Hero,
Circumquaque oculos dirigebat in lata dorsa mar-
ris,

Sicubi videret errantem suum maritum 339

Lychno extincto. Apud fundamentum vero turris
Dilaniatum scopulis ut vidi mortuum maritum,
Veriam disrumpens circa pectora vestem,

Cum strepitu praeceps ab alia cecidit turri.

Atque Hero mortua est super mortuo marito, 340

Suique invicem potiri sunt etiam in ultima per-
vicie.

IN MUSAEI POEMATION

SELECTAE ADNOTATIONES.

Mεταίς τῷ γραμματικῷ τὰ καθ' Ήρων καὶ Λιάρδος. In Cod. Ven. & A. legitar **M**εταίς γραμματικοῦ τὰ καθ' Ήρων ē Λιάρδος. Articulus τοῦ non adiicitur, quem cum Kromajero recepi; sic enim hanc inscriptionem in pluribus manuscriptis Codicibus se vidisse testator Leo Allatius de Patria Homeri Cap. 4. Tamen dubito an hic articulus quidem in illis haberetur, quia etiam nou adiicitur in veteri Michaëlis Sophiani libro, quem laudat Henr. Stephanus, & hunc locum male quoque produxit Allatius, quum illud τῷ ita adiecerit. Quidquid sit, si Codicis manuscripti auctoritate non confirmatur, nec ego reciperem, tamen τῷ γραμματικοῦ omnino retinendum. καθ' Ήρων. A. & H. habent κατ' Ήρων sine adspiratione, sicut etiam Cod. Barth.

4 Harum urbium passim apud Poëtas Graecos fit mentio. Homer. Iliad. β. vs. 836. ubi vid. Eustath. qui de his quoque egit ad Dionys. Perieg. vs. 516. Praeterea memorantur Iliad. Δ. vs. 500. P. 584. & apud Orpheum Argonaut. vs. 483. Nonnum Dionys. L. 13. p. 378. linea 2. Ed. Lubini. *ibid.* Οἴη. ὄπε. V. Ven. & Reg.

5 Νηχόμενός τοι ε. τ. λ. Ad crepitantis facis sonitum & natantis strepitum haec referenda puto; faces enim, dum cremantur, crepant. Quod obvium apud Auctores. Si vero secus cuiquam videatur, non est cur timeat, ne male τὸ ἀκούων referatur ad id quod proprie videtur. Nihil enim magis obvium, quam sensus denotantium vocabulorum permutatio. Aelchyl. viii. contra Thebas v. 104. κτόπορ διδορχε. Nicand. Ther. 164. Αλλ' ὅταν οὐ δέποτε νέος αὐτοῖς Αἴθριση. Ovid. iii. Trist. viii. 37. Quumque locum moresque hominum, cultusque sonumque Cernimus. DORVILL. Adde Statium lib. 3. Thebaid. vs. 176.

— qui conficius actis

Noctis, & insperxit gemitus.

Vide ibi plura apud Barthium, qui hunc quoque Musaei losum producit: adde eumd. ad Thebaid. 2. vs. 101. Pro ὄμη Barthius citat ὄμη in Adversar. lib. 20. C. 21. idem indicat Codicem Palatinum pro ἀκένη habere ἀκένη ad Statii 2. Thebaid. vs. 101. quod

- quod ad hunc locum notarunt viri docti Scoettgenius & Kromai-
- erius.
- 9 Εἰς. ἵψ. Sic Ven. Ald. 1. & 2. Iunt. 1. & 2. So. W. H. P. Vo.
St. & L. in marg. utraque lectio potest admitti.
- 11 Πέλεις συνέριθος. sic in omnibus MSS. & Edit. praeter S. St.
L. Whit. & Kromai. in quibus πέλεις ξυνέριθος habetur.
- 12 τ'. δ' V. Ald. 1. & 2. Iunt. 1. & 2. So. W. H. Barth. & Par.
cum aliis melius retinui τ'. B. autem hanc voculam omittit.
- 14 Συνάσιδη. Sic V. Cod. Anglic. Ald. 1. & 2. Iunt. 1. & 2. So.
W. H. P. Barth. Par. Vo. & Rondell. alii habent συνάσιδη.
- 16 Πόντη. Πόντω. H.
- 18 Αἱμφοτέρης πολίσσον. ita scripsi cum S. St. L. & Lond. In V.
Ven. & Cod. Bart. legitur Αἱμφοτέραις πολίσσον. Omnes alii ha-
bent Αἱμφοτέρης πτολίσσον.
- 22 Πολίσιν. retinui cum V. A. & C. S. St. L. Whit. Lond.
& K. reliqui scribunt πτολίσιν.
- 23 Γάχελος. εἰκελος. Whit. & Lond. cum quibus potius facerem,
nam prima syllaba in τῷ γάχελος melius corripitur.
- 24 Σεισίας. Σεσίας. Barth. Par. & Rondell.
- 27 Εἰσίτη πν. Εἰσίτη ρῦ. P. & Vo. quae lectio non male forte
posset admitti, sic enim etiam in Epigrammate Antipatri, quod
legitur in Anthologia lib. 3. c. 7.
- Κανὸς δὲ αἱμφοτέρης ὅδε ἔχει τάχφος, εἰσίτη οὐ ρῦ
Καίνῳ τῷ φθονορῷ μεταμφορέους λέγεται.
- 29 Εἰς πόθον. εἰς πόθον. V. & sic quoque hunc locum in Com-
ment. citat I. Vatellus. ibid. εὐθύπτε. ἀνίδητε. V. Venet. & Cod.
Bart.
- 30 Ήρὸν μὴν χαρίσσων. recte hoc verbum per τὸ εὔειδη explicant
. Scholia, sic Theoc. Idyll. 4. vſ. 38.
Ωὐ χαρίσσων Αἱμαρυλλί, μόνας σέθει τὸδὶ θαυμίσκης
Λαστόμετρον.
- Alio sensu habes apud Homerum ἀειδῆς χαρίσσων Odyss. Ω vſ.
397. ibid. Διατρεφεῖς αἷμα λαχθῆσαι. Sanguis enim pro Genere su-
mitur, de qua re vide Titium & Barthium ad Gratii Cyneget. vſ.
166. hoc autem apud utriusque linguae scriptores obvium est.
Mosc. in Europ. vſ. 41. Callimach. H. in Del. vſ. 282. Nonn.
Dionys. L. 1. p. 32. l. 6. & L. 47. p. 1242. l. 22. apud Vir-
gil. quoque lib. 1. Aeneid. v. 239. & plurimis in locis. Cod.
Ven. habet διατρεφεῖς.
- 31 Γάγμων. γάγμων. H.
- 32 Παρές. περί. V. Ven. Reg. & Cod. Bart. retinendum παρέ.
sic

sic quoque occurrit infra , vñ. 334. παρ̄ παιάνισσι θαλάσσης . & 335. παρ̄ κρητίδα δὲ πύργος . Post hunc versum in Codice Regio minus recte inseritur versus 188.

Ω̄ι ἵνι παιάνισσα σὺν ἀμφιπόλη τῷ μέτῃ.

33 Δὶ Ε . Codex B. habet τι κῆ . Totus hic versus abest a V. Ven. & Cod. Bart. verum pro eo reperitur illud , Ω̄ι ἵνι παιάνισσα κ . τ . λ . de quo modo locuti sumus , quamvis pro Ω̄ι in V. legatur Η̄ι & in Venet. Η̄ι . rectissime autem editores hunc versum infra suo loco reiecerunt .

34 Οὐδέποτε . Οὐ δύεται . V. & Ven. ibid. ἀγρομάνησι μεθωμίλησε . ἀγρομάνησι συναρίλησε : sic in omnibus praeter S. St. L. Whit. Lond. & K. retinui μεθωμίλησε . sic etiam apud Homerum Iliad. A. vñ. 269.

Καὶ μὲν τοῖσιν ἴγει μεθωμίλησον .

V. B. & Reg. habent συναρμίλησε . in Ven. errore librarii legitur συναρμίλησαι .

ibid. γυναιξίν , γυναιξί . S.

37 Huc pertinet illud Nonni L. 44. p. 1156. l. 6.

Εἰς γάμους , εἰς Παφίνην ζηλήματές τίσι γυναικες .

quem locum etiam laudat Rittershusius ad Oppian. Cyneget. 2. vñ. 209.

38 Γλασκοφέρητ . Γλασκοφέρην . B.

40 Μητρὶ σὺν ἡρανή , De Venere Caelesti & Vulgari vide quae notat doctiss. Cuperus Observ. L. 2. c. 1. ibid. Φλογερήν . Φλογεράν . Cod. Barth.

42 Κυπριδίη . Κύπριδος η . Ven.

44 Πασσυδίη . Πασσυδίη . Ven. W. H. P. Par. Vo. Rondell. in A. & C. Al. 1. & 2. Iunct. 1. & 2. So. legitur Πασσυδίη . ibid. Εἰς ιερὸν . Εἰς ιερὸν . V.

45 Ναιτάσσην . Ναιτάσσην . S. St. L. Whit. & Lond. ibid. ἀλισθεφίαν . ἀλιστρεφίαν . V. B. & Cod. Bart. reliqui MSS. & editi habent . ἀλιστρεφίαν . rectissime Casauboni emendationem amplexus est Kromaierus , & hanc quoque probat I. Rondellus . Sic ἀλισθεφίας ἔδεις ἀρέρης apud Nonn. lib. 13. p. 378. l. 13. huc quoque facit Ioannes Grammaticus Gazaeus vers. 267.

Καὶ σύβας ἀρχέγενοιο φαείνεται ὀκεανοῖς ,

Οὓς ρόος αὐτοελικτον ἀεὶ σεφανδὸν ἐλίσσεται

Δεινωτὸν περὶ γαῖαν ἄγεις πυκλάμενον ὕδωρ .

47 Εἰς πτολίσσηι . mallem cum S. Αἵα πτολίσθρα propter illud sequens ἐν πτερύγεσσι . St. & L. in marg. hanc lectionem nobis quoque exhibent . ibid. Κυθήραν . Κυθήραν Ven. & Cod. Barth. Χορσύν . Barth & Par.

48 Λιβάν. Λυβάν. C. & So. *ibid.* πτερύγεσσι χορέων. πτύχεσσι
ταῖς. Cod. Reg. quod sine dubio e glossemate ortum. illud autem
χορέων per versari optime verti potest, non tamen opus est, ut
heic ita accipiatur: nam tales locutiones saepe apud poetas occur-
runt, & praecipue cum Libanus a Sacerdotibus Veneris habitaba-
tur, quae saltationibus Saera peragere solebant, uti heic Viri do-
cti monuerunt.

49 Περικτίοναν. περικτυόναν. Ald. 1. & 2. Iunt. 1. & 2. περικτίοναν re-
tinui. sic etiam scribitur apud Homer. Odyss. β. vñ, 65.

Αλλας τ' αἰδίστηται περικτίονας ἀνθρώπες.

ibid. ἐλεύχετο τῆμος ἡρτῆς. Codex Regius vitiosissime habet ἐλεύ-
χεδ' ἡρτῆς θείης. integer hic versus deest in So. & H.

50 Φρυγίης νάττης. Φρυγίης ναττης. A. & C. Rondellus quoque ha-
bet ναττης, & pro sequenti γάτορος, γάτορες, sicut etiam B.

53 Αὐτανάτων ἀγύρων. Αὐτανάτων ἄγυρον. Vatic. Venet. & Reg.
Barthius ex suo Codice hanc lectionem quoque exhibet, quam ta-
men non probat. in hae te Viro doctissimo non adsentior, nec
dubito, quin vera Musaei manus in his Codicibus lateat.

54 Αγειρομίναν. ἀγειρόμενοι. V. Ven. B. & Cod. Barth.

56 Μαρμαρυγήν. Μαρμαρυγάς. V. Ven. B. Reg. & Cod. Barth.
ibid. χαρίστος. sic S. St. L. Whit. Lond. & Kromai. In omnibus
aliis habetur χαρίστας, & hoc quoque St. & L. in marg. scri-
bunt. Ven. & Cod. Barth. exhibent χαρίστας. omnino tamen
retinendum μαρμαρυγήτος χαρίστος. Sic apud Nonnum Dionys.
L. 1. p. 40. l. 8

Καὶ ποτε μὲν χαρίστος ἐς ἄργυρον κύκλον προσάπτε.

57 Οἵτε τε λευκοπάρηγος ἐπαντέλλεται σελήνη. simile quid habes apud
Theoc. Idyll. 2. vñ. 79. eleganter etiam dixit Nonnus Dionys.
L. 4. p. 118. l. 31.

Εἴ ποτε δινεύων Φρενοτερπέα κύκλον ὄπωπης,
Οφθαλμών ἐλέλιξεν, ὅλη σελάγιζε σελήνη
Φεγγυεῖ μαρμαρόποτο.

pro ἐπαντέλλεται Rondellus habet ἐπιτέλλεται.

58 Χιονίων - χιονέης - Ven. & B. *ibid.* παριῶν - Cod. Ven. habet
παριῶν.

61 Χροῖν. Χροῖν. Ven. S. St. & L. in marg. *ibid.* ἐρυθαινετο. ἐρυ-
θαινετο. A. B. Cod. Barth. H. & Rondell.

64 Τρεῖς Χάρτας, κ. τ. λ. Huc facit elegans Epigramma, quod ex-
stat in in Anthologia L. 1. Cap. 41. Epigr. ult.

Αἱ χάρτες, τρεῖς εἰσι· σὺ δὲ μία ταῖς τρισὶ ταῦταις
Γεννήθης, οὐ ἔχως αἱ χάρτες χάρτας.

Noam.

Nonn. L. 43. p. 1106. l. 6.

— ὥπλοτέρη γὰρ

Τρισσαίνω Χαρίτων Βερόη βλάσπησι τετάρτη.

65 Γελάων. Γελάων. H.

66 Εὔρετο. Hoc omnino retinendum cum Ven. B. S. So. St. L. Wh.t. Lond. & K. Reliqui male exhibent εὕρετο.

67 Ως ή μή. Ως ρή μή. Al. 1. pro μή Cod. C. habet μήν.

68 Αρύτηρα. Αρύτηρα. S.

69 Δύστατο. Δύσστατο. A. & C.

70 Ήντι, δις οὐ μενίκινον ἔχειν. pro δις Ven. habet διν. hanc autem voculam omittit Iunt. 2. In Codice Regio legitur Ήρατο ἐλεῖ ἐτέρη μάτην δὲ. Cod. Bart. habet Ήρά τι χ' εἰς τέρη μάτην. Subiungit vero Barthius, legit idem ille librarius ἡρᾶ τ' ἔχειν ἐτέρην μάτην.

71 Καλλιθέμισθλον. Καλλιθέμισθλον. A. & C. Al. 1. & 2. Iunt. 1. & 2. So. W. H. Par. & Bart. ibid. placuit scribae Codicis Veneti proximè ἀλλέτο scribere τοῦ γείλατο.

72 Iterum in Cod. Ven. pro νέος σῖχες male habetur νέος σῖχες.

74 Εὐρακος. Εὐρακον. B. & Rond.

76 Οὐχια. ὅπτος. Ven. ibid. Κεδίην θ', ἀπαλήν τε. ιδανῆν θ' ἀπαλήν τε. B. νένιδα πάνθ' ἀπαλήν τε. S. quod etiam apud St. & L. in margine reperies. hic versus autem in Codice Barthiano sic legitur: Τοίν δ' ὅπτος ὅπωντα τούλιδα τὴν δ' ἀπαλήν τε.

77 Και. Η'. B.

78 Κόρον δ' εἰς τοὺς ὄπωπης. eadem fere dixit Nonnus L. 5. p. 158. l. 6. ubi eleganter dicit δέμας διεμέτρες κέρης, πεπρε πόφθαλμοῖς. & L. 42. pag. 1080. l. 16.

Οὐ δέ εἰ σίσορόντει κόρος πάλει. ισαρμένη γὰρ

Παρθένον ὅσσον ὄπωπε, τόσον πάλεις ἦθελε λεύσσει.

In Codice Veneto habetur κόρων δ' εἰς οἴδα ὄπωπης. Pro verbis Παπταινῶν ἐμόγησα, Rondellus legit παπταινῶν ἐμόγησα. aliqui sunt pugnantia, ait, cum versu 171. Οὐ κάμεν σίσορόντα. Sed male; non tam axie loquuntur poëtae, & praeterea elegantius vers. 171. dixit Musaeus ως κάμεν σίσορόντα, ut eo vehementius amorem exprimeret.

80 Εὐφιμείρα. εὐφικοίμην. Ven.

81 Praetulerim

Ημετέροις παράχοιτιν ὅχαν οὐδὲ δάμαστον Ηρά.

Spe quidem suam potest dicere: vim tamen maiorem sententia habitura videtur, si δάμαστον epitheton hoc adiiciatur. DORVIL. LIVS.

83 Οπάτσαις. ὄπάτσαις. Ven. & B.

- 84 Εὐφάντης. ιφάντης. A. & C. in Codice Veneto male habetur ἐπεφάντης. tum debuisset saltem sic legi τοῖς τις πίθαις ἐπεφάντης. *ibid.* ἄλλοθι ἄλλος. in cod. Cod. legitur ἄλλωθι δὲ ἄλλος.
- 85 Εὐτεμήνατο. σημήνατο. Ven.
- 86 Λείανδρε. Λέιανδρε. B. & Rondell.
- 88 Πυριπνεύσεισι. πυριβλάντοισι. V. & Ven. recepta lectio magis placet. sic πυριπνεύσεισι, οἵτις habuimus supra vñ. 41.
- 89 Αὔρυμορος. Ven. male habet ἄρυμορος. & H. ἄρυμορος.
- 90 Πυρσός. πυρσὸς. B. & Rondell.
- 91 Κραδίη. κραδίη. Ven. *ibid.* ἀνικήτη. ἀνικήτον. Ald. 2 & Iunt. 1.
- 93 Πίλαι. πίλαι. Ald. 2. & Iunt. 1. & 2.
- 94 Οὐφθαλμὸς δ'. melius cum Par. & H. legi posse puto ὀφθαλμὸς δ'.
- 95 Εὐλκος. Κάλλος. Ven. & B. Omnino retinendum τὸ ἔλκος. quod ex praecedentibus ἀπ' ὀφθαλμοῦ βολάσαι satis patet. simile dixit Ovidius Heroid. Epist. 16. vñ. 276.
— descendit vulnus ad ossa teum.
- Codex Regius habet κάλλος, ubi Rondellus ait quasi καὶ ἔλκος esset legendum.
- 97 Κραδίη. κραδίη. Ald. 1. & 2. H. St. & L. in marg. P. Par. Vo. Whit. Rondell. & Lond.
- 98 δ' ἀπιόσφισσα. voculam δ' omittunt B. & Rondell. So. scribit ἀπιόσφιζε.
- 100 Εὐβαντ. εὐτο. B.
- 101 Λοξὰ. Δοξὰ. Ald. 1. & 2. Iunt. 1. & 2. Rondell. error ex similitudine litterarum ortus. *ibid.* ἐλέλιξεν. ἐλέλιξεν. A. C. Ald. 1. & 2. Iunt. 1. & 2. So. W. & Rond. ἐλέξεν. V. ὑπέδειξεν. Ven. Verum haec lectio omnino reiicienda est; nam illud ἐλέλιξεν proprie & eleganter dicitur. sic apud Nonnum Lib. 4. Dionys. p. 118. l. 30.
Εἰ ποτε διεύσω φρεστερπία κύκλοι ὀπωπῆς,
Οὐφθαλμὸς ἐλέλιξεν, ὅμη σιλάγιζε σιλάνη
Φέγγει μαρματίροτε.
- 103 Συνίκη. συνίκη. B. ἐνόστη. Ven.
- 105 Αἴπικρυψι. ἐπίκρυψι. V. S. & Rond. ἐπίκυψι. St. & L. in marg.
- 106 Υπαγγελλόσα. Επαγγελλόσα. V. ὑπαγγελλόσα. Ven. B. Barth. Par. & Rondell. ἐπιγεγελένσσα. S. ἐπιγγελόσσα. St. & L. in marg.
- 107 Εὐδοθ. Εὐδοθ. V. Codex Venetus pro ἐνδοθι θεμόντε habet ἐνδεθυμόντε.

- 108 Οὐτις οὐτι. H. ibid. ἔνεκκη. συνέκκη. Lond.
- 109 Ωρω. Ωρω. So.
- 110 Ηές. Ηέ. S.
- 111 Αὐθαίνε. αὐθάφανε. B. αὐθίφηνε. Ven. in secunda editione legitur ἀνέτελλε. dubitarem, an glossa non esset, verum in hac editione nulla reperitur, adeoque hanc lectionem non improbarem.
- 113 Εἰπιθρώσκυσαν. ἐπιτρώσκυσαν. Bart. Par. & Rondell.
- 114 Μὲν. δε. V. Ven. B. Cod. Reg. & S.
- 115 Εἰσοράχιζεν. ἐσοράχησεν. Ven. ἐσοράχισεν. B. ὁ εσοράχιζεν. Rond.
- 116 Χωμένη. χωμένη. Iunt. 1. & 2. St. & L. ibid. ἐξιστᾶσι. ἐξισταζε.
- 117 Χαλφρονα τέλωντα. cum Gulielmo de Mara potius verti per remissos natus. sensus huius versus erit, ut sensit natus signa remissae mentis puellae.
- 118 Θαρσαλίων. Θαρσαλίη. Ven.
- 120 Οχαλίων. ὄχαλέων. sic omnes praeter V. S. So. St. L. P. & Vo. in margine tamen St. & L. quoque representant ὄχαλίων. Codex Venetus errore tantum calam habet ὄχαλίων.
- 121 Αἴνεικατο. αἴνηκατο. V. Ven. & S.
- 128 Παρθενικῆσιν. Michaël Neander in libro, quem de re Poética Graecorum conscripsit p. 732. citat Θιλυτέρηγες, quod certe αἱμάρτημα μητρονικὸν viri docti fuit, nam forte in animo habuit versum 36.
- Μῆματος ἀλεωρούντη ζηλύρωνας θιλυτεράνων.
- 129 Εἶπει κλύειν. Ως κλύειν. Cod. Vatic. Ως ἔκλυειν. Ven. & B. secunda editio habet Οὐτ' ἔκλυειν. retinendum ἔτει κλύειν, quod etiam apud Homer. occurrit Iliad. O. vs. 270. ἐπεὶ Σεΐς ἔκλυειν αὐδοῖ, & alibi. ibid. ἀπειλῆς. male Cod. V. Ven. & Reg. habent ὄχωπης.
- 131 Αἴπειλείσται. ἀπειλείσται B. & S. ιχθαιρεύσται V. & Ven. saltem, ut ratio metrica constaret, scribere debuissent ἀπειχθαιρεύσται, ut in Codice Regio.
- 132 Κυκριδίων ὄάρων. Οὐαρος, confabulationes colloquia, sic interdum recte vertitur hoc verbum. eo sensu ὄάρως ὄαριζεν dixit Homerida incertus in Hymno 21. verum apud nostrum hoc loco, sicut etiam vs. 230. cum interpretibus per Venereas consuetudines verti debet. Anna praestantissima ad Callimachi Fragment. 16. vs. 30. σύναις ὄαρισμως Gallice explicat Discours de Mariages; quamvis Pareus vertat praecepta coniugalia in Comment. ad vs. 274.
- 133 Εὔοδμων. εὔοσμων. Ven. ibid. κύστης. κύστης. B.

134 Πόθε βεβολημένος οἰστρού, quod verti amoris iētus furore vel
incitatus. aliud enim est κίντρος ἔρωτος, quod habes apud Nostrum
vſ. 87. 166. & 196. Nonnum lib. 42. p. 1085. l. 22. aliud est
οἰστρος, quod Scholiastes Oppiani ad 1. Halieut. vſ. 500. explicat
per μανίαν, nec aliter Hesychius οἰστροις, μανίαις. Adde Lucianum
in Asino p. 250. edition. Aldin. An. 1522. ἔρωτι κή οἰστροφέρ-
ται, & hinc οἰστροῦ, quod ibid. paullo ante habetur. In Codice
Vaticano legitur πόθε βεβολημένος οἰστρού, & Veneto πόθε βεβολημέ-
νος οἰστρού.

136 Επιχθονίηται ἵσπ — γυναικί. Επιχθονίαν ἵσπη — γυναικᾶ. V.
Ven. & Reg.

138 Ολβίος, ὁσ σ' α. τ. λ. Alexander Pope, princeps poëtarum
Britannorum in versione Odyſſ. Homericæ L. 6 p. 70. compa-
rat Homeri locum Odyſſ. 155. cum Mutaci vſ. 138. & castita-
tem poëtae antiqui dilaudat: sed quum heic ταυτολόγος putet, καὶ
ὅλβιὸν τὴν μάτηρ, γαστὴρ ἡ σ' ἐλόχευσε μεγαρτάτη, non plane
adsentior: solemne enim optimis Scriptoribus per partes aliquid
vituperare, laudare, licet de re universa verba iam fecerint: & esto
ταυτολόγος, non ideo erit vitiosum: pulcherrimæ apud Poëtas &
Oratores sunt ταυτολογίæ. non magni momenti porro quod si-
militudine soni offendatur επιχθονίηται ἵσπη. nam quis poëtarum
talia non multa habeat? Quid ipso Homero fiet Iliad. N. vſ.
642.

Αὐτὸς δ' αὐτὸν ἔξαυτης ἴων προμάχοισιν ἐμίχθη.

Odyſſ. Δ. vſ. 754.

Μηδὲ γέροντα κακοῦ κακακωμένοι. —

Quid Moscho Idyll. 2. vſ. 104.

— οἵα τε γῆς

Πρῆν.

Sed millena talia in Graecis & Latinis occurruunt. Pœpius tamen
ibi iure summo Homerum vindicat a I. C. Scaligeri inani crisi.

DORVILLIUS.

139 Γαστηρ ἡ. illud ἡ abest a Ven.

141 Non heic cum Pareo illud μετίρχεο in μετίργεο mutandum
censeo. eadem fere dixit Homerus μετίρχεο ἔργα γέρων. Quem
locum ipse quoque indicat, & legitur Iliad. E. vſ. 429 ibid. Κύπριδος
ἔργα, sic ἔργον ἔρωτος apud Oppian. 4. Halieut. vſ. 161. εὐνῆς ἔρ-
γα, Halieut. 1. vſ. 533. ἔργον πολέμου apud Orpheum Prognost.
vſ. 15. & ἔργα μάχης vſ. 38.

142 Hic versus in editione Hervagiana non habetur.

143 Τυκοδρίσται. ὑποδρίσται. Cod. Anglic. Ald. 1. & 2. Iunt. 1.

&c. 2.

& 2. So. H. P. & Vo. *ibid.* Αὐφροδίτη. Αὐφροδίτη. Ven. B. & S.

145 Πισά. κιδία. Ven. & S. non male quidem, sed *Veneris sacra* per excellentiam πισά dici possunt, hinc *foedera amantum*.

146 Κυθέρια. Αὐφροδίτη. P. & Vo.

148 Γκίτη. οικίτη. S. *ibid.* ἔθικς cum omnibus scripsi. in K. minus recte habetur ἔθιλις. idem mox habuimus paullo ante vſ.

144. H^o, δ^o ἔθεληγς. *ibid.* παρακίτη. παράκοιτη. Ven.

149 Τόσ σος. Ερως πύρωσσ. illud ἀγρεύει heic eleganter dicitur. sic in Epigrammate Macedonii ὥπατη, quod legitur in Anthologia lib. 7. p. 598. Ed. Wech.

Τὸ σόμα τοῖς χαρίτεσσι προσάπατα δ' ἄνθετο βάλλει,

Οὐματα τῇ παφίῃ, τῷ χέρᾳ τῇ κιδάρῃ.

Σκυλώνις βλεφάρω φάσος θύμρωσιν, οὐκ εἰσιδῆ,

Πάντας ἀγρεύεις τλήμονας ήθέλεις.

ibi autem versu primo potius cum Vinc. Obsopoeo pro βάλλει legerem θάλλει, quae lectio ex Musaei vſ. 65. defendi potest, Οὐφθαλμὸς γελῶν ἐκατὸς χαρίτεσσι τεθῆλει.

Praeterea quam facile littera Θ corrupta fuerit in β! cuius rei exempla nobis suppetunt ex doctissimo G. Canteri libello de ratione emendandi auctores Graecos cap. 1. *ibid.* Τόσ σος. Τόσ με. Ven.

150 Θόης. Σ' ά. Ven. θόης legitur in Rondell. vitio procul dubio librarii.

151 Εχόμιζε. ἐκίμισσε V. in Codic. Ven. hic versus sic legitur Θητεύεις ἐκίμισσε Γορδανή ποτὲ γύροφη.

in Vatic. & B. habetur Γορδανίφ.

152 Επεμπε. ἐπεμψε. S.

153 Αταλάντη. Cod. V. & Ven. male scribunt Αταλάντη.

155 Πάση. πάσση. B.

157 Πείθεο. Διείδει. Ven.

158 Παρέπεισσε. ἀπέπεισεν. B. & S. *ibid.* ἀναποθέης. ἀγαποθέης. Ven. & B.

159 Ερωτοκοίστε. ἐρωτοκείστε. B.

160 Αὐφρογγος ἐπὶ χθόνας πῆξεν ὀπωπῶ. similis locutio occurrit apud Theocrit. Idyl. 2. v. 112. Nonn. lib. 46. p. 1196. l. 6. Virgil. Aeneid. l. 6. v. 469. l. 7. vſ. 250. l. 8. vſ. 520. Ovid. Metam. l. 13. vſ. 125. ubi vid. notas. in Cod. Ven. perperam legitur παρθενικὴ δ' ἀφρογγος. in Vatic. quoque habetur ἀφρογγος.

161 Ερυθρόωσσα. ἐρυθρόωσσα. V. & Ven. ἐρυθρίσσωσσα. S. ἐρυθροίσσα. Iunq. 2.

- 162 Εὐειν. ἔξειν. Ven. *ibid.* ἔπ'. sic A. S. Vo. Lond. & K. omnes
alii habent ἔπ'.
- 163 Συνέργης συνέργης V. συνέργησε. Ven.
- 164 In Cod. V. & Ven. pro πάντα legitur ἔστι.
- 168 Κάλλος. Κάλλος. Rondell. Κάλλος. V. & Ven.
- 169 Οὐφρα μὸν ἔν. illud ἔν omittunt Codices A. & C. *ibid.* ἔχει.
ἔχει. Ven. & S. *ibid.* ὀπωκήν, ὄμιχλη Ven. A. Ald. 1. & 2. Iunt.
1. & 2. W. So. H & Par. Constantinus Lascaris recte pro ὄμι-
χλη legit ὀπωκήν, uti in Commentario Io. Vatelli videtur est. Et
Gulielmum quoque de Mara sensum huius loci percepisse ex eius
interpretatione colligitur :
- Ergo donec humi radiantia lumina fixit.
- Quos tamen male reprehendisse videtur lo. Vatellus, quod illud
ὄμιχλη non retinuerint.
- 172 Αἰτιάκατο. ἀτεδείκατο. V. ἀτεφίλατο. Ven.
- 173 Αἴτοσάζουσα. ὑποσάζουσα. Ven.
- 174 Πέτρον ὄρίναι. πέτραν ὄρίνη. V. & Ven.
- 176 Εἰκόμιστεν. ἐκόμιστεν. Ven.
- 177 Εἴρθεγχαο. in So. habetur ἐφθεγχατο, & sic quoque edidit
Rondellus, sed in notis ἐφθεγχαο legendum monet, quod in
omnibus aliis iam habetur.
- 178 Pro ἄπιστος scripsi ἄπιστος cum secunda editione, quod etiam
probat Andreas Papius. Henr. Stephanus & Lectius hanc lectio-
nem in margine representant, & sic quoque Gulielmum de Ma-
ra legisse ex eius interpretatione patet :
- nam qualiter errabundus
- Ignotusque, meo poteris succedere lecto ?
- sic etiam hunc locum citat Michæl Neander de re Poëtica
pag. 733. & pro ἄμη φιλότητι, scripsit ἄμοι φιλότητι. & cert-
te τὶ ἄπιστος optime heic convenit. explicatur per ἀνήκουσος
ab Hesychio & Etymologiæ Magni Auctore, nec aliam explica-
tionem dant scholia minuscula ad Homeri Odyss. A. v. 242. &
alibi. Hanc autem lectiōnem quoque confirmat Clarissimi DOR-
VILLII nota, quae sic sese habet : Certe in genere peregrini ἄπι-
στοι dicuntur, fides illis non facile habetur, sed durius illud tamen
heic. Videtur legendum ἄπιστος. Aeneas erat ξεῖνος ἀλέτης, sed non
ἄπιστος : & ideo facile fides ei habebatur. hic contra. Certe au-
gebitur sic, ita mihi saltē videtur, periodi ἐνέργεια.
- 179 Δυνάμεισθα. sic legitur in omnibus, praeter Vatican. A. B. H. &
K. qui scribunt δυνάμεισθα.
- 180 Η', δ' ἐθελήσης, η' δὲ θελήσης. S. in Cod. A. male habetur η'
δ' ἐθελήσης.

181 Πολύφοιτος. πολίφοιτος. Cod. Ven.

182 Σχοτέσσων. τοχείσσων. B. σχοτίεσσι. Rondell. forsitan τοχίσσων scribere voluerunt, quod non male heic legere possumus: illud quidem mox praecessit vs. 180. sed talia passim apud auctores recentioris aevi iuvenies: sic apud Nostrum supra vi. 103.

Αὐτὴ δ'. ἀς ξυνέκε πόδον δολέντα Λεάνδρου,

Χαῖρε ἐπ' ἀγλαίσιν. εὐ ησυχή δὲ καὶ αὐτὴ.

ubi illud αὐτὴ minus eleganter bis repetitur, & κακοφωνίαν parit, quam tamen heic non deprehendes, licet τοχίσσων legas Firmare hanc lectionem queque videtur illud Ovidii Epist. Leandri vs. 13.

Non poteram celare meos, velut ante, parentes.

Vulgata lectio tamen satis placet, sed σχοτέσσων Αὐροδίτην elegans verte furtivam Venerem, non senectosam; sic quoque veriu 290. Κρυπταδίη — Κυθερίη potius vertetem Furtiva. Venere

184 Εγὶ τριόδοισιν ἀκούει. adde illud Horatii lib. 2. Satyr. 6. vs. 50.

Frigidus a rosis manat per compita rumor.

Martian. Capeli. de Nuptiis Philolog. lib. 1. pag. 2. Ed. H. Grotius: idque deditum mundo loquax triviatim dissultaret humanitas. Vbi doctissimus Grotius hunc Musaei locum citat. pro τριόδοισιν Cod. Ven. habet τριόδοισιν.

186 Pro ἵμοι in Cod. B. legitur ἵχοι.

188 Ναιτάκσα. ναιτάκσσα. C.

189 Εἴσοι. ἴσοσι. Ven. W. Barth. & Rondell.

190 Παρέασιν. παρέασσιν Ven. W. Barth. & Rondell.

193 Ηὔμοφων retinui cum V. S. St. L. & K. omnes alii habent ἡμερόεντος, & hoc in margine scribunt St. & L.

194 Κρυπτέ. κλέπτε. P. & Vo. sed priorem lectionem retinui.

Kroniaierus quoque ediderat κλέπτε, sed in addendis & corrug. recte illud κρύπτε retinendum monuit. supra quidem vs. 161. habuimus

Αἰδοῖ ἔρυθισσαν ὑποκλίπτουσα παρεῖν,

& υποκλίπτειν Αὐροδίτην vs. 182. Sed heic invitis libris nihil immutarem. ibid. παρεῖν. παρεῖσαν. V. & Ven.

195 Εἴπειμι φέτο. ἐπιμέμφετο. Barth. & Par.

196 Βεβολημένος. βεβλημένος. Ven. K. & Rondell.

197 Φράζετο recte explicat Scholastes per ἰβελεύετο, διανοῦετο. de hac voce v de ad Orphei Prognost. de terrae motib vs. 1. in collect. carm. Gr. Doctiss. Maittairii.

198 Αἰολήμητις. αἰολέμητιν. Ven. S. St. & L. qui tamen in margine αἰολόμητις veram procul dubio lectionem exhibent.

sic

Sic Amor dicitur πολύμυτις ab Orpheo Argonaut. vſ. 422.

Πρεσβύτατός τε Ε' αὐτετελῆ πολυμυτιών τρωτα.

ibid. Δαμάζει. Δαμάστας St. L. & Kromai. in Cod. Vatic. leg. tur δαμάσει, & Ven. δάμαστος. S. exhibet δαμάστας. Omnino tamen τὸ δαμάζει genuina certe lectio cum omnibus aliis retinenda est, & hanc quoque in margine agnoscunt St. & L.

204 Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο. Sic πύματα παφλάζοντα apud Homer. Iliad. N. vſ. 798

206 Βαρυγέδποιο. περιπτάσσομεν. V. Ven. Cod. Reg. S. St. & L. in arg. an illud non retinendum sit, valde dubito. Vide Homer. Iliad. Δ. vſ. 371.

Τί πτώσεις; τί δ' ὀπίπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;

Quint. Calab. lib. II. vſ. 445.

Οἱ δὲ περιπτάσσοντες ἀμύμονος ἀτέρος ἀλκήν.

in Cod. A. legitur περιπτάσσομεν.

208 Αγέρρον. ἀγέρρων. V. ἀγέρροχον. Ven.

209 Σεῖο. σοῖο. B. & C. Ald. 1. & 2. Iunt. 1. & 2. W. H. Barth. Par & Rondell.

210 Μῆνον. Θῦνον. S.

211 Εἴκ περάτης. ἐκ περάτη. Ven. Ald. 1. & 2. Iunt. 1. & 2.

213 Οπίπτεύων. ὀπίπτεύων. B. quod saepe confundi solet. Reg. legit ὄποπτεύων. in P. & Vo. legitur ὀπίπτεύσας. illud autem ὀπίπτεύων verte observans; ὀπίπτεύων enim est observare; de hac voce egit Clariss. G. d' Arnaud in Animadv. Critic. pag. 71. Sic apud Hom. Epy. v. 29.

Νείκι ὀπίπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακκὸν ἔστατα.

ubi Proclus Scholiastes, Νείκι ὀπίπτεύοντα.) τυτίσι πρὸς μόνας τὰς φιλονεικίας βλέποντα, καὶ ἐπάκοστα ὅστα τῶν κατ' ἀγορὰν κινημάτων φιλονεικῶν. Adde H̄mer. v. 42.

Εὖ μάλ' ὀπίπτεύοντα ἔπιρροχάλῳ σὺ ἀλειῆ
Βάλλειν.

ubi vide eumdem Scholiasten, qui τὸ ὀπίπτεύοντα explicat καλῶς περιβλεψάμενον hinc etiam libentius apud Callimachum Hymn. in Delum vſ. 62. pro γαῖαν ὄποπτεύοντες, vel ut Cod. MS. ἐποπτεύοντες, legerem γαῖαν ὄποπτεύοντες, emendationi eruditissimi G. d' Arnaud subscribens. ibid οὐκ ὄψομαι. in Cod. Regio legitur οὐ βλιψώ: quod certe glossa est ab imperitis in contextum recepta, & nihil heic invitis libris immutare ausus fui: tamen illud ὄψι δύστα. uti doctiss. Canterus emendavit, omnino amplector sic evitabimus ne diphthongi ει & οι sequente consonante corripiantur, & nullus dubito, quia sit Musaei manus.

- 216 Φίλη, πεφύλαξο In edition. Iunt. 1 & 2. legitur φίλητε φύλαξο.
- 219 Εἰ ἐτεὸν δὲ ἔθιλεις retinui cum S. St. L. Whit. K. & Lond. reliqui habent Εἰ ἐτεὸν δὲ θέλεις. Omnino legendum videtur Εἰ δὲ ἐτεὸν ἔθιλεις DORV. LL. VS. Sic quoque apud Homerum invenies Εἰ δὲ ἐτεὸν. Iliad. M. vſ. 233. & Σ. vſ. 305.
- 221 Συνέθεντο. ἴθιλοντο. B.
- 223 Λιαρτυρίγον. Μαρτυρίοντο. B. ibid. Φυλάξει. Sic S. St. L. K. & Lond. in V. Ven & A. legitur Φυλάττει. omnes alii exhibent Φυλάσσει.
- 224 Ή μν. Οἱ μν. Ald. I. ibid. φᾶς. sic Par. & K. alii omnes scribunt φάσ. ibid. περῆσαι. περάσαι Ven.
- 225 Πανυχίδας πανυχίδας A. B. & Rondell.
- 226 Αἴκοντες. Barth. us habet ἀκίοντες. quod etiam apud Quintum Calatrum confunditur lib. 6 vſ. 585. ubi pro ἀκίοντες restituit ἀκίντες L. Rhodomannus. Vide eius emendat. in hunc Autorem.
- 228 Μήτι. Μήδε. B. ibid. Βαλὰν. λαθὰν. V. Ven. & Reg. quod prope accedit ad Cl. Bergler: emendationem, qui legit λαβὰν, & hoc omnino amplectet. ibid. Πύργος. πύργω. S. St. & L. qui tamen in margine scribunt πύργος, & sic omnes alii habent.
- 229 Εἰπ'. ἵσ. V. & Ven.
- 230 Πανυχίων. Sic A. S. St. L. Whit. Lond. & K. In V. Ven. B. C. & reliquis editis habetur πανυχίων, & sic quoque St. & L. in marg.
- 231 Ηρυσάντο. ἡράσαντο. S.
- 232 Η'δη Η'δε B.
- 235 Αὐγέριμον. ἴφύλαξ. P. & Vo.
- 236 ιπολυλαύτοιο. πολυκλαύτοιο. A. & C. & in omnibus editis praeter S. St. L. Whit. Lond & K. ibid. illud δοκίνων heic eleganter ponitur, ac proprie dicitur de venatione; nam venatores feras oculis nigris solent. sic Homerus loquitur de cane venatico, cum quo Hectorem comparat Iliad. Θ. vſ. 340.
- Αὐτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχίσσοις πεποιθώσ,
- Ισχία τε γλυπτές τε ἐλισσόμενά τε δοκίνες.
- 237 Τε.. δὲ. B. & Barth. γε. Ven.
- 240 Επειγομένοιο. ἀπειγομένοιο. A.
- 241 Θαλάσση. retinui cum S. St. L. Whit. Lond. & K. omnes alii habent θαλάσσης. sic quoque in marg. St & L.
- 244 Προσέλεντο προσέλεκτο. Vat. c. & Ven.
- 245 Α'λλὰ θαλάσσης ἐτίν οὖδωρ. Rondellus legit ἀλλὰ θαλάσσης ἐκτὸς οὖδωρ, ut sit oppositio (ait) luculenta inter mare, quod extra Leandrum

drum est, & ignem, qui intra Leandrum. Quae emendatio rei-
cienda videtur, si species illam Bergleri pro θαλάσση legentis θέ-
λασσα, cum quo omnino facerem: sensus enim tunc optime pro-
cedit.

246 δὲ hanc voculam male omittit Voëtius.

248 Διῆρό μοι τίς φιλότητα. similem locutionem habuimus supra vL
29. Ήρᾶς ἵ; πόθεν ἥλθε.

250 Καὶ χρατέου πόντοι. Venus navigantium etiam curam gerit,
uti notavit Vir doctus ad Anytae Poëtriae Epigramma 2. in Ve-
nerem, quod exstat in collectione oīo Poëtriarum edita a CL.
Wolfio.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλοις ἔπλετο τήναι,
Αἴν' ἀπ' ἡπτέρω λαμπρὸν ὄρας πέλαγος,
Οὐφρα φίλοις πάντησι τελῆ πλόον, ἀμφὶ δὲ πόντος
Δειρωαίγη, λαμπρὸν διρκόμενος ξόσσων.

Adde quoque Nostrum infra vL. 320.

Πολλάκι μὲν λιτάνεσσε θαλασσαῖην Αἴφροδίην.

Praeterea hoc clare patet ex Ovidio Heroid. Epist. 15. vL. 213.

Solve ratem. Venus orta mari, mare praefstat amantes.

Aura dabit cursum; tu modo solve ratem.

Ipse gubernabit residens in puppe Cupido:

Ipse dabit tenera vela, legerque manus.

Addc Epist. 16. vL. 25.

Perstet: & ut pelagi, sic pectoris adiuuet nefum:

Deferat in portus & mea vota suos.

& Epist. 19. vL. 159. ibid. pro ὁδυάνω. in Cod. Vatican. & Ve-
net. legitur ὥρισιάνων.

251 Αἴπιδύσσατο πέπλον. ἀπιδύσσατο πέπλον. Ven.

252 Αἴμφοτέρης retinui cum S. Steph. L. Whit. Lond. & K. reliqui
omnes habent ἀμφοτέραις.

254 Κατηνατία. in secunda editione scribitur κατ^τ ινατία.

255 Αὐτόσολος. ραυτόσολος Barth. & Rondell.

257 Λευγαλέης. λεπταλίης. V. & Ven. ibid. αὔρυτη. αὔραιων. sic
omnes præter V. Ven. B. S. St. L. Whit. Lond. & K. Codex
Regius habet λευγαλέης & pro αὔρυτη mendose etiam δὲ αὔρυτη.
ibid. ὅδε. ὅδι. V. & Ven.

258 Εἴπισκετιν. ἀπισκετιν. H.

261 Περιπτύξατα. περιπτύξασσα. H. περιπτήξατα. S.

263 Νυμφοκόμοιο. νυμφικόμοιο. V. & B. ibid. παρθενάνως, sic S. St.
L. Whit. Lond. & Krom. in Codice Veneri legitur παρθενάνως
errone calami pro παρθενάνως. reliqui scribunt παρθενάνως.

- 264 Δέμας δύο χριν ἐλαίω Εὐόδης, ροδίω. De unguentorum generibus & eorum usu plurima docuit Illust. Spanhemius ad Callimachi Hymn. in Lavac. Pallad. vſ. 13.
- 265 Αἰλίπτως. ἀλίπτως Rondellus. ἀλίπτων B. W. & Barth.
- 267 Ιάχε. Sic Ven. B. S. St. L Whit. Lond. & K. reliqui exhibent ιάχη. sic etiam in marg. St. & L In Vaticano Cod. legitur ιάχη, ex quo facile ιάχη exculpes. Andreas Papius quoque, quamvis ιάχη ediderit, tamen in notis τὸ ιάχη non male praefert.
- 268 Πολλὰ μόγυστας, &c. in Codice Veneto legitur πολλ' ἵπαθις τὰ, quae lectio forsan quoque a manu glossatoris provenit. idem tamen dixit Homerus Odyss. Θ. vſ. 155.
- Οὐς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἵπαθοι, Εἰ πόλλ' ἐμόγυστα.
- in Vaticano habetur πολλ' ἵπαθ' δί. ibid. πάθις. in secunda editione & Soter. male legitur πάθοι.
- 269 Πολλὰ μόγυστας. πολλ' ἐμόγυστας. Ven. Eodem modo locutus est Homerus loco mox laudato.
- 270 Pro τῷ in Codice Ven. & secunda editione legitur δ'.
271 Εὐκάτθιο. Ald. 1. & 2. scribunt ἐν κάτθιο. B. & S. exhibent περικάτθιο, &c hoc quoque apud St. & L. in marg. invenies. in Codice Vaticano & Veneto legitur περικάτθιο.
- 272 Ταῦτ'. τὰ δί. V. & Ven. ibid. λύσατο. λύσσατο. Ven. ibid. μίτρην. μήτρην. B. & Par. De zona virginitatis signo egregia notavit summus Spanhemius ad Callimachi Hymnum in Iov. vſ. 21. & Dian 14. adde quoque Io. Hoelzlinum ad Apollonium Rhodium lib. 1. Argonaut. vſ. 288.
- 274 Ηὕρημος, ἀλλ' ἀχόρευτος. huc facit locus Theocriti Idyll. 27. vſ. 25.
- Οὐκ ὀσύνη, ἐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορίν.
- Homer. Odyss. Ψ. vſ. 144. & seqq.
- 275 Ηὕρημος. omnes nostri Codices MSS. &c editi habent Ηερῆμος praeter P. Vo & K. cum quibus omnino Leopardi emendationem amplexus sum pro Ηερῆμος reponentis Ηὕρημος. quod etiam e Codice Neapolitano legendum monet G. Falkenburgius in Lectionibus & Coniect. ad Nonni Dionys lib. 4. pag. 130. l. 19. vide quoque Rittershusium ad Oppian. Halieut. lib. 4. vſ. 156. adde Nonnum lib. 31. p. 794. l. 18.
- Μητίρα πατιθέτης Ζυγίαν θαλαμηπόλεων Ηὕρημος.
- Sic vetus Marmor inscribitur IYNONI LVGALI, quod notat Rondellus. immo tibia, quam in nuptiis veteres adhibere solebant etiam dicitur Zygia apud Apuleium Metamorph. lib. 4 p. 152. edition. B. Vulcanii. ibid. ἀνθός. ἀσίδην. V. Ven. B. Reg. S. St. &c L.

- & L. in marg. utraque lectio recte potest admitti. Rondellus habet ἀιδός.
- 276 Δαιδῶν. δάιδων. sic legitur in omnibus praeter V. S. St. L. Whit. Lond. & K in So legitur δαιδῶν. ibid. ἡγράπτω. ἡγραψε. Vatic. & Ven. quod forte remendum.
- 277 Εἰπεσκίρπτως. ἐπεσκίρπτως. B. ἐπενφύμητος. S. hanc lectionem etiam representant Stephanus & Lectionis in margine. in Vatic. & Ven. habetur ἐπεκτίπτως.
- 278 Αἴτιος. οὐσία. V. Ven. Reg. & B.
- 280 Illud Σὺν πασὶν ἔπηξεν, ut & versum praecedentem melius paraphrastice vertit Andreas Papius.
- Et stratum tacitura torum genialibus horis
Ipsa quies statuit.
- 281 Michaël Neander de re Poëtica p. 730. quem librum supra laudavi, hunc locum sic citat H̄ γάρ τις ἦν ἀπάνθετος τ. λ. sed eum heic quoque memoria lapsum fuisse credo, versu etiam 280. pro ἔπηξεν citat ἔπηξε.
- 282 Hic versus & tres sequentes in Cod. Vatican. & Ven. desiderantur.
- 283 Αἴριγνώτοις. ἀριγνώσοις. B.
- 285 Εἴτε πνίων ὑμετέων. tandem locutionem reperies apud Nonnum Dionyt. lib. 25. p. 648. l. 10.
- Οὐκ ἄγαμαι Περσῆς μίαν κτείναντα γυνίκα,
Εἴμαστι νυμφιδίοισιν ἔτι πνείσται ἐράτων.
- rarior locutio occurrit apud eundem lib. 45. p. 1162. lin. 32.
— Ημιτέλεσον ἔτι πνείσται τεκέσης.
- πνίσιαν idem ac ὄζω interdum significat, uti rectissime docet doctiss. Berglerus. sic apud Oppianum lib. 1. Cyneget. vſ. 332.
- Στεψάμενος, πνίσιαν τε παλαισίνοις μύροιο.
- 287 Integer hic versus deest in Cod. A.
- 288 Ηρύσταγο. ἡράσταγο. S. ibid. κατελθήμεν. μεθελκήμεν. V. & Ven.
- 291 Οὐδὲ ἵπι δηρὸν sic legitur in B. S. St. L. Whit. Lond. & K. In Ald. 1. &c 2. &c Iunt. 1. habetur ἵδε τι δηρὸν. reliqui scribunt ἵδε τι δηρὸν. sed ibi potius legendum est ὅδ' ἔτι δηρὸν. Praetuli tamen ὅδ' ἵπι δηρὸν cum optimis. hoc quoque dixit Homerus Iliad. 1. vſ. 415.
- Ωλετό μοι χλέος ἴστηλον, ἵπι δηρὸν δέ μους αἰάν
Εποιεῖται.
- tamen apud eundem etiam invenies illud ἔτι δηρὸν Odyſſ. Θ. v. 150.
- Σοὶ δέ ὁδὸς ὥκ ἔτι δηρὸν ἀπίστεται, ἀλλά τοι ἥδη
Νηλός τε κατείρυγε.

- 292 Male in V. Ven. B. S. St. & L. pro ἀλλήλων legitur ἀγρότην. Amor quidem & amantes vigilare dicuntur: sic apud Ovidium lib. 1. Amor. El. 9. vs. 7. & ὑμέναιος ἀκοίρητος apud Nostrum supra vs. 12. & 225. verum prior lectio e toto sensu probabilior videtur.
- 293 Χίματος ὄρυ. Vide quae notavit Casaubonus ad Athenaeum lib. 3. c. 6.
- 294 Φρικαλέας. Φρεακαλέας. B. ibid. δούστα. δούστα. V. & Ven.
- 295 Θέρινθλα. Θέρισθλα. ita scribunt Cod. Angl. Ald. 1. & 2. Iunt. 1. & 2. So. W. H. Barth. Par. & Rondell. & sic quoque Io. Vatellus in comment. hunc locum producit. ibid. pro ἀεὶ εὐφέλιζον legitur ἐπεισφέλιζον in omnibus praeter Ven. B. S. St. L. Whit. Lond. & K.
- 296 Χειμέριος πνίσσεται. mallem χειμέριον πνίσσεται. DORVILLIUS.
- 297 Locus certe obscurus. Quid si tamen legamus
— — — Τυπτομένη δὲ
Ηδη γὰρ μέλαιναι ἀνέλκυστε διχθάδι χέρσῳ.
ἀπέκλυστε & ἀνέλκυστε non multum distant. ἀνέλκειν & ἀνέλκυστε subducere nancet. videatur Thucyd. c. VIII. 12. & Harpocration in voce Νεωρία. DORVILLIUS. pro ἀπέκλαστε legitur ἀπέκλυστε in V. S. St. & L. in marg. In Ven. B. & Reg. legitur ἀπέκλυστε. ibid. διχθάδι. διχάδι. V. & Ven.
- 300 Χειμερίν. Χειμερίν. B. χειμέριος. Ven.
- 301 Πύργος. λύχνος. V. Ven. S. St. L. & K. certe retinendum videtur πύργος, quod omnes alii representant, & male in marginem hanc lectionem reiecerunt St. & L. auctoritatem secundæ editionis, nimis ubique fecuti.
- 302 Ηδάδα. Ειδάδα. V. & Ven. Η δάδα. A. & C.
- 303 In Ald. 1. & 2. Iunt. 1. & 2. So. W. H. Par. & Rondell. legitur Μασομένης σ' in Barth. Μασομένης δ'.
- 304 Οφελε. ὄφειλε. Whit. & Lond.
- 305 Αναπτομένη. ἀναπτομένη. Iunt. 2.
- 309 Εῦτε. ὅτε. Ven. Οτε. V. ibid. βαρυπνείστες ἀντας. sic omnino retinendum cum V. Ven. B. Reg S. St. L. Whit. Lond. & Kromai. in omnibus aliis legitur βαρυπνείστου ἀντας. sed recte hanc lectionem in margine posuerunt St. & L.
- 310 Αχοντίζοτες. ἀντας. ἀχοντίζοτας ἀντας. B. & Reg. in Codice Veneto pro ἀντας legitur ἀιλλας.
- 312 Δη τότε. In Codice Veneto male habetur δη τότε ζ. ibid. ιδιμονος. ισθίμονος. Ald. 1. & 2. & Par.
- 313 Επι νότων. sic V. Ven. B. S. St. L. Whit. Lond. & K. reliqui male habent ὑμετίνων. sic infra v. 324.

Πάντοδι δ' ἀγρομένοιο δισαντεῖ κύματος ὄρμη
Τυπτόμενος πεφόρητο.

314 Κύματι . κύμασι . Ven. *ibid.* pro σύρχυτο, quod in V. Ven. S. St. L. Whit. Lond. & K. habetur, scripsi σύρθετο cum omnibus allis, quod πειρικάτερον, & multo elegantius dictum est, si hoc verbum per adcumulabatur recte vertunt Interpretes. Sie fluctus pendere dicuntur apud Statium lib. 5. Thebaid. vs. 368.

— nigris redit humida tellus

Vorticibus, totumque Notis portaniibus aequor

Pendet.

ubi ad versum 366. vide Barthium, qui hunc Musaei locum ibi sic quoque laudat, & male haec lectio ab H. Stephano & Lectio in marginem reiecta est.

315. Πάντοδι . πάντοδε . W. *ibid.* ἡχη . η γη . V. A. C. Ald. 1. & 2. Iunt. 1. & 2. W. H. P. Barth. Par. Vo. & Rondell.

317. Α' φίνεις V. S. St. L. P. Vo. Whit. Lond. & K. alii habent φίνεις.

318 Κτύπεις . κλίπεις . V. & Ven. *ibid.* ἐρισμαράγειο . ἐρισμαράδειο A. & C. Ald. 1. & 2. Iunt. 1. So. & H. in Iunt. 2. legitur ἐρισ-
μαράγειο .

319 Λ' ακηλίτοις . ακηλίτοις . B. *ibid.* δίναις . δίναις B.

320 Μὲν . μὲν . B. *ibid.* λιτάνευσι . λιτάνεις . V. Ven. S. & Whit.

323. Α' λλά εἰ γῆτις . ἀλλ' εἴ τις . Vatic. & B. ἀλλ' γῆτις γε . Ven. *ibid.* μοίρας . μοίραις . Ven.

324. Πάντοδι . Πάντοδε . S. P. Vo. St. & L. in marg. in Veneto legitur Πάντοδι . Quod non male retinere possumus, nam repetitio τῇ δ' ingrata heic est. *ibid.* ὄρμη . ὄρμα . Ven.

325 Τυπτόμενος . sic B. S. St. L. Whit. Lond. & K. quod certe retineandum est, reliqui exhibent Θυρπτόμενος sic etiam in marg. St. & L. verum error inde natus est, quod illud mox repetitur vs. 337. *ibid.* Ποδῶν δὲ εἰ ἄκλασσην ὄρμη legerim ποδῶν δὲ εἰ ἄκλασση ἄρμη . praecepsit enim ὄρμη . nam quod versu 309. & 310. repetatur ἀητας elegantiam potius habet . videatur Hesychius in ἄρμη . Rhodomanno. ad Quintum Calabrum xi. 361. vide quoque Foesii Oeon. Hippocratis, & Epist. ad Hebr. 4. 12. ἄρμη , ubi alii ab ἄρμης , alii ab ἄρμη deducunt, ut vox videatur satis boni commatis . DORVILLIUS. Coniceram ἀλητας , sed cum Cl. DORVILLO omniō faciendum . Certe videtur haec genuina lectio, nam & in eis facile corruperunt Iibrariorum, sic pro ἄρχη scribitur ὄρχη apud Athenaeum, quod docebit G. Canterus de ratione emend. Auct. Gr. cap. 1. hic versus autem non reperitur in Cod. Vatican. nec Venet.

326 Σθίνος sic omnes praeter S. St. L. & K. qui scribunt εί-
ρει. ibid. ἀδόντος. ἀρόντος. V. & Ven. ibid. ἀκομήτος. ἀκανήτος.
Ven. & A.

327 Πολλὴ δὲ αὐτόματος χάσις. Rondellus legit αὐτόματος. idest,
ait, casu, & fortuito. Sed minime necessaria haec videtur emenda-
tio.

328. Καὶ ποτὸς ἀχρήσιος. male inutilem, ait Rondellus, verte-
rem, extremum, ut dicimus ἀχρήσιος ἔλεθρος, extrema pernicies.
Αχρήσιος recte videtur reddi inutilis: in primis si ita accipiamus,
quomodo apud Ovidium 11. pont. viii. 59. ubi videatur Cl. Bur-
mannus, & in add. DORVILLIUS. ibid. ἀμαρμακίτη πίν ἄλμας. in Co-
dice Veneto legitur ἀμαρμακίτος πίν ἄλμας.

329. Καὶ δὴ λύχνος ἀπίστος. Lychnus supra vſ. 301. diciuntur dia-
πορεῖα τῆλαις καὶ ἀπίστος. eleganter etiam προδότης vocatur in Epi-
grammate Antipatri in Anthol. lib. 3. c. 7. In Codice Veneto pro
ἀπίστος legitur ἀσβεστος, quod certe glossema est, sed corruptum,
pro ἀσβεστος ibi saltem legerem ἀπίστος, quod Hesychius explicat per
ἀσβέστης. & sic τὸ ἀπίστος optime a glossatore potuit explicari.

330 Πολυτλάγτης. hoc repreäsentant Cod. Vatican. Ven. B. S. St.
L. Whit. & Lond. probat & hanc lectionem Io. Rondellus, cum
his omnino quoque feci. Alii omnes habent πολυκλαύτος, verum
illud mox repetitur. Scio recentioris aevi Poëtam non tam axie ta-
lia curasse, verum nimis absurdum est, unum idemque epitheton
nunc Λεάνδρω, & mox τῷ μερίμναις adiungere. Post hunc versum
in Codicibus Vaticano & Veneto hi duo interseruntur, sed spurji
procul dubio.

Νείκεος δὲ ἀγριόδυμος ἵπποβαλίγονος ἀντης

Ηδη γὰρ φθιμίσιο μόρον θίσπισσε λεάνδρῳ.

331 Ηδη δὲ ἵπποι οὐδένοντος. sic S. St. L. Whit. Lond. K. & hanc
lectionem omnino veram vehementer probat And. Papius: omnes
ali exhibit siccissi δὲ οὐδένοντος. illud autem διθύρετο latet quoque in
Codicibus Vaticano & Veneto, alter exhibit Eicissi δὲ ηδύρετος, alter
Eicissi ὃν θύροντος. Cod. Angl. cum reliquis editis nullo sensu ha-
bent Eicissi δὲ οὐδένοντος. ibid. ἐπί ἀγρύπνιον, ἐπί ἀγρυπνίον. A. &
S. hoc pertinet locus Virgilii lib. 4. Aeneid. vſ. 529. & seqq.

332. Πολυκλαύσις. sic Vatic. Ven. B. S. St. L. Whit. & Lond.
omnes alii habent πολυκλαύτοις.

333. Pro Ηδη δὲ in Cod. Veneto habetur ηδαθη.

334 Πάρτος. πάρτος. S. St. & L. in marg. ibid. ἄμφα τίταν.
in Cod. B. legitur ἄμφατα τίταν.

335 Οὐ παραχώτην. voculam οὐ omittunt V. & B. etiam non
ha-

habetur in secunda editione, verum ibi pro ἀλόμενοι exhibetur ἀλωμένοι. in Cod. Veneto legitur ἀλφόμενοι.

336 Παρά. Papius & Voëtius scribunt παρά.

337. Θρυπτόμενοι. sic omnes libri praeter Codicem Venerum, cum quo potius legerem Δρυπτόμενοι ex Homeri Odyss. E. v. 434.

Ως τὸ πρὸς πείρησι θρυπτόμενον ἀπὸ χειρῶν

Ποιεῖ ἀπιδρυθεῖσα, τὸ δὲ μήγα κύρια κάλυψι.

338 Δαιδαλοί. in Cod. A. & C. scribitur Δαιδάλαιοι. ibid. παρά. παρά. V. & Ven. ibid. χιτῶνα. χιτῶνας. Ald. 2. & Iunct. 2.

339. Ροιζηδοί. Rondell. ibid. ἀπὸ ἡλιβάτη πίστες πύργοι. in Ald. 2. legitur ἀπὸ ἡλιβάτοις πίστες πύργοι.

340 Καδδ. in St. L. & K. habetur καδδὸς δ', sed cum aliis omnibus scripsi καδδός, quod etiam apud Homerum Iliad. B. vs. 549. in Cod. B legitur καδδός. ibid. τέθηκεν ἐπ'. τέθηκε σὺν. Ven. B. Reg. L. Whit. Lond. K. Sc. & L. in marg. sed cum Cod. Angl. & reliquis editis priorem lectionem praetuli; an illa non melius heic conveniet? an non magis poëtice dictum est? ut eodem quasi tumulto componantur. sic. in Epigrammate Antipatri, quod mox laudavi.

Kovès δ' ἀμφοτέροις ὅδε ἔχει τάφος,
sic quoque apud Virgilium lib. 3. Georg. vs. 258. &c seqq.

Quid iuvenis, magnam cui versat in offibis ignes?

Durus Amor, nempe abruptis turbata procellis.

Cæca nocte natat serus fresa: quem super ingens

Porta tonat caeli, & scopulis illisa reclamans

Aequora: nec miseri possunt revocare parentes,

Nec moritura super crudeli funere Virgo.

341. Εὐ πυράτοι. in πυράται. Vatican.

Ad finem opusculi, ait And. Papius, accesserat versiculus hic in exemplari, quod Gulielmus Canterus cum suo contulerat; sed adscitus sine dubio.

Toīα δὲ ἐρωματίστου ἀειδεῖς ἀπόκειται εἰς οἴνοις,
id est;

Tulit vesanos iuvenum manet exitus ignes.

Et certe in hoc versiculo nihil cum Muñis commune est.

I N D E X
O M N I V M V E R B O R V M.

A

A 268. ἀβροχον 214. ἀβυδόῃ 28. ἀβυδεν
4. ἀβυδος 16. ἀβύδη 21. 26. 50. 209. 284.
ἀγαλμα 8. ἀγάπαζε 147. ἀγαπάζων 99. ἀγέρ-
ρον 208. ἀγγελίην 12. 222. 235. ἀγελιώτην 7.
237. ἀγε 14. ἀγειν 9. ἀγειρομένων 54. ἀγέμεν
53. ἀγλαιάσων 75. ἀγλαῖη 37. ἀγλαῖησιν 104.
ἀγνώσσεις 249. ἀγυστα 233. ἀγουσιν 43. ἀγριον
203. ἀγρομένησι 34. ἀγρομένοιο 324. ἀγρύπνοισιν
331. ἀγων 119. ἀγῶνα 197. ἀδίδακτος 31. ἀδδ-
κητον 88. ἀδόγητον 326. ἀδώνιδι 43. ἀεθλεύσειεν.
197. ἀεθλον 9. 75. ἀέγλας 230. ἀει 192. 254.
296. ἀειδομένων 281. ἀείρας 243. ἀεισε 278. ἀέκον-
τες 226. ἀέλλας 294. ἀέξετο 90. ἀῆμεναι 13. ἀή-
ται 296. 309. 310. ἀήτας 216. ἀήτην 13. ἀή-
της 257. 329. ἀφανάτων 53. ἀθέσφατον 115.
ἀθηναίη 135. ἀθήνην 135. ἀθρόον 311. ἀσθμαίνον-
τα 261. 266. αἰδοῖ 33. 151. αἰδομένη 162.
195. αἰδῆς 173. αἰδὼ 98. αἰδὼς 96. 97. αἰεὶ 38.
207. αἴν 52. αἴθερι 315. αῖμα 30. αίμονίης 46.
αίνοπαθὲς 86. αίνοπαθῆς 319. αἰολόμητις 198. ἀκέσ-
σεται 199. ἀκηλήτοις 319. ἀκοιμήτων 12. 225. 326.
ἀκοίτην 337. ἀκοίτης 207. ἀκοντίζοντες 310. ἀκό-
ρητος 285. ἀκρα 58. ἀκρον 162. ἀκέει 184. ἀκέ-
μεν 75. ἀκέω 5. ἀκέων 242. ἀκτὴν 259. ἀκτῖσιν 90.
ἄλα

ἄλα 297. 299. ἀλαζήσας 202. ἀλάτο 71. ἀλλ' 14.
 38. 41. 207. 274. 291. 293. 300. ἀλλὰ 28. 88.
 137. 139. 216. 234. 245. 279. 307. 323. ἀλλῃ
 33. ἀλλήλων 226. 290. 292. 341. ἀλλῃ 124. ἀλ-
 λογειν 84. ἀλλος 84. 268. ἀλλήλοισι 23. ἀλεγίζεις
 248. ἀλέγυσα 155. ἀλέεινε 41. ἀλευομένη 36. ἀλή-
 τικε 177. ἀλίασος 318. ἀλιηχέα 26. ἀλέπνυον 265.
 ἄλις 269. ἀλιτεφέων . 45. ἀλμης 328. ἀλμυρὸν 269.
 ἄλὸς 193. ἀλυσκάζων 299. ἀλώμενον 335. ἀλῶται
 97. ἀμαιμακέτη 328. ἀμάξης 214. ἀμεβλιχος 245.
 ἀμήχανον 127. ἀμμορος 89. ἀμνήμονα 322. ἀμωμῆ-
 τοιο 92. ἀμφ' 163. ἀμφαδὸν 179. ἀμφιβόητος 187. ἀμ-
 φιτόλω 188. ἀμφιχυθεῖσα 267. ἀμφοτέρις 18. 252.
 ἀμφότεροι 278. ἀμφοτέρων 22. ἀμφω 22. ἀν 80. 174.
 ἀνὰ 17. 43. 55. 192 227. ἀνάγκη 226. ἀνάγκην
 140. 282. ἀναιδείη 96. ἀναιδείην 99. ἀναινομένης 158.
 ἀνακτα 321. ἀναπτομένη 306. ἀναπτομένοιο 239.
 ἀναστα 33. ἀνάσσει 199. ἀνασείλασα 110. ἀνάφαι-
 νε 211. ἀνδρα 198. ἀνδράσιν 233. ἀνδρὸς 95. ἀν-
 δρῶν 69. 72. ἀνέγρετο 315. ἀνέδρωμε 232. ἀνέμων
 316. ἀνέμιμνε 235. ἀγενείκατο 121. 172. ἀνεπτοί-
 ητο 168. ἀνέρος 199. ἀνέφαινε 308. ἀνήγαγεν 260.
 ἀνθρώπων 183. ἀνικήτη 91. ἀντέκλινεν 107. ἀντέπνεεν
 316. ἀντία 209. ἀντίον 100. ἀντιπόροιο 215. 284.
 ἀνύγαντες 225. ἀοιδὸς 275. ἀπ' 94. 153. 210. 339.
 ἀπαγγέλλονται 6. ἀπαλὸς 69. ἀπαλὴν 76. ἀπαλ-
 χροον 171. ἀπάνευθε 305. ἀπάνευθεν 281. ἀπασρά-
 πτυσα 56. ἀπεδύσατο 251. ἀπειλαι 132. ἀπειλὰς
 317. ἀπειλείσα 122. ἀπειλείωσι 131. ἀπειλῆς 129.
 ἀπέκλασε 298. ἀπέκρυψεν 105. ἀπευδσφισεν 98.

ἀπέσβεσε 329. ἀπεστίσατο 108. ἀπλοον 204. ἀπι-
σον 299. 329. ἀπισος 304. ἀπο 32. ἀπόειπε 125.
ἀπόλειπε 124. ἀπόναντο 292. 341. ἀποσβέσσωσι 217.
ἀπόσπορος 249. ἀποισάζυσα 173. ἀπυφος 178. ἀρα
71. ἀρηγεν 323. ἀρήτειρα 68. ἀριγνώτοιс 283. ἀρι-
τεύσασα 67. ἀρισον 98. ἀρισονός 273 ἀρκαδίηс 153.
ἀρχαίηс 26. ἀσέρα 212. 306. ἀσέρεс 22. ἀσήρ 111.
ἀσήρικτα 295. ἀσὸс 50. ἀσφон 10. ἀσφωн 9. ἀσу 74.
ἀταλάντη 153. ἀτερ 274. ἀτθίδοс 322. ἀτρεκέωс
66. αὔρησи 257. αὐτάγγελои 132. αὐτάρ 112. αύ-
τὴ 103. 104. αὐτὴν 29. αὐτίκа 79. 217. 272. αὐτό-
μαло 255. 327. αὐлòn 321. αὐτòс 200. 201. 255. αύ-
τῶν 19. αὐχένъ 133. 171. ἀφ' 46. ἀφάσσειν 82.
126. ἀφέικεν 317. ἀφειδήσαντα 303. ἀφῇтос 3.
ἀφθογγοс 160. ἀφθόγγοис 102. ἀФродіту 143.
ἀФродіту 38. 182. 320. ἀФродітъс 155. ἀФрохомъс
262. ἀχλιս्दента 3. ἀχόρεутос 274. ἀхріїсоу 328.

B

Βαθυκύμοναс 189. βαθύσκио 111. Садиурѡтойс
266. βαλѡн 228. βары 205. βаруходътой 206. 275.
βарутиеіонта 216. βарутиеіонтес 309. βеβолиумено
134. 196. βеікесоги 149. 198. βендеа 295. βиѣс-
то 307. βіѣтой 218. βлєфáрѡи 90. βолáшѡн 94. βэ-
роу 242. борéна 317. 322. βылїсъ 190. βылифбрօс
200. βоѡтн 213. βрóмов 205. βротоісіу 200. βи-
сёғев 115.

Г

Галан 169. 176. γαμήлиа 242. γάмоис 179. 221.

γά-

γάμον 3. γάμος 4. 146. 274. 281. γαμισόλον 7.
 γαμοσόλος 282. γάμων 31. γάρ 37. 42. 51. 61.
 92. 131. 136. 164. 177. 180. 183. 186. 198.
 208. γασῆρ 139. γείτονα 190. γείτονες 17 γείτο-
 νι 32. γείτονος 50. γελόων 65. γενετήρων 125. γλυ-
 κερῆς 172. γλυκερῷ 167. γλυκὺν 215. γλυκύπικρον
 166. γλωσσα 183. γυναῖκες 37. 131. γυναικὸς 92.
 γυναικῶν 67. γυναιξὶν 34. 136. γυνὴ 47. 287.

Δ ·

Δ' 17. 23. 26 29. 31. 44. 46. 63. 69. 71.
 76. 78. 86 90. 94. 98. 99. 101. 103. 107. 111.
 117. 121. 124. 133. 140. 144. 146. 148. 155.
 160. 168. 180. 185. 187. 192. 195. 199. 202.
 219. 225. 227. 230. 238. 246. 252. 253. 254.
 256. 264. 266. 272. 280. 284. 286. 295. 314.
 315. 321. 323. 324. 327. 333. 334. 341. δαιδα-
 λέον 338. δαιδῶν 276. δαιῆναι 145. 219. δάκτυλα
 114. δαλδὺ 308. δαμάζει 198. δαμεῖς 88. δὲ 21.
 33. 55. 58. 61. 63. 64. 82. 96. 97. 104. 115.
 120. 129. 152. 162. 164. 167. 170. 172. 177.
 183. 185. 196. 224. 239. 241. 243. 260. 287.
 297. 304. 307. 319. 325. 336. δείδιγι 247. δει-
 γός 245. δέμας 264. δεῦρ' 142. δεῦρο 124. 248.
 271. δῆ 42. 248. 312. 329. δηθύνοντος 331. δῆ-
 μον 284. δηρὸν 291. δί' 203. διὰ 54. διακτορίη
 301. διακτορίην 6. διδυμόχροον 59. διεφάίνετο 68.
 δίζεο 24. 25. δίγαιος 319. δίδει 137. διοτρεφὲς 30.
 διχθάδι 298. δοκεύων 236. δολερὸς 101. δολόεντα
 103. δόμος 187. δογένσα 294. δυνάμεως 179. δύ-

νασαι 182. δύντα 213. δυσαντέη 324. δύσατο 69.
δύσιν 110. 288. δυτικελάδων 313. δύσμορε 123.
δύσμορος 304. δώμασιν 81. δώματα 28.

E

Ε”ασιν 191. Ἐβρινε 100. Ἐβη 259. ἐγγύθι 16.
112. ἐγγύς 191. ἐγείρης 157. ἔγγω 130. ἐγὼ 80.
ἐδέξατο 166. ἐδίδαξε 175. ἐδίζετο 109. ἐδρακε 337.
ἔδρακον 74. ἔειπε 134. ἔην 16. 20. 274. 282. ἐήν
105. ἐφαύμασε 73. ἔφελες 87. 89. ἐθέλεις 219. ἐφέ-
λης 148. ἐφελήσῃς 144. 180. ἐφέλυσα 121. ἐφήμερος
312. εἰ 82. 146. 204. 219. εἰδε 283. εἰδος 98.
εἴκελοι 23. εἶλε 96. εἶναι 80. εἰναλίης 46. εἰπὲ 185.
εἰπεν 272. εἴποτε 23. εἴπη 335. εἰπὼν 158. 251.
εῖς 64. εἰς 248. εἰσέτι 27. 266. εἰσὶ 17. 37. εἰσὶν
132. ἐίσκω 137. εἰσόκε 258. εἰσορθων 171. εἶχε 72.
εἶχεν 97. ὅκ 59. 63. 111. 211. 260. ἐκαθεν 208.
ἐκατὸν 65. ἐκεῖνοις 51. ἐκόμιζεν 151. ἐκόμισσεν 176.
ἔλαιώ 264. ἐλείπετο 49. ἐλέλιξεν 101. ἐλκε 118.
ἔλκεις 123. ἐλκεσίπεπλος 286. ἐλκος 85. 95. 199.
ἔλλησποντον 208. ἐλόχευσε 139. ἐλπίδι 312. ἐμὲ
246. ἐμῆ 178. ἐμὴν 176. ἔμιμνεν 47. ἐμδυησα 78.
ἔμοι 186. 210. ἐμοῖς 180. 271. ἐμὸν 124 186.
219. ἐμὸς 187. ἔμπαλιν 195. ἐμπίπτασιν 311. ἐμῆ
218. ἐμῶν 125. ὃν 60. 73. 104. 183. 279. 341.
ἔνα 18. 210. ἔναιεν 21. ὃναντίον 16. ἔνδοθι 107. ὃν-
δόμικον 246. ὃνέδησε 29. ἔννεπε 202. ὃνι 47. 48.
81. 156. 159. 184. 188. 266. 283. 319. ὃνικάτ-
γεο 271. ἔννύχιον 9. ἔννυχίων 285. ἔννυχος 4. ἔνδη-
σε 117. ἔνοσφίσθησαν 226. ἔνυμφοκόρησε 280. ἔξ

193. ξέει 162. ἔξεσπασε 116. ἔξφρτο 253. ξυλ-
 ας 126. δαικότα 128. ἐσίς 149. ἐν 163. 227.
 260. ἔρρη 42. δύρτης 49. 52. ἐσδε 280. ἐσῦσα
 31. ἐπ' 37. 104. 229. 331. 334. 340. ἐπάκουε
 140. ἐπαυτέλλυσα 57. ἐπάξιον 66. ἐπέβην 74. ἐπέ-
 βησαν 273. ἐπέεσσι 174. ἐπέεσσιν 122. ἐπεὶ 129.
 ἐπειγομένοιο 240. ἐπειτα 243. ἐπεμέμφετο 195.
 ἐπεμήνατο 85. ἐπειπτε 152. ἐπέοικε 82. ἐπέοικεν
 143. ἐπέσκεψεν 258. ἐπεσχίρτησε 277. ἐπεύαδεν
 180. ἐπειφύμησεν 275. ἐπέων 175. ἐπήλυθε 293.
 ἐπηξεν 280. ἐπὶ 95. 119. 127. 160. 263. 291.
 311. 313. ἐπιβήμενος 79. ἐπιβρέμει 193. ἐπιθρώσκυ-
 σαν 113. ἐπικλῆσαι 10. ἐπιμάρτυρα 1. ἐπιισώσαντο
 223. ἐπιχθωκάσι 136. ἐπιδημησεν 156. ἐπώχετο 55.
 ἐρασσαμένη 154. ἐρατῆς 117. ἐρατῶν 251. ἐργα
 141. ἐργοκ 184. ἐρέτης 255. ἐρευθος 173. ἐρισμα-
 ράγονο 318. ἐρμῆς 150. 152. ἐρβεντα 145. ἐρρόε
 327. ἐρρίψε 253. ἐρυθαίκετο 61. ἐρυθιδωσαν 161.
 ἐρωμακέεσσι 170. ἐρωμακέων 11. ἐρώς 17. 98. 149.
 198. 240. 245. 323. ἐρωτα 27. 39. 203. 330. ἐρω-
 τος 8. 99. 197. 212. 245. ἐρωτοτόκοισι 159. ἐρώ-
 των 1. 90. 147. 166. 308. ἐς 9. 29. 44. 110. 176.
 181. 288. 317. ἐσαθρήσσειν 335. ἐσβεσεν 265. ἐσπε-
 ρος 111. ἐσπευδεν 254. ἐσπευδον 44. ἐσπέμενον 73. ἐσ-
 φετα 204. ἐσσομετ 212. δε) 140. 165. 200. ἐσιν 52.
 -94. 127. 246. ἐσονάχιζεν 115. ἐσφιγξε 252. ἐσχα-
 τα 119. ἐτελή 219. ἐτι 262. 285. 331. ἐτρεμε 97.
 243. εὐκλέψ 80. εὐράχ 154. 205. 276. εὐνής 237.
 εῦοδμον 133. εὐόδμηφ 265. εύρει 334. εύρατο 66.
 εύρον 78. εύρος 316. εύτε 309. ἐυτεφάγου 220.

ἐύχροον 133. ἔφαινεν 239. ἐφέσπετο 120. ἐφθάγξα
177. ἐφιμείρω 80. ἔφλεξεν 240. ἐφύλαξεν 12. ἐφύ-
τευσε 138. ἐφώνεεν 84. ἔχει 77. ἔχειν 70. ἔχειν 169.
ἔχεσα 25. ἐχθρὸν 13. ἔχριεν 264. ἔχω 190. 209.
ἔχων 81. 212. ἐῷ 252. ἐὼν 178. 255.

Z

Ζεὺς 8. ζεφύρῳ 316. ζηλήμονα 36. ζηλήμονες
37. ζυγίην 275. ζώειν 89. ζώεσκον 291.

H

Η 21. 55. 67. 71. 115. 224. 227. 272. 331.
ἢ 138. 139. 154. ἢ 51. 59. ἢβης 35. ἢγαγε 263.
ἢγωγεν 152. ἢγεμόνευε 25. ἢγεμονῆα 218. ἢγρευ-
σεν 149. ἢδη 166. 232. 298. 314. ἢεν 70. ἢθάδα
302. ἢγέοισιν 73. 131. ἢγεον 19. ἢθέων 51. 69.
84. 192. ἢιόνεσσε 234. ἢιόνος 253. ἢλθε 29. ἢλθεν
42. ἢλυγε 333. ἢλιβάτοιο 256. ἢλιβάτη 210. 339.
ἢλικος 35. ἢμαρ 44. ἢματίη 287. ἢμετέρην 81. ἢμε-
τέρων 140. 250. ἢν 31. 274. 281. 309. 318. 326.
ἢν 144. 148. 180. ἢμεμόφωνος 193. ἢπειλησεν 128.
ἢρακλῆα 150. ἢρέμα 100. 114. ἢρην 275. ἢρήσαντο
231. 288. ἢριγένεια 333. ἢρκεσε 323. ἢρες 4. 7. 29.
60. 79. 89. 220. ἢρω 20. 24. 30. 70. 81. 120.
167. 186. 239. 256. 286. 304. 333. 340. ἢτρε-
πτε 276. ἢσυχή 104. ἢχὴ 193. 315. ἢχίεντα 206.
ἢχει 75. ἢᾶ 192. 288. ἢώε 3. 110. 282.

Θ

Θ' 76. Θαλαμηπόλον 231. 276. Θαλασσαίην 320.
 Θαλασσαίων 313. Θαλάσση 32. 241. 253. Θαλάσ-
 σης 206. 234. 245. 249. 262. 270. 295. 303.
 311. 318. 321. 334. Θαλασσοπόρων 2. Θάμβες 98.
 Θάμβος 96. Θαρσαλέως 99. 112. 118. Θάρσος 243.
 Θεὰ 1. Θεαίνης 142. Θελγομένη 307. Θελξινόων 147.
 Θεῖς 55. 126. 145. Θέμεθλα 295. Θεὸς 80. Θεσμὸς
 142. 145. Θέρρετο 167. Θέτο 156. Θεσμὸν 147.
 Θεσμῶν 273. Θηλείης 129. Θηλυτεράων 36. Θηλυτέ-
 ροις 122. Θητεύειν 151. Θλίβων 114. Θοὸς 150.
 Θρασὺν 150. 214. Θρυπτόμενον 337. Θυγατέρεσσες
 137. Θυηλαῖς 39. Θυηλὰς 53. Θυμὸν 107. 159. 217.
 240. Θυόευτος 48. Θυράων 260.

Ι

Ι' αίνεται 144. ἴδενδη 107. Ιαχε 267. ιαρδανίην
 151. Ιδρώτας 271. ίδε 113. 238. 333. ίδεν 3. ίδεε
 86. ίέρεια 31 141. ίέρειαν 66. 82. 126. ίερὸν 44.
 ίἱ 142. ίκέσθαι 44. 127. ίκέτην 148. ίκοίμην 215.
 ίλασκομένη 38. ίμερβεις 20. ίμερόεντος 168. ίμερόεσ-
 σαν 105. ίσην 136. ίσαμένοιο 305. ίσατο 25. 100.
 332. ίχθυόεσσα 270. ίχνεσιν 162.

Κ

Καδδ' 340. καὶ 2. 3. 4. 5. το. 15. 16. 19. 20.
 25. 27. 29. 33. 39 43. 62. 72. 73. 74. 75. 77.
 91. 95. 100. 104. 107. 108. 131. 138. 145. 146.
 148. 152. 157. 162. 166. 170. 174. 178. 185.
 192.

192. 199. 201. 203. 204. 213. 214. 217. 219.
 222. 233. 245. 250. 260. 264. 265. 273. 278.
 281. 295. 299. 304. 307. 308. 317. 318. 326.
 328. 329. 330. 33. 341. κάθυρε 264. καὶ ομένω
 241. καλέω 136. κάλλεα 54. κάλλει 85. 168. καλ-
 λιθέμεθλον 71. κάλλιπε 322. κάλλος 92. καλύκων
 59. κάμεν 171. καμὼν 259. καρήνω 252. καρτερό-
 θυμε 301. κατ' 80. κατὰ 71. 207. 211. κατατρύ-
 χειν 87. κατελθέμεν 288. κατεναυτία 254. κατέ-
 ρυκε 300. κατήγεν 110. κεδυὴν 76. κεῖθι 23. κε-
 νοισι 282. κέλευθον 124. κελεύθυς 175. κέντρον
 87. κέντρον 166. κέντρῳ 196. κεύθεα 119. κιχή-
 σας 149. κλαιόντα 27. κλύεν 129. κλυτὸν 186.
 κυέφας 211. κόλποις 271. κόμιζε 148. κόρον 78.
 κύρη 108. κύρην 86. κύρης 62. 85. 100. 102. 112.
 114. 117. 158. 171. κυρέεια 83. κραδίη 91. 97.
 247. κραδίη 156. κραδίην 167. κρατέει 250. κρηπί-
 δα 336. κρονίωνος 137. κρυπταδίη 290. κρύπτε 194.
 κρυφίκε 237. κρυφίσοισα 87. 221. κρυφίς 230. κρυ-
 φίων 1. κρύψης 185. κτύπτεις 318. κυανέης 238.
 κυανόπετλον 113. κυανόπετλος 232. κυρέειαν 38.
 146. κυρερέειγ 43. 290. κυθερείης 273. κυθύρων 47.
 κύκλα 58. κυλίνδετο 314. κῦμα 314. κύματα 224.
 κύματι 314. κύματος 324. κυμαίνεσα 332. κύπρε
 135. κύπριδη 157. κυπριδίη 42. κυπριδίων 132. κύ-
 πριδος 31. 68. 126. 141. κύπριν 135. κύπρις 33.
 66. 68. 77. 144. 152. 249. κύπρη 46. κύσας 133.

A

Λάζεο 247. λαζριδίοισιν 106. λάθριον 109. λαί-
 λα-

λατι 297. λαιμῷ 327. λακεδαιμονος 74. λάριπετο
 62. λαμπτομένη 254. λαχύσα 30. λέανδρε 301. λέαν-
 δρον 5. 283. λέανδρος 20. 129. 319. λεάνδρῳ 15.
 27. 103. 168. 240. 305. 330. λεάνδρῳ. 25. 106.
 122. 201. 233. λείανδρε 86. λείανδρος 109. 170.
 196. 220. 259. 312. λειάνδρῳ 172. λειμῶνα 60.
 λέκτρα 146. λέκτροις 266. 283. λέκτρον 127. 165.
 λέκτρων 306. λέληφεν 153. 186. λευγαλέης 257.
 λευκοπάρηος 57. λευκοχίτωνος 62. λεχέων 79. λέχος
 274. 279. ληθύσα 286. λιβάνη 48. λιποφευγέα 238.
 λιτάνευσε 320. λιτάων 139. λοξὰ 101. λύσατο 272.
 λύχνοιο 236. λύχνου 1. 5. 6. 8. 25. 210. 212.
 218. 239. 258. 329. λύχνη 15. 223. 239. 254.
 301. 336. λύχνῳ 241.

M

Μακινομένης 303. μακινομένων 242. μακαρτάτη 139.
 μακρὰ 224. μάλισα 309. μαργαίνεις 123. μαρμα-
 ρυγήν 56. μαρναμένων 316. μαρτυρίην 236. μαρτυ-
 ρίησιν 223. ματίζοντες 297. μάτην 177. μὲ 123.
 148.. 152. μεγάλας 317. μεδωμίλησε 34. μέλαιναν
 298. μειλανίωνος 154. μελέεσσι 60. μελέων 61. 63.
 251. μελίφρονα 147. μέλισσοντες 14. μὲν 21. 30. 46.
 67. 84. 97. 109. 114. 128. 169. 221. 224. 227.
 243. 272. 282. 289. 320. μενέαινεν 70. μένειν 305.
 μερίμναις 332. μερόπεσσι 93. μετ' 9. 135. 290.
 μετὰ 135. μετανεύμενος 205. μετεκίαζεν 112. μετ-
 ἔρχεο 141. μετήλυθεν 35. μὴ 157. 185. 217. 247.
 268. μηκέτ' 306. μῆνιν 125. 157. μὴ τι 228. μῆ-
 τηρ 138. 278. μητρὶ 40. μίαν 14. 77. μιγείης 178.

μιγῆς 221. μίμνειν 181. μὴ 10. 96. 97. 213.
217. 260. μινύώριον 306. μίσγετο 315. μίτρη 272.
μόγης 268. 269. μόδον 75. μοὶ 14. 24. 82. 83.
176. 191. 220. 248. μοῖρα 307. μοῖρας 323. μοι-
ράων 308. μολεῖν 231. μόνη 188. μόνον 210. μόρον
27. μόροις 159. 195. 244. μόθον 73. 134. 202.
μόρχε 267. μυσικόλευε 142. μυχὸς 263. μῶμον 36.

N

Νέτης 50. ναιὲ 32. ναιετάεσκον 45. ναιετάνσα
188. ναῖων 28. ναύλοχον 259. ναύτης 299. νέη 68.
νέην 76. 83. νεκρὸν 337. νεύμασι 106. νεύμασιν 102.
νεύματα 117. νεύνσαν 169. νῆα 298. νηλεῖης 304.
νηὸν 55. 71. νηῷ 119. νήξομαι 308. νήσων 45. νῆς
255. νήχετο 284. νηχόμενον 5. νήχυτον 247. νισ-
σομένης 61. νοήσας 211. νδον 72. νότος 317. νύκτα
192. 207. 227. νυκτιγέμοιο 7. νύτοι 269. νυκτὸς
232. 238. νύμφην 151. νύμφης 312. 322. νυμφίε
268. 269. νύμφίον 261. 267. 283. 333. νυμφίος. 268.
νυφοκόμοιο 263. νυμφοσόλον 10. νὺξ 282. 309. νυχίη
287. νυχίην 222. νύχιον 2. νῶτα 334. νώτων 313.

Ξ

Ξεῖνε 123. 174. ξεῖνος 178. 181. ξυνάειδε 14.
ξυνδεργε 163. ξυνέηκε 103. 108. ξυνέηκεν 18.

Ο

Οἱ 21. 107. 112. 200. 224. 227. 272. ὀάρων
132. 230. ὁδεύει 95. ὁδμὴ 270. ὁδμὴν 265. ὁδὸς 94.
ὁδυνάων 11. 250. ὅδειν 257. οἱ 46. 63. 221. 289.
οἴ

αῖ 176. οἱ ab οῦ 323. 325. οἵα 57. 116. οἴα περ
 121 οἴδμα 203. οἴκτειρον 140. οἴσι 199. οἴςθοῖς 88.
 οἴςδην 18. οἴςε 93. οἴςης 41. οἴςρον 129. οἴςρῳ 134.
 οἴκναλέοις 120. οἴλθίη 138. οἴλθιος 138. οἴλέθρῳ 341.
 οἴλέσσω 217. οἴλην 297. οἴλιγον 291. οἴλισθαίνει 95.
 οἴλκᾶς 212. οἴλκον 214. οἴλυμένοιο 15. οἴλυμένῳ 340.
 οἴλυμπον 80. οἴμαρτήσαντες 52. οἴμήγυριν 9. οἴμήλικες
 191. οἴμίχλῃ 232. 280. οἴμίχλην 113. 238. οἴμιμα
 334. οἴμιματα 72. οἴμοδέμηνιον 70. οἴμῃ 5. οἴν 335.
 οἴνομα 186. οἴξει 196. οἴξύτερον 93. οἴπάσσαις 83.
 οἴπερ 184. οἴπη 4. 24. 52. 71. οἴπιπτεύων 101. 213.
 οἴπλοτεράων 77. οἴπωπτα 76. οἴπωπταις 331. οἴπωπταις
 101. οἴπωπτὴν 105. 160. 169. οἴπωπτῆς 78. οἴργια 145.
 οἴριναις 174. οἴρμῃ 325. οἴρμῃ 91. 324. οἴρμον 215.
 οἴρφυαίην 227. οἴρφυην 231. οἴς 70. 138. οἴσίοισι 179.
 οἴσσαι 45. οἴσσον 54. οἴτ' 131. 337. οἴτε 293. οἴτι 249.
 οἴττι 11. 108. οὐ 48. 50. 53. 70. 126. 136. 144.
 152. 153. 171. 179. 180. 182. 186. 205. 206.
 214. 233. 275. 276. 300. 322. οἴασιν 193. οἴδ' 41.
 291. οἴδε 35. 47. 49. 51. 69. 191. 277. οἴδέποτ'
 34. 282. οἴκ 3. 80. 82. 87. 89. 108. 121. 143.
 156. 213. 323. 333. οἴκέτι 308. οἴν 109. 169.
 οἴνομα 19. 185. 219. 220. οἴπω 76. οἴρανήν 40. οἴ-
 ρανομήκης 187. οἴτις 323. οἴχ 78. 208. 278. οἴφελ-
 λε 304. οἴφθαλμοῖο 94. οἴφθαλμός 65. 94. οἴφρα 109.
 169. 211. οἴψε 172. 202. οἴφομας 213. οἴχθας 189.

Π

Πάθε 268. παλαιοὶ 63. παλαμάων 326. παλάμη
 118. παλάμησιν 252. πάλιν 107. 199. 284. παν-
 δα-

θαμάτωρ 200. πανδύμιος 42. παννυχίδας 225. παννυχίων 230. πανσυδίη 44. πάντα 164. 177. 264. πάντοθεν 315. πάντοθι 324. 334. παπταίνων 78. παρ' 234. πὰρ 241. παρὰ 32. 336. παρακοίτη 340. παρακοίτην 148. 335. παράκοιτην 81. 83. παραπλάγξας 159. παραπλάζοιτο 228. παραπλάζων 102. παρέασιν 192. παρειὴν 161. 194. παρειῶν 58. παρέπεισεν 158. παρηγορέσκε 39. παρηγορέων 244. παρθένε 203. παρθενεῶνος 263. παρθενίης 155. παρθενικῆς 144. παρθενικάων 54. 130. παρθενικὴ 160. παρθενικῆς 127. 133. 164. παρθενικῆσιν 128. παρθένοι 19. 123. 143. παρθένος 20. 55. 120. 153. 167. 287. πάρος 156. πάσῃ 156. παῖσὸν 280. πατὴρ 278. πάτρην 185. πατρίδαι 176. 181. πατρίδος 215. πάφλαζεν 91. παφλάζοιτο 204. παχνήεντος 293. πειθομένης 165. πείθεο 157. πειθομένων 130. πειθῆς 164. πελάσσαι 179. πέλεν 11. πέλει 93. πέπλον 251. πὲρ 312. 341. περάτης 111. 211.. περῆσαι 224. περῆσεις 23. περῆσω 203. περὶ 67. 338. περικαλλέες 22. περικαλλέος 89. περικτιόνων 49. περίπυξον 92. περιπτύξασα 261. πέσε 339. πέτρον 174. πεφόρητο 313. 325. πεφυκέναι 64. πεφύλαξο 216. πῆξεν 160. πίεν 328. πικρὸς 329. πιᾶ 145. πλωτῆρα 2. πνείοντες 296. πνείων 285. πνεύσειεν 257. πνοιῆσιν 13. 310. πόδεσσιν 120. ποδῶν 325. πόγεν 28. πορέοντες 230. πορέοντι 201. 233. πόγον 29. 103. 108. πόθος 307. πόφη 134. 140. 196. πόφῳ 29. πόλμης 17. πόλιος 189. 209. πολίεσσιν 18. πολίων 22. πολλὰ 259. 268. 269. πολλαῖ 63. πολλάκις 39. 258. 320. 321. πολλάκις 105. 163.

231. 288. πολλὴ 327. πολλὸν 67. πολυδαίδαλον
 118. πολυηχέα 242. πολυκλαύσοιο 236. πολυκλαύ-
 σοισιν 332. πολυκτεῖνων 125. πολυμηχανον 202.
 πολυπλάγκτων 292. πολυπλανέων 175. πολυσκάρ-
 θμω· 277. πολυσροφάλιγγας 294. πολυτλήτοιο 330.
 πολυφλοίσβοιο 234. πολύφοιτος 181. πόντοιο 250.
 πόντον 190. πόντος 245. 315. πόντω 16. πόρθμόν
 26. ποσειδάνων 321. πόσις 220. ποσσὸν 100. ποτὲ
 154. ποτὶ 151. 165. 169. 215. 227. 259. 260.
 284. πότνια 278. ποτὸν 328. πῷ 27. πρὶν 13. πρὸ^ν
 189. πρόγγελα 164. προγόνων 32. προκάρηνος 339.
 προσέλεκτο 244. προσώποις 170. προσώπῳ 56. 173.
 πτερόεντος 93. πτερύγεσσι 48. πτολίερφον 21. 209.
 πτολίεσσι 47. πυμάτῳ 341. πῦρ 246. 247. πύρ-
 γον 24. 32. 227. 260. πύργος 187. πύργον 210.
 228. 256. 336. 339. πυρὶ 167. 204. πυριπνείοντας
 41. πυριπνεύσοισι 88. πυρὸς 91. πυρσὸς 90. πῶς
 177. πῶσκεν 197.

P

Παθάμιγγας 262. ρέον 63. ρηγκῆν 311. ρήξασα
 338. ρόδα 62. ροδέην 116. 194. ροδέῳ 265. ροδοει-
 δέα 114. ρόδον 59. ρόδων 60. ρόθίων 242. 248. ρο-
 ξηδὸν 339.

Σ

Σ' 138. 139. 176. σαεφροσύνῃ 33. σβεννυμένοιο
 15. 336. σὲ 136. 137. 153. 175. 186. 300. 301.
 σέφεν 212. σεῖο 209. σέλας 276. σελήνῃ 57. σέο 185.
 210. σημαίνεσσα 302. σημῆϊα 130. 228. σητιάδος 189.

σησιάς 24. σησδν 4. 21. 43. σησός 16. σησή 258.
σθένος 326. σιγή 280. σιωπή 165. σιωπή 115. 183.
261. σκοτύεσσαν 182. σολ 126. 149. 152. σὸν 148.
203. σοφός 152. σπάρτης 74. σπεύδησι 53. σπιλά-
δεσσιν 337. σάζοντα 262. σύγεσσι 338. σορέσσασκ
279. συγεραῖς 190. συφέλιζον 296. σὺ 23. 86. 146.
157. 219. σὺν 40. 90. 188. συνέθεντο 221. συνε-
καίετο 241. συνέριθος 11. σύνθετο 314. σφετέροις
195. σφυρὰ 45. 62.

Τ

Τ' 12. 270. τάδε 164. τανύειν 224. ταῦτ' 272.
ταῦτα 177. τάχ' 174. τάχα 59. 77. τὲ 5. 20. 57.
116. 237. τεὴν 82. 205. τεθήλει 65. τεθναίην 79.
τέψυκτεν 340. τέκε 138. τελέει 184. τελεσσιγάμο-
σιν 279. τελευτὴν 14. τεοῖς 174. τεὸν 185. τεὺς
271. τέρποντο. 290. τυλεσκόπον 237. τῆμος 49. τὴν
43. τὶ 123. 248. τιμήεντος 119. τινὲς 24. τινὶ^ς
188. τὶς 47. 49. 51. 64. 69. 73. 84. 176. 184.
175. 275. 277. τίταινεν 334. τίταινων 17. τὸ 246.
τοῖα 84. 128. τοῖην 76, 83. 121. τοίοισι 244.
τοῖον 134. τοκέεσσιν 180. τοκῆας 286. τοκῆων 190.
τὸν 3. 8. 39, 149. 156. τόξα 17. τοκρῶτον 243.
τέσσον 53. τότε 96. 201. 312. τόφρα 170. τρεῖς 64.
τριβδοισιν 184. τρομένσα 40. τρομέω 205. τρόμος 96,
τυπτομένης 297. τυπτόμενος 325.

Τ

Τύρα 295. ὑγρὸν 173. ὕγρος 207. ὕδατος 327,
ὕδωρ 204. 246. 247. 269. 314. ὕμεναιον 278. ὕμε-
ναιων

ναίω 2. Ι2. 222. 225. 235. 281. 285. 292. 302.
 θυνων 274. ὡς' 99. 162. ὥσταγγελέσσα 106. ὑπὲρ
 189. ὕπνου 233. ὑπὸ 62. 194. ὑποδρήσσειν 143.
 ὑποκλέπτειν 182. ὥστοκλέπτοντες 289. ὑποκλέπτη-
 σα 161. ὑποκλέπτων 85. ὑπόσχεσις 165. ὑψός
 256.

Φ

Φαιεινομένων 235. Φαιεσφορίην 302. Φαιεσφόρον 218.
 Φαιεσφόρος 256. Φαιῆς 59. Φαιμένη 194. Φαινῆναι 60.
 Φάρεῖ 194. 258. Φαρέτρην 40. Φάτις 52. Φάτο 73.
 Φέγγος 110. Φιλέεις 146. Φίλη 135. 157. 216.
 Φιληγορας 267. Φιλοκέρτοκος 183. Φιλοπάρθενος 51.
 Φιλότητα 222. 248. Φιλότητη 178. Φιλότητος 289.
 Φλέγει 246. Φλέξας 19. Φλογερὴν 40. Φόβος 300.
 Φοινίσσετο 58. Φορεύμενος 207. Φράζετο 197. Φρέ-
 να 87. 102. 158. 244. Φρένας 69. 72. 95. Φρικαλέας
 294. Φρυγίης 50. Φύγειν 154. Φυλάξειν 223. Φωγὴν
 121. 172. Φῶς 224.

Χ

Χαῖρεν 104. Χαλεπὸν 13. Χαλίφρονα 117. Χα-
 ρίεντα 35. Χαρίεντος 56. Χαρίεσσα 30. Χάριτας 64.
 Χάριτες 63. Χαρίτεσσι 65. Χαρίτων 77. Χείματος
 293. 305. Χειμερίην 299. Χειμερίης 300. Χειμερίης
 310. Χειμέριοι 296. Χεῖρα 116. Χέρσῳ 298. Χεῦμα
 205. Χθόνα 160. Χθανὸς 162. Χνονέων 58. Χιτῶνα
 118. 124. 163. 338. Χολωσαμένης 155. Χορεῖαι 191.
 Χορεῖη 277. Χορεύων 48. Χορὸν 35. Χραίσμησε 201.
 Χρόα 264. Χροὶην 61. Χρόνον 291. Χρυσόρραπτις 150.
 Χύσις 327. Χωμένη 116.

Ψ

Ψεύσαντο 64. Ψυχὴν 330.

Ω

ΩI 188. ὄκλασεν 325. ὄμοισιν 163. ὄραις 279.
 ὄρη 293. ὄρην 109. ὄριωνα 214. ὁς 59. 86. 103.
 113. 177. 141. 150. 181. 238. ὡς 41. 67. 158.
 194. 221. 251. 272. 289. ὄτρυνεν 303. ὄφελεν 8.

QVAE IN HOC VOLVMINE CONTINENTVR
 HAEC SVNT

I. OPERIS DEDICATIO	P. 3.
II. Ad Lectorem Praefatio	5.
III. Epigrammata in Heronem, & Leandrum	19.
IV. Musaei de Herone, & Leandro Carmen	27.
V. In Musaei Poëmation selectae adnotatio- nes	72.
VI. Index Graecus Verborum	92.

IMPRESSVM FLORENTIAE QVAM DILIGENTISSIMI
 DIE xx. MENSIS MARTI
 CIO . IO . CC . LXV.